MINISTERUL DE INTERNE

DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

D-578
Vol. 19

D 3334/19

V19

securitatea

1700629
D 003334, Vol. 19

396

STRICT SECRET

Nr. 1 (77)–1987

PENTRU PATRIA NOASTRĂ, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA !

securitatea

1987

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

pag.

* * *

— Telegrama adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandant suprem al Forțelor Armate de participanții la convocarea de bilanț a activului de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului 4

O sarcină de mare răspundere

— Perfecționarea activității de apărare a secretului de stat, sarcină prioritară a întregului aparat de securitate — general-maior Gheorghe Zagoneanu . 7

În sprijinul învățămîntului de specialitate

— Apărarea independenței și suveranității naționale — obiectiv fundamental al doctrinei militare a R. S. România — colonel Ilie Iova 13

— Gărzile patriotice, formațiunile de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei și celelalte formațiuni populare. Rolul și misiunile acestora în situații deosebite și pe timpul ducerii războiului de apărare a patriei — maior Gheorghe Trosca și căpitan Cristian Călinoiu 20

— Pregătirea și desfășurarea aplicațiilor tactice de specialitate și ale aplicațiilor tactice complexe independent sau în cooperare cu alte forțe. Documente ce se întocmesc în acest scop — maior Lucian Marin 27

— Organizarea legăturilor specifice muncii de securitate în condițiile războiului de apărare a patriei dus de către întregul popor — lt. col. Filip Teodorescu și maior Ioan Irimia 38

— Organizarea deplasării efectivelor unei unități centrale sau teritoriale de securitate la primirea ordinului de dislocare. Măsuri de siguranță. Documente ce se întocmesc — maior Ioan Vlad . . . 43

— Măsuri ce se impun a fi întreprinse pentru protejarea specialiștilor români din obiectivele economice împotriva oricăror acțiuni întreprinse de serviciile de spionaj — căpitan Dumitru Bădescu . 51

Dialog — Pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației. Forme, mijloace, eficiență — maior Gheorghe Lupeș 54

Din experiența noastră — Eficiența măsurilor de prevenire în combaterea și contracararea acțiunilor de natură ostilă — maior Sever Moldovan 58

Documentar — Unele aspecte ale activității ostile desfășurate de organizația francmasonică în România — maior Dumitru Oproiu 62

Punct ochit — punct lovit — „Aventurierii" — un anturaj destrămat la timp — căpitan Dumitru Miu și lt. col. Gheorghe Calotescu 69

— Martori la destrămarea... „Martorilor lui Iehova" — căpitan Corneliu Moga 72

Din presa de peste hotare — C.I.A. : operațiuni speciale — căpitan Ilarie Filip . 74

* * * — Caleidoscop antiterorist — maior Ion Pîrvu . . 77

* * * — Bibliografie 80

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare
Redactori : locotenent-colonel Dumitru DANAU și locotenent-colonel Ana PAUNA

Cd. 017

Apărut : martie 1987

„Una din marile înfăptuiri ale politicii partidului și statului nostru o constituie realizarea deplinei egalități în drepturi între toți oamenii muncii, între toți cetățenii patriei, fără deosebire de naționalitate. Ne mîndrim cu această măreață cucerire a socialismului din patria noastră. Tot ceea ce am realizat în anii socialismului, ca și în multe din realizările trecutului, este opera muncii comune a oamenilor muncii, indiferent de naționalitate.

Măreţele victorii ale socialismului, dezvoltarea județelor patriei noastre, a științei, culturii, învățămîntului, ridicarea bunăstării generale, transformarea orașelor și satelor noastre, care au căpătat o înfățișare nouă, sînt rodul muncii unite, sub conducerea Partidului Comunist Român.

Trebuie să respingem cu fermitate orice manifestare de șovinism, de naționalism, de rasism, sub orice formă s-ar manifesta și din partea oricui ar veni ele.

Cunoaștem bine politica de învrăjbire a claselor stăpînitoare, a cercurilor reacționare imperialiste. Dar știm tot atît de bine că, întotdeauna, oamenii muncii au luptat împreună împotriva asupritorilor comuni, că tinerii comuniști, și români, și de altă naționalitate, au stat pe aceleași baricade, în aceleași închisori, în aceleași lagăre, și-au dat și viața, inclusiv pentru integritatea României, pentru victoria socialismului !

Trebuie să demascăm fără șovăire orice asemenea manifestări, să facem totul pentru a întări continuu prietenia, frăția, unitatea întregului nostru popor, indiferent de naționalitate".

NICOLAE CEAUȘESCU : Cuvîntare la adunarea solemnă consacrată aniversării a 65 de ani de la crearea U.T.C. și a 30 de ani de la înființarea U.A.S.C.R.

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandant suprem al Forțelor Armate

de participanții la convocarea de bilanț a activului de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului

Activul de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului, întrunit în convocarea de bilanț, a adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al Forțelor Armate, o telegramă, în care se spune :

Mult iubite și stimate tovarășe comandant suprem,

Activul de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului, întrunit în convocare de bilanț, într-o atmosferă de înaltă răspundere comunistă și angajare patriotică, a analizat cu profundă exigență, în spiritul ordinelor, orientărilor și indicațiilor dumneavoastră, activitatea desfășurată în anul 1986 pentru executarea sarcinilor și misiunilor încredințate.

Convocarea a pus în evidență dragostea fierbinte, respectul nemărginit și recunoștința profundă ale întregului aparat de securitate față de dumneavoastră, tovarășe comandant suprem, luptător revoluționar încercat, care, de peste cinci decenii, vă dedicați cu exemplară dăruire și abnegație, cu înălțător eroism, împlinirii aspirațiilor supreme ale poporului român care parcurge triumfător, sub conducerea dumneavoastră înțeleaptă și clarvăzătoare, o glorioasă perioadă de mărețe realizări, consemnată cu litere de aur în marea carte a istoriei neamului nostru cu numele marelui său ctitor — „Epoca Nicolae Ceaușescu".

Comuniștii, întregul efectiv al Departamentului Securității Statului, vă exprimă din adîncul inimilor, cele mai alese sentimente de nețărmurită recunoștință pentru nobila și măreața dumneavoastră activitate dedicată înfăptuirii idealurilor socialiste și comuniste ale poporului român. Cu înalt respect și aleasă prețuire, evocăm proeminenta dumneavoastră personalitate de strălucit conducător revoluționar, pentru care slujirea fără preget a partidului și poporului constituie țelul suprem al întregii vieți de patriot înflăcărat, de luptător neobosit pentru libertatea, suveranitatea și independența națiunii române.

Prezența dumneavoastră în fruntea partidului și statului — ca un înălțător simbol de viață, muncă și luptă revoluționară — a deschis în istoria multimilenară a României o eră nouă, caracterizată printr-un puternic dinamism și realizări fără precedent în dezvoltarea impetuoasă a patriei noastre libere și independente. Împreună cu toți fiii țării, sîntem mîndri că de luminoasa dumneavoastră personalitate — înscrisă cu neasemuită strălucire în șirul marilor bărbați de stat ai neamului românesc — se leagă indestructibil uriașele succese dobîndite în modernizarea economiei naționale, în dezvoltarea științei, învățămîntului și culturii, în perfecționarea organizării și conducerii științifice a societății, în adîncirea democrației socialiste, în ridicarea bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

Participanții la convocarea de bilanț au elogiat cu deosebită satisfacție și îndreptățită mîndrie patriotică neobosita dumneavoastră activitate consacrată afirmării României în viața internațională, strălucitele inițiative de colaborare, pace și dezarmare, forța, cutezanța, justețea și umanismul principiilor și acțiunilor de politică externă ce le promovați cu neasemuită consecvență, care au asigurat țării noastre un înalt prestigiu, iar pe dumneavoastră v-au impus în conștiința întregii omeniri ca un mare și neînfricat Erou al păcii, ca eminent militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, ca o proeminentă personalitate a lumii contemporane.

Într-un climat de vibrant atașament la cauza partidului și a poporului, în cadrul convocării au fost reliefate marile momente politice ale anului 1986, sub semnul cărora în toate unitățile Departamentului Securității Statului s-a desfășurat o amplă activitate de mobilizare plenară și angajare militantă pentru înfăptuirea exemplară a sarcinilor ce ne revin din hotărîrile Congresului al XIII-lea, din celelalte documente de partid și legile țării.

S-a subliniat că organele de securitate, sub conducerea partidului, sînt pe deplin integrate în efortul constructiv cu care întreaga națiune dă viață marii epopei a transformării revoluționare a societății românești, fiind hotărîte să facă totul pentru a răspunde înflăcăratelor chemări ce le-ați adresat de la tribuna forumurilor democrației muncitorești revoluționare, în vederea îndeplinirii obiectivelor actualului cincinal, a luminosului program al partidului.

Vă raportăm cu cel mai înalt respect că activul de comandă și de partid, analizînd cu răspundere și exigență comunistă activitatea desfășurată în anul 1986 pentru îndeplinirea misiunilor specifice, a evidențiat că aparatul de securitate, urmînd neabătut linia politică a partidului, executînd cu responsabilitate ordinele și indicațiile dumneavoastră, a acționat cu vigilență și combativitate sporită, în strînsă conlucrare cu masele de oameni ai muncii, cu organismele democrației muncitorești revoluționare, pentru apărarea cuceririlor socialiste ale poporului. Cu aleasă recunoștință a fost puternic subliniat faptul că toate rezultatele pozitive obținute în anul recent încheiat sînt rodul conducerii nemijlocite de către Partidul Comunist Român, de dumneavoastră personal, mult iubite și stimate tovarășe secretar general, care acordați permanent o atenție statornică și generoasă perfecționării continue a activității organelor securității statului.

Vă încredințăm că întregul aparat de securitate este ferm hotărît să execute ireproșabil sarcinile ce-i revin din Directiva Comandantului Suprem, să militeze permanent pentru întărirea spiritului de partid, a

răspunderii și combativității, a ordinii și disciplinei, pentru ridicarea la un nivel superior de calitate și eficiență a întregii activități.

Potrivit orientărilor inestimabile și sarcinilor formulate în magistrala dumneavoastră cuvîntare la Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1986, vom desfășura o intensă muncă politico-educativă, în scopul promovării susținute a spiritului revoluționar în întreaga activitate, ridicării necontenite a nivelului pregătirii politico-ideologice, științifice și profesionale, dezvoltării vigilenței și fermității, astfel ca, în orice împrejurare, organele securității statului să-și îndeplinească exemplar misiunile încredințate de partid și popor, să execute întocmai ordinele comandantului suprem.

Vă asigurăm că în centrul preocupărilor noastre vom pune permanent înfăptuirea neabătută a conceptului de prevenire, al cărui fondator și consecvent promotor sînteți, că vom acționa cu fermitate pentru întărirea legalității socialiste, a ordinii sociale și de stat, slujind cu credință cauza noii revoluții de dezvoltare a societății românești, că vom face totul pentru a zădărnici orice încercări care ar putea să lovească în interesele poporului nostru de libertate, suveranitate, bunăstare și progres.

Întregul efectiv al securității statului, împreună cu toți oamenii muncii, într-o unitate de granit în jurul gloriosului nostru partid comunist, al dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe secretar general Nicolae Ceaușescu, marele erou între eroii neamului, genialul strateg și făuritor al României moderne, dăm expresie hotărîrii noastre nestrămutate de a vă urma cu suprem devotament pe drumul spre luminoasele culmi ale comunismului, muncind cu abnegație, dăruire și spirit de sacrificiu pentru continua înflorire a țării și apărarea independenței și suveranității sale.

Exprimînd gîndurile și sentimentele noastre cele mai înălțătoare, dăm glas și cu acest prilej admirației profunde față de ilustra dumneavoastră personalitate, cerîndu-vă respectuos permisiunea de a vă adresa, din adîncul inimilor, dumneavoastră, marele fiu al națiunii noastre, cu ocazia apropiatei aniversări a zilei de naștere — sărbătoare scumpă tuturor fiilor țării — și a peste cinci decenii de eroică activitate revoluționară, urarea fierbinte de sănătate, de viață îndelungată și fericită, de ani mulți și luminoși împreună cu stimata tovarășă Elena Ceaușescu, multă și nesecată putere de muncă pentru a conduce cu aceeași strălucire patria, partidul și poporul spre noi și tot mai glorioase victorii.

Omagiindu-vă împreună cu țara pe dumneavoastră, marele și cutezătorul nostru conducător de partid și de stat, exprimîndu-ne, într-un vibrant consens cu întreaga națiune, recunoștința vie pentru tot ceea ce ați făcut și faceți spre gloria și măreția patriei și poporului român, vă asigurăm încă o dată, mult iubite și stimate tovarășe comandant suprem, că pentru întregul aparat de securitate nu există nimic mai presus decît executarea ireproșabilă a ordinelor, indicațiilor și orientărilor ce ni le dați, slujirea cu supremă abnegație a cauzei partidului, de înfăptuire a politicii sale revoluționare, de edificare a socialismului și comunismului pe pămîntul scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

Să trăiți, tovarășe comandant suprem !

ACTIVUL DE COMANDĂ ȘI DE PARTID AL DEPARTAMENTULUI SECURITĂȚII STATULUI

O SARCINĂ DE MARE RĂSPUNDERE

PERFECȚIONAREA ACTIVITĂȚII DE APĂRARE A SECRETULUI DE STAT, SARCINĂ PRIORITARĂ A ÎNTREGULUI APARAT DE SECURITATE

— General-maior GHEORGHE ZAGONEANU —

Apărarea secretului de stat — misiune revoluționară și patriotică încredințată organelor noastre — a cunoscut în anul 1986, ca urmare a aplicării în practică a orientărilor conducerii partidului, personal ale secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, îmbunătățiri esențiale. Acestea și-au găsit expresia, în primul rînd, în funcționalitatea sporită a sistemului de prevenire a scurgerii de date și informații secrete și în transpunerea în viață, cu mai multă fermitate, a prevederilor Decretului nr. 408/1985 și Legii nr. 23/1971, precum și a celorlalte reglementări pe profil.

În consecință, în ministere, instituții centrale și unitățile subordonate acestora există mai multă ordine, atît în ceea ce privește organizarea și desfășurarea activităților cu străinii, a celor de protocol, cît și în aplicarea prevederilor legale în legătură cu regimul documentelor secrete. Rezultatele concrete obținute au dovedit în modul cel mai convingător viabilitatea și oportunitatea măsurilor stabilite, putîndu-se afirma cu certitudine că, pe baza aplicării noii concepții de muncă, secretele de stat, valori dobîndite prin munca și abnegația poporului nostru, au fost mai bine apărate și protejate.

Pornind de la importanța măsurilor stabilite de conducerea partidului, Departamentul Securității Statului a întreprins un complex de măsuri, inclusiv de ordin organizatoric, care a fost aplicat și urmărit cu rigurozitate, problematica muncii de securitate pentru apărarea secretului de stat fiind sistematic analizată de Biroul Executiv. Astfel, potrivit prevederilor noului act normativ, organele de securitate cu competențe au acordat sprijin conducerilor unităților socialiste pentru organizarea și asigurarea cerințelor legale privitoare la accesul străinilor în unitățile socialiste. În toate cazurile de solicitare a acordului Departamentului Securității Statului pentru accesul străinilor în secții și sectoare de producție, s-a procedat în strictă conformitate cu prevederile Decretului nr. 408/1985. Pe ansamblu, sînt asigurate măsuri de aplicare riguroasă a prevederilor legale, încît străinilor le este interzis în mod real accesul la date, informații și documente secrete de stat și de serviciu. Se conlucrează în mod eficient cu ministerele interesate pentru trans-

punerea în practică a prevederilor referitoare la aplicarea, pe bază de reciprocitate, a restricțiilor de deplasare pe teritoriul țării noastre și de realizare a contactelor cu instituțiile române, impuse membrilor unor misiuni diplomatice, a celor privitoare la participarea personalului unităților socialiste la acțiunile protocolare organizate de reprezentanțele străine, precum și la modul de verificare și avizare a cetățenilor români care urmează să fie angajați prin ODCD și Argus la reprezentanțele străine acreditate în R. S. România.

Și pe linia **modului de lucru cu documentele secrete,** ca urmare a aplicării măsurilor ordonate, **s-au înregistrat îmbunătățiri de fond.**

Astfel, deși, în prima perioadă, într-o serie de instituții centrale s-au întîmpinat unele greutăți, datorită mai ales neînțelegerii prevederilor noului act normativ, dar și persistenței unor practici negative, printr-o activitate susținută de sprijin și îndrumare, s-a reușit ca în toate unitățile socialiste să se acorde o atenție sporită problematicii apărării secretului de stat.

Au fost reactualizate listele de clasificare a informațiilor, datelor și documentelor secrete la nivelul tuturor ministerelor și celorlalte instituții centrale și asigurate măsuri corespunzătoare pentru prevenirea divulgării secretului de stat prin materialele destinate publicității. Unitățile centrale și teritoriale de securitate cu competențe au acordat în mod sistematic sprijin conducerilor ministerelor și unităților subordonate acestora în vederea cunoașterii de către personalul muncitor a prevederilor legale din domeniu, în special a noilor reglementări.

Un aport însemnat în activitatea de întărire a vigilenței l-a avut seria de articole publicate în presa centrală și locală, acțiune ce s-a bucurat de o deosebită apreciere în marea masă a oamenilor muncii. De asemenea, organele de securitate cu competențe au executat un volum apreciabil de activități de control, sprijin și îndrumare pe profil, fiind cuprinse practic toate ministerele și celelalte organe centrale, precum și o mare parte din unitățile subordonate acestora, acționîndu-se, de regulă, pentru remedierea pe loc a neajunsurilor.

Potrivit prevederilor legii, toate constatările controalelor au fost dezbătute în organele de conducere colectivă. Ca urmare, se constată o creștere a responsabilității, exigenței și preocupărilor factorilor de conducere din unitățile socialiste pentru aplicarea normelor de lucru cu documentele secrete.

A sporit exigența organelor de securitate în ceea ce privește cunoașterea, verificarea și avizarea personalului de la compartimentele de documente secrete și protocol. Compartimentele speciale din unități pretind cu mai multă intransigență respectarea normelor legale în materie, iar în propria activitate există mai multă ordine.

Totodată, acționîndu-se cu mai multă răspundere pentru aplicarea și respectarea riguroasă a noilor prevederi legale din domeniu, organele de securitate cu competențe au acumulat o experiență pozitivă, foarte multe învățăminte, s-au înlăturat unele practici și metode de muncă învechite, avînd asigurate toate condițiile de perfecționare continuă a activității de securitate pentru apărarea secretului de stat.

★

Pe linia apărării secretului de stat și respectării normelor de stabilire a relațiilor cu străinii se mențin încă o serie de neajunsuri și stări de lucruri negative care, în cel mai scurt timp, trebuie eliminate.

Au existat, astfel, cazuri, mai ales la începutul anului, în care unii conducători de unități socialiste, obișnuiți cu practicile vechi și înțelegînd mai greu sensul noilor măsuri, au permis, fără aprobare, accesul unor străini în sectoare de producție și în alte compartimente decît cele nominalizate în aprobările date sau au încercat, fără motive temeinice, să invoce necesitatea unor derogări de la lege.

De asemenea, unii conducători de întreprinderi și instituții au încercat să desemneze ca locuri special amenajate pentru accesul străinilor sectoare de producție, laboratoare, arii de calcul ori spații în care se desfășoară activități de cercetare. De exemplu, conducerea Institutului de cercetări și proiectări miniere pentru substanțe nemetalifere Cluj-Napoca a solicitat aviz la organul local de securitate ca 3 laboratoare, o stație de încercări și o instalație de producție miniaturizată să fie considerate locuri special amenajate și, deci, să fie vizitate de străini fără aprobările prevăzute de lege, lucru ce nu s-a avizat, prevenindu-se, în acest mod, încălcarea legii.

Au fost situații cînd nu s-a pretins purtarea echipamentului și însemnelor distincte de către străinii cu drept de acces în secțiile de producție, iar în cazul unor aprobări derogatorii de la prevederile Decretului nr. 408/1985, nu s-au asigurat toate măsurile cerute de lege: trasee de deplasare, însoțire etc. În unele cazuri în care străinii desfășoară activități în sectoarele de producție pe o perioadă mai mare, însoțirea acestora nu este asigurată permanent, unele persoane anume desemnate în acest scop, avizate de organele de securitate, fiind înlocuite, din diferite motive, fără știrea organelor noastre.

După cum se cunoaște, au fost și chiar mai apar cazuri — este adevărat, izolate — în care străinii au fost ori sînt primiți în audiențe sau pentru tratative în birourile de lucru și nu în camere de protocol. De asemenea, deși participarea personalului muncitor din unitățile socialiste la activitățile protocolare organizate de misiunile diplomatice se realizează — în cea mai mare parte — potrivit noilor prevederi legale, sînt frecvente cazurile cînd unele persoane primesc invitații să participe la asemenea acțiuni fără a informa și solicita aprobările legale.

De exemplu, un cadru de conducere la o întreprindere a participat din proprie inițiativă la o activitate protocolară la o ambasadă și, tot fără aprobările de rigoare, a permis cu de la sine putere accesul unui străin într-un loc de muncă de importanță deosebită pentru apărarea secretului de stat. Cel în cauză a fost sancționat contravențional și semnalat, totodată, conducerii ministerului tutelar, pentru luarea măsurilor corespunzătoare.

Pe linia activității privind datele, informațiile și documentele secrete, din controalele efectuate de organele de securitate cu competențe, s-a constatat o anumită persistență a unor practici negative și situații de nerespectare a prevederilor legale referitoare la evidența, multiplicarea, manipularea, păstrarea și transportul documentelor secrete. Atît

la nivelul unor instituții centrale, cît și al unităților subordonate, se mai întocmesc unele lucrări cu conținut secret care nu sînt clasificate, înregistrate și protejate ca atare.

Pe fondul unor asemenea încălcări, la unele ministere economice, organe centrale de sinteză și unități subordonate acestora s-au constatat cazuri de înstrăinare, rătăcire sau chiar de pierdere a unor documente secrete de stat.

Dar, deși în toate cazurile și situațiile de încălcare a normelor legale din domeniu au fost luate măsuri corespunzătoare de cercetare și tragere la răspundere — potrivit legii —, daunele și prejudiciile aduse secretului de stat nu pot fi nici într-un fel recuperate. Datele și informațiile secrete înstrăinate, risipite sau divulgate — cu intenție sau din neglijență — circulă fără nici un control și într-o astfel de situație nimeni și nimic nu mai poate să repare ceva din aceste daune, chiar dacă unele dintre documentele pierdute sînt găsite.

Iată de ce și în activitatea specifică de apărare a secretului de stat, în primul rînd în acest domeniu, trebuie acționat în scop preventiv. Numai constatarea aspectelor negative și, ceea ce este mai grav, a pierderii de documente secrete nu rezolvă cerințele de fond ale muncii pe profil.

Desigur, **cele mai multe din neajunsurile care mai persistă în activitatea de apărare a secretului de stat și de stabilire a relațiilor cu străinii** se datorează, în principal, neîndeplinirii în întregime de către unii conducători și alți factori responsabili din unitățile socialiste a atribuțiilor ce le revin, dar, în aceeași măsură, răspunderi pentru persistența acestor aspecte negative revin și organelor de securitate, în mod deosebit unității pe profil și compartimentelor de contrainformații în sectoarele economice, care nu au manifestat în toate situațiile fermitatea și exigența necesare și nu au acționat pentru prevenirea unor practici negative și încălcări ale normelor legale în materie.

Referindu-ne la lipsurile noastre, ale organelor de securitate, trebuie să recunoaștem că multe dintre acestea au la bază neajunsuri și insuficiențe în ce privește organizarea muncii și urmărirea îndeplinirii sarcinilor și atribuțiilor ce ne revin conform prevederilor normelor legale.

Astfel, mai ales în prima parte a anului, nu toate securitățile județene au acordat atenția cuvenită organizării și conducerii activităților și acțiunilor pe profilul secret de stat și protocol. Au fost cazuri cînd în planurile de muncă nu s-au prevăzut sarcini și măsuri în acest domeniu, lucrurile rămînînd ca înainte, adică fără o implicare fermă și exigentă.

A rezultat, de asemenea, că organele de contrainformații în sectoarele economice de la unele securități județene nu s-au implicat îndeajuns, prin activități și măsuri ferme, menite să conducă la cunoașterea și

prevenirea unor stări de fapt negative și încălcări ale normelor legale privind lucrul cu datele, informațiile și documentele secrete de stat, o mare parte din activitățile de control, sprijin și îndrumare în unitățile socialiste desfășurîndu-se formal, fără eficiență, trecîndu-se cu ușurință peste aspectele negative și practicile nelegale.

Deși există mai multă ordine în organizarea și desfășurarea activităților cu străinii, controlul informativ al acestora nu se ridică la nivelul cerințelor impuse de situația operativă. **Rețeaua informativă pe profil secret de stat și protocol este insuficientă numeric și calitativ,** comparativ cu importanța obiectivelor economice și cu volumul de relații cu străinii, iar cea existentă nu este instruită în mod corespunzător. Așa se explică persistența unor situații de încălcare a prevederilor legale referitoare la clasificarea, manipularea, evidența și transportul documentelor secrete de stat.

Ca urmare, pe ansamblu, volumul de informații obținute în problema secret de stat și protocol este mic la nivelul tuturor securităților județene.

O altă cauză care a înlesnit persistența în timp a unor deficiențe a constituit-o **modul formal și superficial de organizare și desfășurare a controalelor specifice în unitățile socialiste.** Nu se urmăresc întotdeauna problemele de fond ale prevederilor legale și nici măsurile stabilite nu conduc la înlăturarea definitivă a neajunsurilor și cauzelor acestora. De asemena, nu se analizează întotdeauna stadiul înlăturării lipsurilor constatate la controalele anterioare. În unele situații, nu s-a dovedit fermitate și exigență față de persoanele vinovate de încălcarea prevederilor legale.

Cu toate că, pe ansamblu, ofițerii responsabili de la securitățile județene s-au integrat corespunzător în noul concept de muncă, unii dintre aceștia nu se implică suficient în organizarea muncii pe profil, în problematica de fond a apărării secretului de stat și de aceea nu cunosc întotdeauna fenomenele negative și lipsurile pe această linie și nu sînt consultați în toate problemele specifice.

★

În vederea înlăturării neajunsurilor ce mai persistă și perfecționării activității de apărare a secretului de stat, conform Programului de măsuri pentru anul 1987 al Departamentului Securității Statului toate unitățile de securitate cu competențe au obligația să acționeze în continuare pentru **aplicarea neabătută a orientărilor și indicațiilor comandantului nostru suprem, a prevederilor Legii nr. 23/1971, Decretului nr. 408/1985 și ale celorlalte acte normative.**

În acest scop, este necesar să se asigure o temeinică pregătire specifică tuturor cadrelor de securitate și să se acționeze pentru îmbunătățirea mijloacelor și metodelor de muncă, a activităților de control, sprijin și îndrumare în unitățile socialiste; să se participe mai activ la acțiunile instructiv-educative ce se desfășoară în unitățile socialiste și să se întărească conlucrarea cu colectivele de oameni ai muncii și cu organele democrației muncitorești-revoluționare.

Totodată, unitățile centrale și teritoriale de securitate cu competențe trebuie să-și aducă o **contribuție mai mare la activitatea de popularizare a legislației din domeniu și de pregătire contrainformativă,** inclusiv prin publicarea, în presa centrală și locală, a unor articole menite să contribuie la întărirea vigilenței și combativității oamenilor muncii în apărarea secretului de stat.

Se impune, de asemenea, o **mai strînsă conlucrare cu conducerile unităților socialiste și ale redacțiilor locale,** pentru îmbunătățirea activității de prevenire a scurgerii de date și informații secrete prin mijloacele de informare în masă.

Pe baza experienței dobîndite și a învățămintelor rezultate din activitatea desfășurată, compartimentele de contrainformații în sectoarele economice și **ofițerii cu responsabilități de la securitățile județene trebuie să se integreze mai puternic în noul concept de muncă,** mai ales în ce privește cuprinderea și rezolvarea problematicii de fond a activității specifice pentru apărarea secretului de stat și respectarea normelor de stabilire a relațiilor cu străinii.

Este necesar, de asemenea, să se **acționeze pentru intensificarea activității de obținere și exploatare a informațiilor pe profil,** pentru sporirea aportului ofițerilor care au în răspundere obiective economice, de cercetare științifică, social-culturale sau de altă natură, la prevenirea încălcării prevederilor legale privind apărarea secretului de stat.

Potrivit competențelor, **unitatea pe profil va asigura în continuare măsuri de natură să conducă la creșterea aportului acesteia la perfecționarea activității de securitate pentru apărarea secretului de stat,** atît prin măsuri informative de cunoaștere și prevenire, cît și prin implicarea mai susținută a cadrelor proprii în obținerea de informații pe această linie.

Beneficiind de orientări și de un cadru normativ deosebit de clare, aparatul de securitate cu competențe are obligația să acționeze și să militeze neabătut pentru apărarea cu mai multă fermitate a secretelor de stat.

APĂRAREA INDEPENDENȚEI ȘI SUVERANITĂȚII NAȚIONALE — OBIECTIV FUNDAMENTAL AL DOCTRINEI MILITARE A R. S. ROMÂNIA

I Apărarea independenței și suveranității naționale — obiectiv fundamental al doctrinei militare a R. S. România

Doctrina militară națională — parte integrantă din vasta operă teoretică și practică, de valoare inestimabilă, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, comandantul nostru suprem — orientează, prin tezele, ideile, principiile și soluțiile care o impun, întreaga activitate de întărire a capacității de apărare a patriei, în deplin acord cu cerințele complexe ale evoluției situației internaționale. Bazată pe analiza științifică, materialist-dialectică a realităților economico-sociale și politice pe plan intern și extern, doctrina noastră militară realizează protecția celor mai scumpe valori naționale — independența, suveranitatea, integritatea teritorială, socialismul.

Suveranitatea este acea însușire specifică a puterii de stat care constă în dreptul acestuia de a-și stabili și rezolva problemele interne și externe în mod liber și după voința sa, fără nici un amestec din afară, respectînd totodată suveranitatea celorlalte state. Ea cuprinde două aspecte distincte ale puterii de stat, aflate în perfectă unitate dialectică: supremația și independența.

Supremația constă în aceea că puterea de stat este deplină, neîngrădită și nesubordonată — în limitele teritoriului național — față de nici o altă putere. Include toate problemele politice și economice, culturale și tehnico-științifice umanitare și internaționaliste și, nu pe ultimul loc, problemele apărării naționale. În acest domeniu, supremația înseamnă dreptul poporului ca titular al puterii de stat de a stabili și rezolva nestînjenit toate problemele ce țin de capacitatea de apărare a țării de a-și adopta doctrina militară cea mai potrivită.

Indepedența se manifestă pe plan extern, fiind acea latură a suveranității de stat care exprimă neatîrnarea acestuia față de alte state, ceea ce înseamnă dreptul de a-și elabora și realiza el însuși funcțiile sale,

de a-și fixa raporturile cu propria populație și cu celelalte popoare, nestînjenit, după opțiunea sa liberă, fără ingerințe din afară și în condiții de respect reciproc.

Suveranitatea de stat se caracterizează prin trăsături esențiale, respectiv : exclusivitate ; indivizibilitate ; inalienabilitate. Acestea sînt incompatibile cu existența mai multor titulari ai dreptului de a hotărî în problemele de apărare ale statului nostru.

La baza doctrinei militare românești stă concepția fundamentală a secretarului general, președintele Republicii, comandantul nostru suprem — tovarășul Nicolae Ceaușescu — privind apărarea națională, exprimată sintetic în „apărarea patriei — cauză și operă a întregului popor".

Conceptul doctrinar pornește de la principiul că România nu urmărește și nu va urmări niciodată scopuri agresive, că poporul român va lupta numai pentru apărarea independenței, suveranității și integrității teritoriale a țării, împotriva oricăror încercări de dominație și asuprire.

În conformitate cu politica militară a partidului nostru, cu esența doctrinei militare naționale, cuceririle revoluționare ale poporului român, independența, suveranitatea și integritatea teritorială a țării pot fi apărate în timp de război numai printr-un război al întregului popor, care se întrevede a fi o înfruntare aprigă, în care toate resursele și posibilitățile materiale, umane și spirituale ale națiunii vor fi subordonate cauzei dobîndirii victoriei.

Apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului nostru, suveranitatea și independența patriei constituie garanția edificării cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră, sînt valori vitale ale poporului român, ale dezvoltării și afirmării capacității sale creatoare, a căror apărare reprezintă o îndatorire de seamă a tuturor cetățenilor țării, în calitatea lor de oameni liberi într-o țară liberă, de singurii proprietari, producători și beneficiari ai tuturor bunurilor și valorilor.

Doctrina militară națională preconizează ca, în cazul unei agresiuni împotriva țării noastre, să fie angajat întregul popor în acțiunile de luptă, în scopul contracarării superiorității agresorului în efective și tehnică de luptă. Fiecare cetățean român apt de efort militar, indiferent de sex, profesie sau naționalitate, este obligat să-și aducă contribuția la înfrîngerea inamicului și dobîndirea victoriei depline. În acest sens, sistemul apărării naționale, materializare genială a concepției comandantului nostru suprem privind apărarea patriei, reprezintă organismul de angajare într-un efort unitar a tuturor resurselor umane, materiale și spirituale ale țării, cadrul organizatoric, instituțional de aplicare a concepției strategice de apărare și de ducere a războiului întregului popor.

La baza organizării și funcționării sistemului apărării naționale stau principiile : conducerea de către partid a întregului sistem ; unitatea de concepție ; îmbinarea muncii cu apărarea ; continuitatea sistemului apărării naționale ; cooperarea strînsă și permanentă a tuturor elementelor constitutive și a forțelor participante la lupta armată. Ca urmare, sistemul apărării naționale a dobîndit un caracter unitar, dinamic, complex și diversificat, viabil, deschis, perfectibil și funcțional, ceea ce îi conferă capacitatea de a se adapta în permanență condițiilor economico-sociale și militare în continuă evoluție, de a răspunde în orice moment cerințelor și sarcinilor pentru care a fost creat. Îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate depinde într-o măsură hotărîtoare de nivelul de pregătire de luptă și politică a armatei, a tuturor elementelor care-l compun, și, în primul rînd, de capacitatea organizatorică și de comandă a comandamentelor și statelor-majore. În acest sens a fost formulat obiectivul fundamental al Directivei Comandantului suprem privind pregătirea de luptă și politică a armatei pentru perioada 1986—1990 care prevede „Ridicarea continuă a nivelului pregătirii militare și politice a trupelor, creșterea capacității combative a comandamentelor și unităților, asigurarea trecerii lor, în timp scurt, de la starea de pace la cea de război, pentru a fi în măsură în orice moment ca, împreună cu unitățile Ministerului de Interne, gărzile patriotice, formațiunile de pregătire miltiară a tineretului, să apere cuceririle revoluționare, integritatea teritorială, independența națională și suveranitatea Republicii Socialiste România".

II Rolul și sarcinile unităților centrale și teritoriale de securitate pentru înfăptuirea politicii de apărare a patriei

Înțelegerea în profunzime a complexității importanței acestei probleme, formarea unei concepții unitare — teoretice și de acțiune — la toate cadrele de securitate constituie esența întregii activități a unităților centrale și teritoriale, scopul pentru care a fost înființat și funcționează Departamentul Securității Statului. În acest sens, Decretul nr. 121 privind înființarea și funcționarea Ministerului de Interne din 3 aprilie 1978 prevede că „Departamentul Securității Statului și organele din subordine răspund de modul în care se aplică politica partidului și statului în domeniul apărării securității statului". Conceptul de apărare a patriei reprezintă un sistem închegat, al cărui conținut constă din ansamblul tuturor măsurilor și acțiunilor politice, economice, militare, demografice, tehnico-științifice, diplomatice, juridice, culturale, psihologice, adiministrativ-teritoriale, cu caracter intern și extern, care se iau din timp de pace și se continuă în timp de război, cu scopul de a asigura independența, suveranitatea și integritatea teritorială a patriei, climatul de securitate necesar dezvoltării multilaterale a societății noastre socialiste și de a da riposta oricărui agresor care ar atenta la cuceririle revoluționare ale poporului român. Acest concept este, în primul rînd, un concept politic.

După cum este cunoscut, politica militară de apărare a patriei este o componentă a politicii generale a partidului și statului nostru de dezvoltare multilaterală a patriei noastre socialiste și de înaintare a acesteia spre comunsim, de amplificare pe multiple planuri a relațiilor României cu celelalte state, indiferent de natura orînduirii social-politice a acestora, în scopul întăririi cooperării în toate domeniile, inclusiv în cel militar, al promovării consecvente a spiritului de pace și prietenie de care sînt animate partidul și poporul nostru, al înțelegerii și

coexistenței pașnice, de rezolvare a tuturor conflictelor dintre state prin mijloace neviolente.

Rolul și importanța sarcinilor organelor de securitate rezultă cu claritate și din Raportul prezentat de secretarul general al P.C.R., comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la cel de-al XIII-lea Congres, în care se arată : „Vom acționa în conformitate cu noile schimbări care au loc în societatea noastră, pentru perfecționarea activității organelor Ministerului de Interne, a activității procuraturii și organelor de justiție, pentru ca ele să-și poată îndeplini în cele mai bune condiții misiunea de apărare a cuceririlor revoluționare, a ordinii și liniștii publice, a legalității socialiste".

De asemenea, în Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism se menționează : „Ținînd seama de condițiile internaționale, sarcini importante revin organelor de securitate. Acestea vor trebui să acționeze cu fermitate împotriva oricăror încercări de a lovi în cuceririle revoluționare ale poporului, organele de securitate vor lucra într-o strînsă colaborare și unitate cu celelalte organe de stat și obștești, cu masele largi populare".

În spiritul acestor documente politice programatice, al Directivei Comandantului suprem privind pregătirea militară și politică a armatei în perioada 1986—1990, al obiectivelor muncii de securitate rezultate din bilanțul cu activul de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului din 9 ianuarie 1987 și stabilite prin Programul de măsuri pe anul curent, în scopul înfăptuirii politicii P.C.R. de apărare a patriei, unitățile centrale și teritoriale de securitate trebuie să acționeze în principal pentru :

1. *Creșterea, la toate cadrele de securitate, a nivelului de pregătire politico-ideologică, formarea unor convingeri politice trainice, a discernămîntului politic și juridic, pe baza cunoașterii și înțelegerii aprofundate a documentelor Congresului al XIII-lea al P.C.R., a cuvîntărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, a politicii interne și externe a partidului și statului nostru.*

O deosebită importanță pentru orientarea activității organelor de securitate o constituie teza comandantului suprem — tovarășul Nicolae Ceaușescu — potrivit căreia în centrul muncii specifice trebuie să se situeze, cu prioritate, activitatea de prevenire a producerii unor evenimente, acte sau fapte de natură să aducă atingere securității statului. Realizarea unui asemenea deziderat politic determină o nouă calitate în activitatea generală de securitate, contribuie la lărgirea orizontului politico-profesional al cadrelor privind misiunile și sarcinile actuale și în perspectivă, modalitățile noi de îndeplinire a acestora.

Prin conținutul, formele și metodele de realizare, munca de securitate are ca finalitate întărirea puterii de stat, ordinii interne, promovarea intereselor statului român în relațiile internaționale, apărarea independenței și suveranității naționale. Calitatea acesteia depinde în

mod direct de orizontul politic și ideologic al lucrătorilor de securitate, de profunzimea cu care pătrund în miezul fenomenelor și problemelor cu care se confruntă, de gradul înalt al discernămîntului politic, juridic și economic. Este insuficientă — în zilele noastre și în perspectivă — numai o bună pregătire de specialitate, dacă aceasta nu se realizează pe fondul unei temeinice pregătiri multilaterale, pe cunoștințe solide din toate domeniile vieții social-politice, economice, cultural-științifice, militare și din alte domenii.

2. *Cunoașterea oportună a planurilor și acțiunilor serviciilor de spionaj străine și a agenturilor acestora, ale organizațiilor și cercurilor reacționare din străinătate îndreptate împotriva suveranității, independenței și integrității teritoriale a statului român.*

Prevenirea și contracararea acestora constituie sarcina prioritară a muncii de securitate, iar aceasta impune întregului aparat de securitate sarcina de a-și perfecționa continuu formele și metodele de acțiune în raport cu mutațiile ce se produc în situația operativă pe profil, astfel ca fiecare ofițer să devină un conducător al procesului de culegere de date și informații ce privesc securitatea statului și de contracarare a planurilor ostile țării noastre.

Trebuie să se ia toate măsurile pentru ca sarcinile și misiunile stabilite în acest domeniu, prin Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pentru anul 1987, să fie îndeplinite în totalitate. Atenție deosebită trebuie să se acorde în etapa viitoare fenomenului terorist internațional, mutațiilor ce se produc în cadrul acestuia, multiplelor cauze care determină amploarea mereu crescîndă a lui, măsurii în care acțiunile teroriste vizează și afectează interesele și securitatea statului român și, pe această bază, să se stabilească modalități concrete, forme și mijloace specifice pentru prevenirea și contracararea acestora.

Sintetizînd, putem afirma că fiecare unitate centrală și teritorială, în raport cu problematica specifică domeniului de competență, trebuie să-și perfecționeze necontenit capacitatea operativă de intervenție pentru prevenirea și neutralizarea oportună a oricăror acțiuni ostile puse la cale de cercurile și organizațiile imperialiste și care pot afecta securitatea, independența și suveranitatea României socialiste.

3. *Sporirea vigilenței în vederea cunoașterii, contracarării și neutralizării acțiunilor cu caracter fascist, naționalist-iredentist și de propagandă împotriva statului român, a prevenirii și lichidării oricăror fapte de natură să submineze economia națională și să aducă atingere securității statului.*

Asigurarea climatului de ordine și liniște, de securitate deplină constituie o necesitate obiectivă a înfăptuirii strategiei dezvoltării țării noastre în toate domeniile. Organele și unitățile de securitate în co-

operare cu celelalte organe și unități ale Ministerului de Interne sînt chemate să vegheze la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, să realizeze în fapt funcția coercitivă a statului față de orice acțiune îndreptată împotriva ordinii interne și care ar putea aduce atingere puterii de stat.

Înfăptuirea programelor și planurilor de dezvoltare economico-socială a patriei noastre reclamă sporirea contribuției specifice a aparatului de securitate la apărarea avuției naționale, la promovarea pe multiple planuri a intereselor statului nostru în raporturile sale cu alte state, asigurîndu-se cu prioritate transpunerea în practică a cerințelor noului mecanism economico-financiar, realizarea la parametri de eficiență sporită a sarcinilor de comerț exterior, dezvoltarea la toți lucrătorii a gîndirii și acțiunii în spirit economic. Se impune să se participe cu mai mare eficiență la lichidarea lipsurilor care se mai manifestă îndeosebi în unele sectoare economice pentru a stabili factorii și cauzele ce le determină, precum și modalitățile de înlăturare a lor. Fiecare unitate centrală și teritorială de securitate, în lumina sarcinilor care izvorăsc din Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 30 ianuarie 1987, trebuie să participe efectiv, prin forme și metode specifice, la înlăturarea deficiențelor semnalate în scopul creșterii potențialului economic și, implicit, a capacității de apărare a patriei, a independenței și suveranității țării. În întreaga activitate de securitate este necesar să se pornească de la convingerea că nu există sector în care organul de securitate să nu se implice în scopul cunoașterii, stăpînirii și prevenirii oricăror fapte sau evenimente negative.

Evident, participarea cadrelor de securitate la înfăptuirea planurilor de dezvoltare economică reclamă temeinice cunoștințe din acest domeniu, cunoașterea aprofundată a legislației economice interne și din domeniul relațiilor economice internaționale și, pe această bază, intervenția fermă pentru reprimarea categorică a oricăror încercări de subminare a economiei naționale, a politicii economice a partidului și statului nostru.

4. Creșterea competenței profesionale a cadrelor, perfecționarea necontenită a stilului și metodelor de muncă, în general, și ale muncii de securitate în special.

În acest scop, trebuie să se acționeze cu fermitate pentru executarea întocmai a sarcinilor reieșite din Directiva, ordinele și orientările comandantului suprem și aplicarea neabătută a măsurilor organizatorice ale Biroului Executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului referitoare la perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor din aparatul de securitate în perioada 1986—1990.

Se impune, de asemenea, să se ia toate măsurile și să se acționeze ferm pentru executarea prevederilor Programului de măsuri pe anul 1987, a ordinelor conducerii Departamentului Securității Statului referitoare la perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor de securitate. La toate nivelurile trebuie să se analizeze conținutul planurilor tematice de pregătire profesională, astfel încît acestea „să asigure cunoașterea și înțelegerea profundă a schimbărilor produse în organizarea și conducerea societății noastre socialiste, dezvoltarea gîndirii economice a tuturor cadrelor de securitate în spiritul orientărilor și indicațiilor comandantului suprem“.

Creșterea competenței profesionale a cadrelor de securitate trebuie să fie asigurată de îmbunătățirea activității de selecționare, încadrare și promovare a cadrelor, care să se desfășoare după principii și metode științifice, realizîndu-se dezideratul „OMUL POTRIVIT LA LOCUL POTRIVIT“. În acest sens, trebuie să se acționeze cu fermitate pentru aplicarea neabătută a concluziilor și sarcinilor ce se desprind din Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 30 ianuarie 1987, a ordinelor și măsurilor stabilite prin Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul în curs.

În acest cadru, se impune să se perfecționeze neîncetat formele și metodele muncii de cooperare dintre unitățile Departamentului Securității Statului, dintre acestea și celelalte forțe ale sistemului apărării naționale, cu instituțiile de stat și organismele democrației muncitorești, în scopul creșterii eficienței muncii de securitate și al contribuției acesteia la apărarea patriei, la înfăptuirea politicii de apărare a R. S. România.

Colonel **Ilie IOVA**

Gărzile patriotice, formaţiunile de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei şi celelalte formaţiuni populare. Rolul şi misiunile acestora în situaţii deosebite şi pe timpul ducerii —— războiului de apărare a patriei ——

Războiul de apărare a patriei dus de întregul popor sub conducerea Partidului Comunist Român reprezintă riposta hotărîtă — militară, economică, politică, ideologică și de altă natură — dată oricărui agresor care ar atenta la independența, suveranitatea și integritatea teritorială ale Republicii Socialiste România, în care vor fi angajate, într-un efort unitar, toate resursele umane, materiale și spirituale ale țării pînă la obținerea victoriei.

Sistemul apărării naționale a României socialiste are o structură complexă și diversificată, fiind format din două mari categorii, și anume : forțele armate, care se compun din unitățile subordonate Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne ; formațiunile de apărare, din care fac parte gărzile patriotice, formațiunile de apărare civilă, formațiunile de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, formațiunile sanitare voluntare ale Crucii Roșii, formațiunile de rezistență, alte organe și organizații ce se vor stabili prin lege în funcție de necesități.

În cadrul sistemului, formațiunile de apărare au un rol important, din punctul de vedere al pregătirii militare a populației în timp de pace, cît și în cazul unui conflict armat cînd vor participa nemijlocit la luptă. Ele reprezintă o expresie vie a conștiinței și simțămintelor patriotice ale poporului român, a hotărîrii sale nestrămutate de a lupta cu toate forțele de care dispune pentru apărarea patriei socialiste.

Principiile și modul de organizare a gărzilor patriotice

Potrivit legii, gărzile patriotice sînt unități de luptă înarmate, constituite din cetățeni ai Republicii Socialiste România — muncitori, țărani, intelectuali, alte categorii și pături sociale, bărbați pînă la vîrsta de 60 de ani și femei pînă la 55 ani, fără deosebire de naționalitate. În organizarea lor s-a ținut seama de următoarele principii :

a) **principiul teritorial**, potrivit căruia gărzile patriotice se încadrează în structura unităților administrativ-teritoriale — județe, municipii (sectoare ale municipiului București), orașe, comune — în raport cu așezarea, dezvoltarea și posibilitățile acestora ;

b) **principiul locului de muncă** — respectiv constituirea acestora în întreprinderi, instituții și alte organizații socialiste ;

c) **principiul îmbinării în mod organic a procesului de muncă cu activitățile de pregătire pentru apărarea patriei** — fapt care asigură desfășurarea ședințelor de pregătire militară în afara timpului afectat producției, astfel încît făurirea bunurilor materiale și spirituale să nu fie afectată sub nici o formă.

În raport cu rolul, misiunile și principiile de organizare, gărzile patriotice sînt constituite pe unități și subunități de arme întrunite, de **pușcași, de arme și de asigurare.**

Unitățile și subunitățile de arme întrunite și pușcași sînt organizate și instruite în funcție de caracteristicile geografico-militare ale zonei în care se găsesc și misiunile specifice ce le revin (unități și subunități de pistolari, de munte, de fluviu, de litoral, de apărare în lucrări permanente).

Subunitățile de cercetare sînt organizate pe plutoane independente și destinate culegerii și transmiterii informațiilor rezultate în urma acțiunilor de cercetare executate în dispozitivul inamicului, precum și pe adîncimea flancurilor și intervalelor trupelor proprii.

Subunitățile de artilerie sînt organizate pe baterii de aruncătoare de 82 mm și 120 mm și pe plutoane de aruncătoare de 82 mm din compunerea subunităților de pușcași munte și a celor de apărare în lucrări permanente și se dau ca întărire (în sprijin) subunităților de pușcași sau sînt subordonate unităților (subunităților) militare.

Subunitățile de luptă împotriva mijloacelor blindate sînt organizate pe plutoane de tunuri antitanc de 57 mm, de aruncătoare de grenade antitanc (A.G. 7 și A.G. 9) și de vînători de tancuri și blindate și se dau ca întărire subunităților de pușcași sau intră în compunerea rezervelor antitanc constituite de unitățile militare sau de gărzi patriotice.

Subunitățile de mitraliere antiaeriene sînt organizate pe plutoane independente sau fac parte din unitățile de gărzi patriotice ; ele sînt date ca întărire subunităților de pușcași ori destinate apărării antiaeriene a dispozitivelor de luptă ori a obiectivelor economice.

Subunitățile de geniu sînt organizate pe companii de geniu și plutoane de pompieri, treceri pe ambarcațiuni, scafandri autonomi și se repartizează ca întărire subunităților de pușcași ori intră în compunerea rezervelor de geniu constituite de unitățile militare sau de gărzi patriotice.

Subunitățile de tansmisiuni sînt organizate pe plutoane fir, radio și mijloace mobile, fiind destinate realizării legăturilor cu subordonații, eșalonul superior și vecinii.

Subunitățile chimice sînt organizate pe plutoane de cercetare chimică, de degazare, de aruncătoare ușoare de flăcări, de aruncătoare de grenade incendiare și se dau ca întărire subunităților de pușcași sau intră în compunerea rezervelor chimice constituite de unitățile militare sau gărzile patriotice.

Ca subunități de asigurare, în structura organizatorică a gărzilor patriotice se află subunități de transport, sanitare, de comenduire și îndrumare a circulației.

Gruparea de gărzi patriotice este o unitate de arme întrunite care se constituie numai pe timp de război, prin hotărîrea consiliului județean (municipal) de apărare sau a comandantului de mare unitate (unitate) militară, la propunerea statului-major sau a grupei operative a gărzilor patriotice.

Pentru constituirea unei grupări trebuie să existe minimum 2—3 batalioane, un număr variabil de companii, subunități de armă și asigurare, precum și posibilitatea creării pe plan local a unui comandament.

Brigada de gărzi patriotice este o unitate de arme întrunite, care se constituie numai la război — prin ordinul superior sau hotărîrea consiliului județean (municipiului București) de apărare — din subunitățile de pușcași, arme și asigurare, ce provin din aceeași localitate (sector al municipiului București).

Rol, misiuni

Gărzile patriotice sînt unități de luptă înarmate ale oamenilor muncii de la orașe și sate, constituite în scopul întăririi capacității de apărare a patriei. Organizate și conduse nemijlocit de partid, pregătite și antrenate corespunzător destinației și misiunilor ce le revin, dovedind nețărmurită dragoste față de glia strămoșească, devotament fără margini față de cauza socialismului și destinele țării, gărzile patriotice reprezintă o forță redutabilă, cu o capacitate de luptă și acțiune în continuă creștere. Ele aduc o contribuție importantă la realizarea pregătirii militare a populației în timp de pace, iar în timp de război la asigurarea participării maselor de luptători împreună cu forțele armate, cu celelalte formațiuni la apărarea integrității și independenței patriei.

În timp de pace, gărzile patriotice reprezintă una din formele principale prin care partidul și statul nostru organizează și asigură pregătirea populației apte de efort militar pentru apărare. În același timp, alături de celelalte componente ale sistemului apărării naționale, au un rol important în apărarea avutului obștesc, prevenirea și combaterea manifestărilor antisociale, asigurarea ordinii și liniștii publice, lichidarea urmărilor unor calamități naturale, a catastrofelor, incendiilor, paza frontierei de stat și a altor obiective importante.

În situații deosebite, gărzile patriotice, concomitent cu îndeplinirea activităților de producție, participă, împreună cu celelalte forțe din compunerea sistemului apărării naționale, la realizarea măsurilor care se impun, în raport cu situația concretă ce s-a creat. La decretarea **stării de necesitate** le revine rolul de a participa nemijlocit la aplicarea măsurilor de ridicare și întărire a capacității de apărare a patriei, de pază și apărare a frontierei și a principalelor obiective de pe teritoriul țării.

Pe timpul desfășurării mobilizării, ele contribuie la realizarea măsurilor de asigurare de luptă și materială a unităților ce se mobilizează, iar împreună cu forțele armate, participă la acoperirea frontierei de stat sau la întărirea pazei acesteia, la lichidarea urmărilor loviturilor din aer ale inamicului, asigurarea pazei și securității obiectivelor de importanță operativ-strategică de pe întreg teritoriul țării. În situația cînd are loc **mobilizarea forțelor armate,** concomitent cu **trecerea acestora la acoperirea frontierei,** gărzile patriotice vor intra în acțiune o dată cu unitățile militare, iar uneori, pe plan local, chiar înaintea acestora, mai ales în cazul trecerii la apărarea localităților și obiectivelor de pe frontieră, ducerii luptei împotriva desantului aerian (maritim), a elementelor de cercetare-diversiune și extremist-teroriste. După părăsirea garnizoanei de reședință de către unitățile militare, gărzile patriotice preiau misiunile de pază și intervenție ce reveneau acestora pe plan local și participă la menținerea ordinii și liniștii publice.

Pe timpul ducerii acțiunilor de luptă în cadrul războiului întregului popor, gărzile patriotice, împreună cu forțele armate sau independent, îndeplinesc următoarele misiuni : apărarea nemijlocită a localității (obiectivului) din care fac parte în scopul transformării ei într-o adevărată fortăreață inexpugnabilă pentru agresor ; cercetarea în zona lor de dispunere ; apărarea unor raioane, aliniamente sau direcții ; paza și apărarea unor unități și mari unități de rachete și formațiuni de asigurare cu rachete, precum și a altor obiective importante (depozite, formațiuni de asigurare materială, tehnică și medicală, aerodromuri) ; siguranța raioanelor de concentrare (mobilizare) a unităților și marilor unități, a coloanelor de rezerviști, autovehiculelor și materialelor achiziționate sau rechiziționate, pe timpul deplasării către unitățile militare.

De asemenea, **participă** la : realizarea sistemului de baraje și distrugeri ; asigurarea aliniamentelor de contralovitură (contraatac) ; organizarea de ambuscade ; executarea serviciului de comenduire și îndrumare a circulației ; lupta împotriva elementelor de cercetare-diversiune și a elementelor teroriste ; nimicirea desantului aerian și a trupelor aeromobile ale inamicului ; nimicirea inamicului aerian care acționează la înălțimi mici ; apărarea radelor, acțiuni de salvare-avarii, aprovizionarea navelor pe mare ; apărarea contra minelor la mare și fluviu ; paza și escortarea temporară a convoaielor de prizonieri ; realizarea mascării ; evacuarea unor obiective importante ; menținerea și restabilirea viabilității căilor de comunicații și paza obiectivelor importante de pe acestea.

Alte formațiuni populare participante la războiul de apărare a patriei

1 **Formațiunile de apărare** compuse din unitățile militare de apărare civilă și formațiunile de apărare civilă sînt întrebuințate pentru : prevenirea populației asupra pericolului atacului din aer al inamicului, prin înștiințare și alarmare ; protecția cetățenilor împotriva efectelor ar-

melor de nimicire în masă, mijloacelor incendiare şi a celor obişnuite, prin mijloace individuale, adăpostire, dispersare şi evacuare; protecţia bunurilor materiale de orice natură prin dispersare, evacuare, mascare, camuflarea luminilor şi alte măsuri tehnice şi organizatorice care să contribuie la asigurarea funcţionării neintrerupte a economiei naţionale; pregătirea pentru apărarea civilă a unităţilor militare; limitarea şi lichidarea urmărilor atacurilor din aer, participarea la restabilirea capacităţii de producţie a unităţilor socialiste de stat, cooperatiste şi obşteşti; identificarea, neutralizarea şi asanarea teritoriului de muniţia rămasă neexplodată. Acestea, la ordin, pot să execute şi lucrări genistice, amenajări de drumuri, repararea de drumuri, repararea podurilor, lucrări de mascare şi să participe la acţiuni de luptă cu caracter limitat în zonele de reşedinţă.

Unităţile militare de apărare civilă au în compunere subunităţi de cercetare şi comenduire, de transmisiuni, pirotehnice, de geniu, de protecţie antichimică, medicale şi de serviciu.

Formaţiunile de apărare civilă au în compunere subunităţi de transmisiuni-alarmare, protecţie-adăpostire, deblocare-salvare, protecţie antichimică, pompieri, pază, ordine, pirotehnice, drumuri şi poduri, cercetare, sanitare, electrotehnice, de asigurare materială şi tehnică. În funcţie de situaţie, ele pot fi constituite şi pe alte specialităţi.

[2] **Formaţiunile de pregătire a tineretului** pentru apărarea patriei reprezintă un element component al sistemului apărării naţionale. Ele împletesc strîns munca din sfera producţiei de bunuri materiale şi spirituale şi din procesul de învăţămînt cu efortul de a se pregăti să fie oricînd în măsură să participe, împreună cu întreaga naţiune, la străjuirea cuceririlor revoluţionare, a integrităţii teritoriale, suveranităţii şi independenţei patriei.

Activitatea de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei are ca scop educarea patriotică, instruirea militară generală şi de apărare civilă, cunoaşterea armelor de nimicire în masă şi a mijloacelor de protecţie împotriva lor, pregătirea sanitară, precum şi pregătirea de specialitate în cadrul unor cercuri tehnico-aplicative.

La această pregătire sînt cuprinşi elevii, începînd cu clasa a V-a, pe toată durata şcolarizării şi tinerii din unităţile economice, instituţii şi comune, în vîrstă de pînă la 20 de ani. Anul de pregătire pentru tinerii din unităţile de învăţămînt coincide cu anul şcolar, iar pentru cei din întreprinderi, instituţii şi comune — cu anul calendaristic, însumînd anual 38—40 ore de instruire. Pregătirea tineretului pentru apărarea patriei se realizează gradat, pe categorii de vîrstă, asigurîndu-se continuitatea acesteia în etape succesive şi finalizarea ei prin obţinerea nivelului de cunoştinţe necesare tinerilor în vederea îndeplinirii serviciului militar sau continuării activităţii în celelalte formaţiuni de apărare.

Potrivit cerinţelor doctrinei noastre militare, pregătirea tineretului pentru apărarea patriei cuprinde pregătirea militară generală, de specialitate din cadrul cercurilor tehnico-aplicative şi taberelor organizate pe diferite profiluri, activităţi politico-educative şi participarea la exerciţii şi aplicaţii tactice executate în comun cu unităţile militare, gărzile patriotice şi celelalte formaţiuni de apărare.

Rol, misiuni

Prin Hotărîrea Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 12 octombrie 1979 s-au stabilit misiunile şi principiile de întrebuinţare a formaţiunilor de tineret, atît în timp de pace, cît şi în războiul întregului popor. Astfel, **în timp de pace şi în situaţii deosebite** membrii formaţiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei pot participa la: asigurarea ordinii şi liniştii publice; acţiuni pentru apărarea avutului obştesc; combaterea manifestărilor antisociale, a încălcărilor legalităţii; prevenirea şi înlăturarea urmărilor unor calamităţi naturale, catastrofe şi incendii; întărirea pazei şi securităţii unităţilor socialiste şi a altor obiective importante.

Pe timp de război, în raport cu nivelul de pregătire militară şi posibilităţile de înzestrare cu armament şi mijloace de luptă, formaţiunile de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei pot participa la: paza şi apărarea unor obiective şi a unor localităţi; executarea unor acţiuni de cercetare a serviciului de călăuze, curieri şi agenţi de legătură; amenajarea genistică a terenului şi a unor puncte de decontaminare; realizarea aprovizionării cu muniţie şi alte materiale necesare; aplicarea măsurilor de mascare; transportul şi îngrijirea răniţilor şi bolnavilor; executarea serviciului de comenduire şi îndrumare a circulaţiei; paza şi siguranţa transporturilor militare; înlăturarea urmărilor loviturilor din aer ale inamicului; evacuarea populaţiei şi bunurilor materiale; instalarea de baraje incendiare şi stingerea incendiilor.

Tinerii din formaţiunile de pregătire pentru apărarea patriei pot acţiona fie pe grupe şi detaşamente, fie individual sau constituiţi pe echipe ori patrule, în raport cu misiunile încredinţate şi cu pregătirea lor militară şi de specialitate realizată în cadrul cercurilor tehnico-aplicative. În toate situaţiile, formaţiunile de tineret vor fi întrebuinţate împreună cu celelalte componente ale sistemului apărării naţionale sau în subordinea acestora, pentru îndeplinirea unor misiuni cu obiectiv limitat şi în imediata apropiere a locului de dispunere. Comandanţii de unităţi şi subunităţi militare, de gărzi patriotice sau ai altor formaţiuni

de apărare răspund de stabilirea misiunilor celor mai corespunzătoare pentru formațiunile de tineret, asigurarea condițiilor necesare îndeplinirii misiunilor și conduc nemijlocit și permanent acțiunile acestora.

3 **Formațiunile sanitare voluntare ale Crucii Roșii** sînt organizate pe principiul teritorial și al locului de muncă. Ele participă la asigurarea sănătății populației și a luptătorilor, acordînd primul ajutor cetățenilor și luptătorilor care au suferit de pe urma calamităților naturale, a catastrofelor și acțiunilor militare desfășurate în raza lor de activitate. Organizarea, încadrarea și funcționarea lor se realizează de Consiliul Național al Societății de Cruce Roșie.

4 **Formațiunile de rezistență** se constituie și se pregătesc, de regulă, din timp de pace, pe timpul stării de necesitate sau al mobilizării. Ele acționează în timp de război pe principiul conspirativității pe teritoriul național vremelnic ocupat de inamic, îmbinînd acțiunile de luptă cu viața cotidiană adaptată la regimul de ocupație și la specificul zonei în care acționează.

Constituirea, pregătirea și conducerea acțiunilor formațiunilor de rezistență revin Consiliului Apărării și consiliilor locale de apărare. Împreună cu celelalte formațiuni de apărare, îndeplinesc, de regulă, următoarele misiuni: procurarea și transmiterea de informații despre inamic; lovirea și nimicirea coloanelor în deplasare; blocarea principalelor comunicații folosite de agresor; distrugerea sau scoaterea din funcțiune — parțial sau total — a unor obiective importante; nimicirea elementelor ostile, a forței poliției militare, a celor de antigherilă și a diferitelor puncte de pază și control ale inamicului; organizarea și executarea unor acțiuni de sabotaj; desfășurarea de activități pentru demascarea propagandei inamicului; îngreunarea acțiunilor inamicului de evacuare și strămutare a populației, bunurilor materiale și valorilor culturale; eliberarea prizonierilor din coloane sau lagăre; crearea, menținerea și controlarea unor zone de teren (raioane) și puncte importante și, la ordin, alte misiuni.

Lupta formațiunilor de rezistență se desfășoară din momentul declanșării agresiunii pînă la eliberarea teritoriului patriei, urmărind lovirea și epuizarea sub toate aspectele a forțelor și mijloacelor agresorului, hărțuirea lui permanentă și sprijinirea acțiunilor trupelor proprii pe teritoriul național neocupat.

Maior Gheorghe TROȘCA
Căpitan Cristian CALINOIU

Pregătirea și desfășurarea aplicațiilor tactice de specialitate și aplicațiilor tactice complexe independent sau în cooperare cu alte forțe. Documente ce se întocmesc în acest scop

În conformitate cu Măsurile aprobate de Biroul Executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului referitoare la perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor din aparatul de securitate în perioada 1986—1990, în spiritul Directivei Comandantului Suprem al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România privind pregătirea militară și politică — obiectivul prioritar al întregii activități de perfecționare a pregătirii cadrelor din aparatul de securitate în etapa actuală îl constituie cunoașterea aprofundată și aplicarea neabătută în practică, de către întregul efectiv, a documentelor și hotărîrilor de partid, tezelor și orientărilor cuprinse în operele tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, a prevederilor legilor, a ordinelor și instrucțiunilor de muncă, formarea și perfecționarea continuă a deprinderilor și aptitudinilor profesionale, în vederea rezolvării competente, la un înalt nivel de calitate și eficiență, a sarcinilor și misiunilor încredințate.

Perfecționarea pregătirii militare a cadrelor de securitate se realizează cu prilejul desfășurării activităților de învățămînt în unități ori cu ocazia reciclărilor, la categoriile de pregătire cunoscute și se verifică periodic prin modalități practice, îndeosebi atunci cînd se organizează și desfășoară aplicații tactice.

Potrivit Directivei Comandantului Suprem, pe timpul aplicațiilor tactice se va urmări și realizarea obiectivelor pregătirii în comun a organelor de securitate cu celelalte unități și formațiuni ale Ministerului de Interne, cu armata și alte componente ale sistemului național de apărare. O atenție sporită se va acorda îmbunătățirii cooperării în executarea misiunilor specifice și de luptă, punîndu-se accent pe realizarea unor legături operative și eficiente cu consiliile locale de apărare și statele-majore ale gărzilor patriotice județene, din localități și întreprinderi.

Comandamentele, unitățile centrale și teritoriale de securitate vor executa pînă în anul 1990 cîte o aplicație tactică complexă, organizată de Serviciul Independent Cadre, Învățămînt și Organizare-Mobilizare și condusă de un membru al Biroului Executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului, iar securitățile județene vor organiza și desfășura și o aplicație tactică de specialitate, în conformitate cu prevederile măsurilor referitoare la perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor din aparatul de securitate.

Aplicațiile tactice, ca formă specifică de pregătire, au un caracter complex, deoarece, în contextul lor, statele-majore constituite, șefii de toate nivelurile ierarhice și toate celelalte cadre de securitate aplică întrunit cunoștințele acumulate, verifică deprinderile formate la toate disciplinele de învățămînt, își formează și perfecționează capacitatea organizatorică, priceperea de a conduce independent și în mod creator activitățile practice ale muncii specifice.

Toți participanții execută o temă comună, acționează întrunit și într-o concepție unică, zi și noapte, pe întreg spațiul, în toate problemele de competență. Totodată, fiecare participant execută atribuțiile funcționale ce-i revin pe timpul pregătirii și desfășurării aplicației, contribuind la rezolvarea practică a unor situații reale sau ipotetice, cu scop de învățămînt.

Activitatea de elaborare a principalelor documente — concepţia aplicaţiei şi planul de desfăşurare — trebuie organizată judicios, eficient şi operativ, astfel încît la Serviciul Independent Cadre, Învăţămînt şi Organizare-Mobilizare acestea să ajungă cu 45 zile înaintea zilei de întîi a lunii cînd a fost planificată să se desfăşoare, urmînd ca, pe baza aprobării lor de către conducerea Departamentului Securităţii Statului, să se stabilească data declanşării aplicaţiei. Data stabilită va fi raportată în scris Serviciului Independent Cadre, Învăţămînt şi Organizare-Mobilizare cu cel puţin cinci zile înainte.

În întocmirea documentelor necesare organizării, pregătirii şi desfăşurării aplicaţiei tactice de specialitate, este necesar ca atît inspectorul şef şi şeful securităţii, cît şi colectivul numit pentru pregătirea ei să ţină seama de faptul că în conceperea şi înfăptuirea practică a oricărei asemenea acţiuni trebuie **să se asigure respectarea următoarelor cerinţe :**

— să reflecte complexitatea şi importanţa misiunilor, ale sarcinilor încredinţate în etapa actuală unităţilor centrale şi teritoriale de securitate de către conducerea partidului şi statului, personal comandantul nostru suprem, precum şi datoria sacră a tuturor efectivelor de a nu precupeţi nici un efort şi nici un sacrificiu pentru a le îndeplini la nivelul celor mai înalte exigenţe ;

— să oglindească cerinţa doctrinei militare româneşti, potrivit căreia să se obţină rezultate maxime cu forţe mai puţine împotriva unui inamic*) numeros şi bine dotat din punct de vedere tehnic ;

— să asigure — prin întregul conţinut — atît reflectarea, cît şi îndeplinirea corespunzătoare a hotărîrilor de partid, legilor ţării, ordinelor, programelor şi planurilor de măsuri specifice ;

— să corespundă — prin situaţiile operative, care se planifică şi desfăşoară — realităţii informativ-operative, condiţiilor geografice specifice şi celorlalte particularităţi din zona de responsabilitate ;

— să asigure înfăptuirea cu prioritate şi eficacitate maximă a sarcinilor de prevenire a oricăror fapte şi fenomene de natură să pună în pericol securitatea statului ;

— să contribuie la dezvoltarea gîndirii tactice, complexe a tuturor participanţilor în condiţiile actuale ; să se elimine simplitatea în acţiunile practice şi soluţiile şablon, dîndu-se posibilitatea cadrelor de securitate să gîndească independent, creator, operativ, prevăzător şi suplu, să manifeste iniţiativă şi încredere în capacitatea personală de a lua hotărîri juste şi îndrăzneţe ;

— să se desfăşoare în condiţii cît mai apropiate de realitatea activităţii de securitate din zona de responsabilitate, majoritatea situaţiilor operative să fie probleme ale muncii de zi cu zi, iar cele ipotetice, elaborate cu scop de învăţămînt, să ofere participanţilor posibilitatea de a-şi manifesta creator competenţa politico-profesională ;

— să se prevadă suficiente situaţii operative (cel puţin cîte două) pentru fiecare compartiment din organigrama unităţilor (securităţilor judeţene), asigurîndu-se astfel antrenarea şi verificarea la un nivel calitativ şi cantitativ corespunzător ale capacităţii de acţiune a cadrelor, independent sau în cooperare cu alte forţe ;

— să fie cuprinse, de asemenea, suficiente situaţii operative de cooperare cu trupele de securitate, organele de miliţie şi alte forţe, în aşa fel încît să se asigure o antrenare corespunzătoare a cadrelor de securitate la rezolvarea unor sarcini specifice cu sprijinul diferitelor forţe cooperante.

Intensificarea muncii informativ-operative pentru îndeplinirea sarcinilor specifice organelor de securitate trebuie să constituie caracteristica fundamentală a aplicaţiilor tactice de specialitate

---

**) În accepţiunea muncii de securitate, trebuie să se înţeleagă prin „inamic" atît persoane pretabile la fapte şi manifestări de natură să aducă atingere securităţii statului, cît şi stări de fapt, fenomene şi evenimente aflate în competenţă.*

Organizarea aplicaţiilor tactice

1 În principiu, **la aplicaţiile tactice sînt angrenate :**

— toate compartimentele organice ale unităţii (securităţii judeţene), avînd efectivele prevăzute în statele de organizare şi tehnica din dotare — în limita numărului şi motoresurselor prevăzute pentru asemenea activităţi ;

— subunităţile (formaţiunile) ce se dau ca întărire sau în sprijin pentru rezolvarea situaţiilor operative de cooperare ;

— subunităţi din trupele de securitate ori alte elemente ale sistemului naţional de apărare, prevăzute să participe în diferite momente din desfăşurarea aplicaţiei ;

— compartimentele de servicii ale inspectoratului judeţean, în scopul de a realiza asigurarea materială, tehnică şi medicală reală în diferite situaţii prevăzute ;

— elemente care execută marcarea „inamicului" în diferite situaţii operative prevăzute să se se execute practic.

2 **Şeful unităţii** (securităţii judeţene) **este conducătorul aplicaţiei,** care răspunde direct şi nemijlocit de organizarea, pregătirea şi desfăşurarea aplicaţiei tactice, iar în acest sens :

— studiază tema şi — pe baza ordinelor, dispoziţiilor şi indicaţiilor date pînă la acea dată — ordonă modul cum se va întocmi concepţia aplicaţiei şi îndrumă direct activitatea de elaborare a tuturor documentelor acesteia, pe care — după însuşirea conţinutului lor — le înaintează (după caz) spre aprobare ;

— hotărăşte numărul situaţiilor operative ce urmează a fi soluţionate, precum şi conţinutul celor mai importante dintre ele ;

— semnează, înainte de prezentare spre aprobare, concepţia aplicaţiei ;

— aprobă celelalte documente ale aplicaţiei ;

— ca şef direct al tuturor participanţilor, răspunde de instruirea colectivului de arbitraj, a grupei operative de stat-major şi a cadrelor care realizează asigurarea tehnică, materială şi medicală ;

— după declanşarea aplicaţiei tactice veghează la desfăşurarea acţiunilor în condiţiile specifice muncii de securitate, urmărind în acelaşi timp îndeplinirea scopurilor de învăţămînt ;

— asigură păstrarea secretului, respectarea cu stricteţe a normelor de compartimentare a muncii şi de conspirativitate ;

— organizează şi conduce bilanţul aplicaţiei tactice cu cadrele unităţii, acordînd calificativul general şi pe servicii (compartimente).

3 Un rol important în cadrul aplicaţiei tactice îl are **colectivul de arbitraj,** compus, de regulă, din cadrele ce au făcut parte din colectivul de pregătire a aplicaţiei. Acest colectiv asigură, în principal, îndeplinirea scopurilor de învăţămînt propuse şi verifică activităţile pe care le execută statul-major şi cadrele participante.

Înainte de începerea aplicaţiei, colectivul de arbitraj este instruit de şeful unităţii asupra modului cum îşi va desfăşura activitatea, stabilindu-se, în detaliu, toate problemele ce vor fi urmărite pe timpul desfăşurării aplicaţiei tactice.

Este interzis arbitrilor să dea sugestii executanţilor sau să le creeze situaţii suplimentare prin care să-i dirijeze spre soluţia dorită. Sînt însă obligaţi să atragă atenţia executanţilor, atunci cînd măsurile luate pot duce la producerea de evenimente grave, desconspirări sau la luarea unor hotărîri care nu ţin seama fie de situaţia reală, fie de ordinele primite de la conducerea aplicaţiei sau de la eşalonul superior.

Pe baza observaţiilor şi a constatărilor făcute pe timpul desfăşurării aplicaţiei, arbitrii vor raporta conducătorului aplicaţiei concluziile lor şi, după aceea, conform indicaţiilor sale, vor participa la întocmirea bilanţului.

Uneori, atunci cînd o situaţie operativă este încredinţată spre soluţionare unui serviciu (compartiment) care urmează să desfăşoare o acţiune conspirată, este

indicat ca rolul „inamicului" să-l joace un cadru competent din colectivul de arbitraj, în vederea asigurării secretului, în conformitate cu ordinele și indicațiile în vigoare.

4 Rolul cel mai important în cadrul unei aplicații tactice îl are **grupa operativă de stat-major,** organism constituit prin ordinul de zi pe unitate și care, de regulă, va fi compusă din :

— șeful grupei operative de stat-major ;
— ofițerul cu operațiile (poate fi și ofițerul de analiză-sinteză) ;
— cîte un reprezentant din fiecare serviciu (compartiment). Acesta asigură legătura permanentă cu serviciul (compartimentul) său și, după caz, are dreptul de a lua unele decizii în numele colectivului din care provine ;
— un cadru din compartimentul T.O. care asigură legăturile radio și fir ;
— un ofițer cu asigurarea materială, tehnică și medicală *).

Componența grupei operative de stat-major, ora intrării în acțiune, precum și locul unde își va desfășura activitatea se anunță de conducătorul aplicației, o dată cu aducerea la cunoștința participanților a sintezei informativ-operative.

Principalele atribuții ale grupei operative de stat-major sînt următoarele :

— materializează grafic, pe hartă, sinteza informativ-operativă și o actualizează cu problemele nou apărute ;
— întocmește documentele necesare pentru buna funcționare a statului-major, planul de pază și apărare al punctului de comandă, graficul cu principalele activități, precum și pe cel al permanenței la punctul de comandă ;
— pregătește jurnalul acțiunilor informativ-operative și de luptă, materialele și tehnica necesare bunei desfășurări a aplicației ;
— organizează activitățile de culegere a informațiilor necesare prezentării datelor și propunerilor în vederea luării hotărîrii ;
— elaborează variante de hotărîri pentru fiecare situație operativă dată și le prezintă conducătorului aplicației ;
— transmite, prin dispoziții preliminarii, măsurile de primă urgență ce se impun și care vin în sprijinul rezolvării optime a situației ;
— transmite, prin dispoziții succesive de luptă (acțiune), hotărîrea luată de părțile ce privesc fiecare serviciu (compartiment) ;
— organizează nemijlocit activitățile care se impun pentru rezolvarea în condiții corespunzătoare a fiecărei situații operative nou ivite ;
— coordonează activitățile ce se desfășoară pentru îndeplinirea misiunii, asigurînd cooperarea cu celelalte forțe participante ;
— controlează modul în care s-a înțeles fiecare dispoziție transmisă și cum este executată de cadrele participante ;
— raportează rezultatele obținute și măsurile ce se impun în vederea continuării și finalizării fiecărei acțiuni.

Pregătirea aplicațiilor tactice

1 Pe baza ordinului în legătură cu planificarea și tema aprobate pentru aplicația tactică, **șeful unității** (securității județene) **stabilește conținutul ordinului de zi** privind organizarea și desfășurarea acesteia. El trebuie să fie dat, de regulă, cu cel puțin 2 luni înaintea celei aprobate pentru declanșarea aplicației și va fi adus la cunoștința participanților în părțile ce îi privesc.

Ordinul de zi va cuprinde, în principiu, următoarele :

— tema aplicației tactice ;
— probleme organizatorice specifice unității (securității județene) ;

---

*) *Participă numai la acele activități care necesită prezența acestuia ca specialist.*

— componența grupei operative de stat-major ;
— componența colectivului de pregătire, care în momentul declanșării aplicației va deveni colectiv de arbitraj ;
— data desfășurării instructajului cu colectivul de pregătire a aplicației tactice ;
— unele probleme ce privesc în mod deosebit pregătirea grupei operative de stat-major, a colectivului de arbitraj și a personalului care marchează „acțiunile inamicului" ;
— măsuri de asigurare materială, tehnică și medicală ;
— probleme ce privesc organizarea cooperării cu toate forțele participante la aplicație ;
— alte probleme.

Ordinul de zi trebuie să asigure cuprinderea din punct de vedere organizatoric, în ansamblul aplicației tactice, a tuturor compartimentelor de securitate — inclusiv a celor din municipii și orașe. De asemenea, să asigure cadrul organizatoric pentru desfășurarea aplicației și în raport cu sarcinile de securitate în mediul rural.

2 **Colectivul de pregătire a aplicației tactice** cuprinde un număr variabil de cadre, stabilit prin ordin de zi. În componența sa este indicat să intre : ofițerul instructor cu învățămîntul, ofițerul cu organizarea-mobilizarea și unul sau doi ofițeri cu experiență în domeniul respectiv.

Acest colectiv își intră în atribuții imediat după darea ordinului de zi și după instructajul pe care îl face conducătorul aplicației, în așa fel ca în cel mult 15 zile documentele să poată fi înaintate spre aprobare, prin Serviciul Independent Cadre, Învățămînt și Organizare-Mobilizare, conducerii Departamentului Securității Statului.

Din instructajul la care participă, cadrele din acest colectiv rețin principalele date și probleme, ideile de bază în care se vor întocmi documentele aplicației, precum și termenele ordonate.

În vederea elaborării documentelor, precum și pentru realizarea altor sarcini ale etapei pregătitoare a aplicației, colectivul desfășoară următoarele activități :

— se consultă cu șefii de servicii (compartimente) în ideea de a sonda principalele probleme ale muncii pe care le au în lucru, în vederea selectării lor și încadrării în planul de desfășurare, fără a desconspira acest lucru ;
— transmite, prin dispoziții preliminare, serviciilor (compartimentelor) subordonate, precum și unităților (subunităților) și formațiunilor cu care se cooperează problemele organizatorice în părțile ce le privesc ;
— participă, dacă este cazul, la îmbunătățirea și refacerea unor documente, în conformitate cu observațiile și datele primite de la eșalonul superior ;
— execută, sub directa îndrumare a conducătorului aplicației, cu o zi înainte de începerea acesteia, instructajul personalului care marchează „acțiunile inamicului", conform planului întocmit.

3 Colectivul de pregătire, în temeiul instruirii făcute și al experienței proprii, procedează la **elaborarea documentelor aplicației tactice.** Calitatea acestora depinde de experiența metodică a cadrelor ce au fost destinate pentru întocmirea lor, precum și de respectarea principiilor regulamentare în elaborarea documentelor și a executării celorlalte activități pregătitoare.

Documentele respective trebuie să reflecte particularitățile situației operative din zona de responsabilitate, să cuprindă cele mai avansate concepții de muncă, să fie redactate într-o succesiune logică și într-o formă clară și concisă ; să cuprindă situații operative complexe și cît mai apropiate de realitate, obligîndu-i pe participanți să acționeze cît mai creator. Pe timpul elaborării documentelor aplicației, trebuie să se asigure păstrarea secretului privind conținutul acestora și rezolvările ce se așteaptă de la participanți.

În principiu, colectivul elaborează următoarele **documente :**

A. Concepția aplicației tactice.
B. Planul de desfășurare a aplicației.

C. Sinteza informativă.
D. Situațiile operative din dinamică.
E. Planul instruirii colectivului de arbitraj.
F. Planul transmisiunilor pentru realizarea legăturilor reale.
G. Planul instruirii personalului care marchează „acțiunile inamicului".
H. Planul unic pentru difuzarea informațiilor.

A. **Concepția aplicației tactice** este documentul de bază al conducerii unei asemenea activități, în care se concretizează situația informativ-operativă specifică particularităților de pe teritoriul de competență, se asigură îndeplinirea scopurilor prin realizarea succesivă a problemelor de învățat, precum și posibilitatea desfășurării acțiunilor practic-aplicative și teoretice.

Concepția aplicației cuprinde următoarele capitole :
— tema aplicației ;
— durata aplicației ;
— participanții ;
— scopurile de învățămînt ;
— etapele și problemele de învățat ;
— concepția acțiunilor informativ-operative.

a) **Tema aplicației** este ordonată, ea urmînd a fi aplicată la specificul unității (securității județene). Tema se va studia atent, pentru a se putea contura ideile de bază ale concepției și scopurile de învățat ale aplicației.

b) **Durata aplicației** este de 2—3 zile. Între aceste limite, ea se stabilește în funcție de unii factori, ca : particularitățile specifice muncii de securitate în zona de competență, gradul de pregătire și instruire ale cadrelor, numărul scopurilor și problemelor propuse a urmări, sarcinile în prezent și de viitor etc.

În scopul de a preciza și definitiva concepția, conducerea aplicației **execută recunoașterea raioanelor unde se vor rezolva practic** situațiile operative.

c) **Participanții.** La aplicația tactică participă toate cadrele unității (securității județene). Pentru rezolvarea situațiilor operative de cooperare se va fixa și ponderea forțelor participante, în funcție de nevoi, păstrînd secretul acțiunilor și urmărind respectarea principiului compartimentării muncii.

d) **Scopurile de învățămînt** trebuie să reflecte ce anume urmează să se obțină de la și de către participanți prin aplicație, respectiv antrenarea, formarea sau desăvîrșirea deprinderilor și aptitudinilor, verificarea gradului de instruire etc.

Formularea scopurilor de învățat trebuie să fie scurtă, clară și concisă, în strictă concordanță cu sarcinile muncii de securitate actuale și de viitor, cu tema aplicației, cu nivelul de pregătire al participanților. Scopurile se stabilesc concret pentru fiecare categorie de participanți.

e) **Etapele și problemele de învățat** reflectă, în totalitatea lor, atît conținutul acțiunilor specifice muncii de securitate ce vor fi executate de participanți, cît și activitățile pe care le desfășoară organismele de conducere și de execuție ale aplicației. Formularea lor trebuie să fie la obiect, să reflecte scopurile propuse și să se refere, de regulă, la fiecare categorie de participanți.

Numărul etapelor și problemelor de învățat depinde de : conținutul temei ; scopurile propuse ; posibilitățile de deplasare (motoresurse) ; durata aplicației ; gradul de instruire și pregătire ale participanților etc.

Stabilirea unui număr de probleme nu va putea permite executarea lor în totalitate, fapt ce impune cu necesitate ca acestea să fie riguros încadrate pe etape, în timp și spațiu, în funcție de posibilitățile existente.

f) **Concepția acțiunilor informativ-operative** exprimă cadrul de ansamblu în care se va desfășura aplicația tactică de specialitate. Din conținutul ei trebuie să reiasă :

— situația internațională — reală și ipotetică — ce a generat starea de fapt de la care se pornește și măsurile de ansamblu luate pentru contracararea ei și principalele acțiuni reale și ipotetice ale elementelor dușmănoase și infractoare care, de fapt, „au determinat" trecerea la situația inițială a aplicației tactice ;

— acțiunile „inamicului" și măsurile de securitate luate pentru contracarare, pe etape.

Conținutul acesteia (însuși titlul exprimă esența ideilor ce le va cuprinde) trebuie să fie concis, clar și să reflecte situația informativ-operativă concretă, cu particularitățile ei, de pe teritoriul de competență.

Tema, scopurile și problemele de învățat din concepția aplicației tactice se materializează în scris prin sinteza informativă și situațiile operative din dinamică. De fapt, aceasta explică și justifică locul și rolul, scopurile și problemele care se vor urmări în funcție de tema fixată.

B. **Planul de desfășurare a aplicației** este documentul cu rol important pe linie organizatorică, care permite ofițerilor din conducerea aplicației și din colectivul de arbitraj să urmărească executarea succesivă a problemelor de învățat și, în mod implicit, să se realizeze scopurile de învățămînt.

Planul de desfășurare constituie un ghid, deoarece se poate urmări mai ușor derularea acțiunilor în ansamblul desfășurării aplicației, iar evoluția situațiilor operative practice sau ipotetice pot determina pe conducătorul aplicației să renunțe la unele probleme de învățat, sau situații inițial stabilite, în locul acestora introducînd altele noi. Acest lucru obligă pe conducătorul aplicației să manifeste inițiativă, suplețe și operativitate în adaptarea planului la situațiile nou create.

Realizarea scopurilor aplicației și însușirea problemelor de învățat se vor reflecta în situațiile operative desfășurate pe zile și ore, pe timp de zi și pe timp de noapte, asigurînd astfel continuitate muncii de securitate în condiții deosebite pe toată perioada acesteia.

Planul de desfășurare — aprobat de conducerea Departamentului Securității Statului — cuprinde toate activitățile participanților, de la alarmarea acestora pînă la bilanțul aplicației pe etape, și trebuie să aibă în compunerea sa următoarele :

— ziua și ora introducerii situațiilor operative ;
— activitățile conducătorului aplicației și ale colectivului de arbitraj ;
— activitatea participanților la aplicație.

Planul de desfășurare a aplicației tactice trebuie să imprime cadrelor de securitate mobilitate și o dinamică sporită în executarea misiunilor ordonate, aceasta în condițiile în care celelalte sarcini zilnice trebuie îndeplinite la parametrii scontați prin planul curent de muncă.

C. Un alt document al aplicației este **sinteza informativă**, care are menirea să pună pe participanți în situația inițială a aplicației și să justifice de ce și pentru ce s-au luat toate măsurile pînă la acel moment.

Sinteza informativă trebuie să cuprindă acțiuni reale, dinamice, specifice muncii de securitate, care să oblige pe executanți să acționeze în condiții complexe și să desfășoare o activitate intensă. Sinteza trebuie să fie concisă, cu elemente care să asigure îndeplinirea scopurilor propuse, iar pentru dezvoltarea inițiativei și a spiritului creator este bine să cuprindă date privind activități specifice muncii și nu concluzii rezultate.

Datele ce privesc „acțiunile inamicului" să fie incomplete, chiar contradictorii, determinînd pe participanți să organizeze culegerea de informații pentru completarea și clarificarea lor în condiții noi, impuse de situația existentă, și să realizeze analiza și sinteza a tot ceea ce au cunoscut și au obținut.

De regulă, sinteza informativă cuprinde următoarele capitole : situația generală ; situația specială ; probleme diverse și indicații metodice.

a) **În situația generală** se vor face referiri la :

— acțiunile internaționale de ansamblu : politice, economice, militare și de altă natură care privesc securitatea statului ;

— influența acestor acțiuni asupra factorilor economici și sociali din țara noastră ;

— măsurile luate de eșaloanele superioare de contracarare a acestor acțiuni pînă în prezent.

b) **În situația specială** se vor face referiri la :

— date și informații care interesează participanții cu privire la „acțiunile recente ale inamicului" în perioada imediat premergătoare declanșării aplicației ;

— acțiunile informativ-operative ce au avut loc pe raza județului sau sînt în curs de desfășurare la acea dată ;

— măsurile luate pe linie de securitate pentru contracararea acțiunilor „inamicului", precum și de către celelalte forțe cu care unitatea (securitatea județeană) cooperează și care interesează pe participanți.

c) **Capitolul „probleme diverse"** va cuprinde unele aspecte ce nu au putut fi cuprinse în cele anterioare, cum sînt :

— situația pierderilor (dacă este cazul) ;

— aprecieri privind „valoarea inamicului", respectîndu-se principiul compartimentării muncii ;

— locurile de dispunere a elementelor sistemului național de apărare cu care se cooperează ;

— precizări privind legăturile radio și fir, precum și semnale de înștiințare.

Acest document se va aduce la cunoștință, în totalitate sau în parte, participanților, după ce aceștia au fost în prealabil alarmați și verificați sub aspectul încadrării lor pe urgențe, precum și al existenței materialelor personale necesare în asmenea situații.

D. **Situațiile operative din dinamică**

Toate situațiile operative se extrag din planul de desfășurare. În funcție de derularea prevăzută în planul de desfășurare, situațiile operative sînt înmînate succesiv, conform planului unic de difuzare a informațiilor, de către conducătorul aplicației sau arbitrul desemnat de acesta. Fiecare situație operativă se încadrează tactic — fiind expusă în contextul concepției informativ-operative — și se dactilografiază separat, pe foi volante, fiind păstrate în mapă la conducătorul aplicației.

E. **Planul instruirii colectivului de arbitraj** cuprinde :

— scopurile aplicației ;

— concluzii din sinteza informativă ;

— momentele operative ale aplicației ;

— activitățile ce le au de rezolvat membrii colectivului de arbitraj ;

— prevederi ale unor ordine, instrucțiuni și reglementări privind organizarea și desfășurarea aplicațiilor tactice ;

— probleme privind modalitățile de acțiune, variantele concrete și locul (raionul) în care urmează a fi realizate situațiile din dinamică.

Instruirea grupei de arbitraj se realizează de către conducătorul aplicației.

F. **Planul transmisiunilor pentru realizarea legăturilor reale** cuprinde :

— organizarea legăturilor radio și fir (cu subordonații, eșalonul superior, forțele cu care cooperează), precum și a legăturilor pentru înștiințare ;

— repartiția caracteristicilor de lucru necesare funcționării mijloacelor de transmisiuni ;

— măsurile pentru asigurarea continuității legăturii radio și fir ;

— calculul forțelor și mijloacelor de transmisiuni ;

— asigurarea lucrului în secret a transmisiunilor ;

— măsurile pentru protecția împotriva bruiajului și controlul asupra respectării regulilor de efectuare a convorbirilor prin radio și fir.

G. **Planul instruirii personalului care marchează „acțiunile inamicului"** are drept scop coordonarea acțiunilor acestuia cu cele ale celorlalți participanți la aplicație și cuprinde :

— situația informativ-operativă în care acționează „inamicul" ;

— cine, cînd și unde marchează acțiunile „inamicului" pentru fiecare situație operativă ;

— dotarea, modul de acțiune a „inamicului", semnalele și locul de regrupare după îndeplinirea misiunii.

Instruirea personalului care marchează acțiunile „inamicului" se realizează de conducătorul aplicației.

Atît planul instruirii colectivului de arbitraj, cît și planul instruirii personalului care marchează acțiunile „inamicului" sînt documente ce completează planul de desfășurare, fiind aprobate de șeful securității (unității).

H. **Planul unic pentru difuzarea informațiilor** cuprinde :

— ziua și ora introducerii situațiilor operative ;

— persoana căreia i se înmînează ;

— cine difuzează informațiile ;

— conținutul pe scurt al informațiilor.

4 Pregătirea participanților și a raioanelor unde se vor rezolva situațiile operative.

a) **Pregătirea participanților** cuprinde o parte teoretică și una practică. Pregătirea teoretică urmărește însușirea prevederilor tuturor actelor normative care reglementează activitatea în condițiile create de tema dată, documentele de bază ale aplicației — numai pentru conducerea aplicației și colectivul de arbitraj — precum și a regulilor de conducere în secret. Pregătirea cadrelor se realizează prin studiu individual, lecții sau consultații la activitățile de pregătire militară care preced declanșarea aplicației ori prin rezolvarea unor situații operative în cadrul unor exerciții tactice — prin metoda exercițiului în grup.

Pregătirea practică constă în studiul caracteristicilor terenului unde urmează să se desfășoare situațiile operative practice și modul cum acestea pot influența acțiunile propriu-zise, studierea unor variante de hotărîri și de acțiune a fi executate de participanți, și de asemenea în problemele legate de marcarea locului.

Este recomandat ca pregătirea participanților să se termine prin antrenamente în folosirea mijloacelor de transmisiuni și a documentelor de conducere în secret.

b) **Pregătirea raioanelor** unde se vor rezolva situațiile operative practice se execută în scopul de : a crea condiții pentru deplasarea forțelor în zonele respective ; a realiza ambianța cîmpului de acțiune (luptă) ; a asigura — dacă este cazul — lucrările genistice și de mascare ; a pregăti condițiile necesare de lucru pentru ofițerii din conducerea aplicației și din colectivul de arbitraj.

Concomitent cu pregătirea participanților și a raioanelor se execută și pregătirea tehnicii de luptă și a armamentului în conformitate cu prevederile instrucțiunilor în vigoare privind exploatarea acestora.

Desfășurarea aplicației tactice

După ce concepția și planul de desfășurare ale aplicației au fost aprobate, se va stabili perioada de desfășurare și, cu cel puțin cinci zile înainte de data planificată, se comunică Serviciului Independent Cadre, Învățămînt și Organizare-Mobilizare.

Din momentul prezentării sintezei informative și precizărilor conducătorului aplicației privind principalele probleme specifice muncii, toate activitățile participanților se execută real, rezolvîndu-se concomitent cu sarcinile curente de muncă și situațiile operative din planul de desfășurare.

La elaborarea hotărîrii participă „șeful unității" („securității județene") — cadrul destinat să îndeplinească această funcție —, șeful grupei operative de stat-major și șefii de compartimente, iar propunerile formulate se constituie în hotărîre care va fi supusă aprobării conducătorului aplicației.

Activitățile care se desfășoară pentru **elaborarea hotărîrii** sînt :

— însușirea datelor din conținutul situației operative și a misiunii ordonate ;

— orientarea șefilor de compartimente și a șefului grupei operative de stat-major ;

— elaborarea și transmiterea dispozițiilor preliminare (cu caracter organizatoric) ;

— analiza situației ;

— formularea datelor și propunerilor necesare elaborării hotărîrii ;

— prezentarea hotărîrii conducătorului aplicației ;

— definitivarea hotărîrii ;

— transmiterea hotărîrii prin dispozițiuni de luptă succesive la subordonați în părțile ce-i privesc.

Însușirea misiunii presupune înțelegerea sarcinilor ce revin organului de securitate, locul și rolul compartimentului în cadrul acestora, precum și cu ce intervin în sprijin alte compartimente pentru rezolvarea lor.

Orientarea șefilor de compartimente și a șefului grupei operative de stat-major constă în precizarea ideii în care să fie pregătite datele necesare pentru elaborarea hotărîrii și indicarea măsurilor urgente pentru asigurarea acțiunii. Este făcută de „șeful unității" („securității județene") sau, la ordinul acestuia, de către șeful grupei operative de stat-major.

Dispozițiunile preliminare se întocmesc separat, pentru fiecare compartiment implicat în rezolvarea situației operative, avînd conținut diferit în raport cu condițiile concrete în care urmează să se desfășoare acțiunile prevăzute. Acestea cuprind problemele organizatorice transmise compartimentelor pentru a orienta activitățile în mod concret și a crea condiții optime de desfășurare.

La **analiza situației** este necesar să se determine:

— forțele, situația și caracterul acțiunilor „inamicului" în timp și spațiu;

— caracterul terenului, modul în care acesta influențează acțiunile „inamicului", accesibilitatea terenului, condițiile de observare și acțiune, precum și proprietățile de protecție și mascare;

— misiunile compartimentului și posibilitățile de acțiune ale forțelor date ca întărire sau în sprijin;

— situația și misiunile formațiunilor de apărare care participă la rezolvarea momentului;

— gradul de asigurare materială, tehnică și medicală;

— starea timpului.

Propunerile de hotărîre trebuie să cuprindă:

— concluzii despre „inamic" și intențiile lui probabile în timp și spațiu;

— concepția acțiunii, în care se arată ce inamic, în ce succesiune și prin ce procedee trebuie neutralizat;

— misiunile compartimentelor subordonate și ale forțelor date ca întărire ori în sprijin;

— organizarea cooperării;

— asigurarea materială, tehnică și medicală;

— organizarea conducerii.

Dispozițiunile de luptă succesive, de regulă, cuprind:

— scurte concluzii privind „inamicul" și acțiunile lui probabile;

— misiunea compartimentului căruia se adresează, dispoziția și mijloacele de întărire ori sprijin;

— misiunile ce se îndeplinesc în folosul compartimentului de către alte forțe;

— timpul cînd trebuie să fie gata de acțiune;

— locul punctului de comandă.

Procesul elaborării hotărîrii trebuie să fie cît mai scurt, pentru a da posibilitate participanților și forțelor cu care se cooperează să se pregătească și să acționeze rapid și eficace.

Pe timpul elaborării hotărîrii, conducătorul aplicației și arbitrii, concomitent cu urmărirea activităților ce se desfășoară, trebuie să se preocupe de realizarea ambianței specifice, respectiv de asigurarea fluidității acțiunilor și a cadrului de angajare a tuturor forțelor.

Cu scop de învățămînt, este indicat ca, pentru elaborarea hotărîrilor, conducătorul aplicației să fixeze termene: la început mai mari, apoi din ce în ce mai mici, determinîndu-i pe subordonați să-și organizeze judicios activitățile, în așa fel încît să li se dezvolte capacitatea de a analiza situații operative și de a adopta decizii corespunzătoare cu maximum de operativitate.

După aprobarea hotărîrii, grupa operativă de stat-major transmite misiunile la subordonați și urmărește modul de executare a celor ordonate, concomitent cu coordonarea acțiunilor între executanți.

În cazul situațiilor ce se desfășoară practic în teren, grupa operativă de stat-major asigură atît conducerea acțiunilor ce vor avea loc, cît și legătura permanentă cu executanții.

Bilanțul aplicației tactice

Bilanțul are ca scop să analizeze: capacitatea de concepție, organizare, pregătire și conducere a șefilor de servicii (compartimente) și a membrilor grupei operative de stat-major; capacitatea de acțiune a cadrelor de securitate în condiții deosebite; aspectele pozitive și negative care au ieșit în relief în cursul organizării și desfășurării aplicației din care să se desprindă concluzii pentru activitatea viitoare.

Cu această ocazie se lămuresc anumite probleme pe care le ridică munca de securitate în zona de responsabilitate, se generalizează învățămintele pozitive rezultate din activitatea depusă și se stabilesc măsuri necesare pentru înlăturarea lipsurilor constatate.

Eficacitatea bilanțului depinde de modul în care a fost pregătit. Principial, pregătirea bilanțului începe înainte de aplicație, continuă pe timpul desfășurării ei și se termină o dată cu încetarea acesteia. Înainte de începerea aplicației se pregătește partea teoretică, iar pe timpul desfășurării ei se redactează constatările conducerii aplicației. Conținutul acestora se discută cu ofițerii din conducerea aplicației, pentru a se evita unele aprecieri eronate privind modul cum au acționat participanții.

Materialul pentru bilanț va fi prezentat de conducătorul aplicației, în prezența tuturor cadrelor de securitate, urmînd ca problemele ce nu pot fi analizate cu toți participanții din considerente de secretizare și compartimentare a muncii, să se analizeze pe servicii (compartimente).

Materialul pentru bilanț, de regulă, cuprinde:

☐ tema, principalele scopuri și probleme ce s-au propus a fi realizate în cadrul aplicației;

☐ ideile de bază din sinteza informativă, în mod deosebit din situația specială;

☐ analiza hotărîrilor luate succesiv și a modului de acțiune a participanților;

☐ aspecte pozitive și negative reliefate pe timpul desfășurării aplicației, precum și sarcinile ce revin participanților pentru înlăturarea neajunsurilor;

☐ o apreciere sintetică privind realizarea asigurării materiale, tehnice și medicale;

☐ aprecierea activității pe care au desfășurat-o cei care au luat parte la aplicație.

După bilanț, la ordinul șefului unității (securității județene) se va desfășura analiza pe servicii (compartimente), disecîndu-se pînă la detalii activitățile desfășurate în fiecare acțiune întreprinsă și stabilindu-se măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității de viitor.

Un raport care va cuprinde principalele probleme ale bilanțului va fi înaintat către Serviciul Independent Cadre, Învățămînt și Organizare-Mobilizare la cel mult 10 zile de la încheierea aplicației tactice.

Maior **Lucian MARIN**

ORGANIZAREA LEGĂTURILOR SPECIFICE MUNCII DE SECURITATE ÎN CONDIȚIILE RĂZBOIULUI DE APĂRARE A PATRIEI DUS DE CĂTRE ÎNTREGUL POPOR

Într-un moment de adîncă și legitimă îngrijorare față de tensiunile ce înveninează climatul politic și deteriorează conlucrarea pe care progresul pașnic al omenirii o reclamă, este necesar să analizăm evoluția fenomenului politico-militar internațional și să desprindem concluzii din învățămintele istoriei, care demonstrează că războaiele sînt precedate de regulă de perioade de tensiune, caracterizate prin : presiuni în planul relațiilor politice și diplomatice ; încălcarea sau nerespectarea acordurilor și înțelegerilor bilaterale ; demonstrații de forță, amenințarea cu forța, organizarea unor acțiuni de diversiune, violarea spațiului aerian, maritim sau terestru în zonele de frontieră ; întreprinderea unor acțiuni specifice războiului special.

De asemenea, trebuie să avem în vedere că, în condițiile războiului modern, prin acțiunile sale militare, agresorul va urmări realizarea surprinderii, lovirea, de la început și pe întreaga adîncime, a principalelor obiective militare, economice și centre politico-administrative importante, dezorganizarea conducerii printr-un sistem complex de acțiuni de luptă radioelectronică, ca și desfășurarea unei intense activități de propagandă care să-i „justifice" agresiunea.

Pentru a aborda problema legăturilor specifice muncii de securitate în condițiile unui asemenea război, este necesar să stabilim exact situațiile în care se pot afla organele de securitate și ce misiuni le revin în asemenea postură. Astfel, pe baza studiilor efectuate, a analizei problematicii prin prisma factorilor de mai sus, rezultă că organele de securitate se pot afla în una din următoarele situații :

— în zona de operații, în fîșiile Marilor Unități strategice de tipul frontului, operative de tipul armatei de arme întrunite și operativ-tactice de tipul corpului de armată cu misiuni — în afara celor prevăzute la pace, care iau o amploare deosebită în această perioadă — de descoperire, zădărnicire sau lichidare a oricăror acțiuni ce pot afecta capacitatea combativă a personalului militar și a formațiunilor populare de luptă existentă în zona de responsabilitate unde nu își desfășoară activitatea specifică unitățile armatei ;

— în adîncimea teritoriului național, în zonele de competență, cu misiuni importante în descoperirea, zădărnicirea și lichidarea acțiunilor ostile ale serviciilor de informații și contrainformații străine desfășurate deschis sau acoperit, ce vizează dezorganizarea conducerii pe plan strategic și destabilizarea situației politico-economice ; asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat și a obiectivelor importante de apărare ;

— pe teritoriul național vremelnic ocupat de inamic, acționînd în clandestinitate, cu rol principal în procurarea de date și informații necesare consiliilor de apărare, precum și de asigurare contrainformativă a formațiunilor de rezistență.

Făcînd abstracție de cazurile particulare, indiferent de situația în care s-ar afla, cît și de perioada inițială a războiului sau după stabilizarea lui, organele de securitate vor trebui să îndeplinească, pe lîngă misiunile specifice ce le revin în timp de pace și altele noi impuse de situația operativă, în legătură cu organizarea și conducerea muncii de securitate pentru culegerea de informații despre inamic, elemente trădătoare, colaboraționiste, în vederea descoperirii, neutralizării sau lichidării lor. Aceasta presupune organizarea întregii activități de securitate în conformitate cu situația operativă creată și cu interesele majore ale țării.

Între acestea, un loc deosebit îl are pregătirea efectivelor de securitate în scopul desfășurării muncii în condiții de clandestinitate, cît și instruirea calificată a rețelei informative aflată la dispoziție, în care sens organizarea legăturilor specifice devine un element esențial, de realizarea căruia depinde eficiența operațiunilor viitoare.

Pregătirea pentru a trece la organizarea legăturii specifice muncii de securitate pe criterii noi este determinată de faptul că, încă înainte ca agresorul să fi pătruns pe teritoriul nostru național, se recurge, în funcție atît de necesități, cît și din motive de conspirativitate, la dislocarea unor unități sau la mutarea unei părți a cadrelor active de securitate în alte sedii sau localități, ceea ce ridică pe prim plan problema legăturilor între cadrele de securitate pentru asigurarea conlucrării, între acestea și eșaloanele superioare, dar mai ales cu rețeaua cu care se lucrează.

Dacă în perioada de tensiune, premergătoare războiului, legătura organizată cuprinde încă elemente ale sistemului utilizat în timp de pace, căruia îi este caracteristică folosirea rețelelor telefonice, radio și telex, în paralel se trece la pregătirea condițiilor în vederea practicării legăturii specifice clandestinității, care presupune :

— instituirea unui sistem de cifrare-descifrare a materialelor ce vor circula în ambele sensuri și instruirea cadrelor care vor pregăti aceste documente ;

— selecționarea și pregătirea curierilor ;

— stabilirea modalităților privind confecționarea, circulația, transportul, păstrarea și distrugerea documentelor secrete ;

— definitivarea sistemelor de legătură personală sau impersonală între ofițerii care acționează independent sau constituiți în grupe cu eșaloanele superioare și rețeaua cu care se lucrează ;

— elaborarea și însușirea biografiilor-legendă pentru cadrele care vor acționa în clandestinitate ;

— pregătirea documentelor pentru cei ce urmează a-și legenda identitatea personală și a familiilor lor ;

— instruirea celor ce urmează a fi infiltrați în cadrul eventualelor grupări ostile din țară sau străinătate, precum și în rîndul celor pe care inamicul ar intenționa să-i folosească în calitate de colaboraționiști.

De asemenea, în această fază se trece la instruirea complexă a rețe-

lei informative cu privire la sarcinile concrete, linia de conduită și sistemul de legătură utilizat de fiecare sursă, atît în această etapă, cît și în perioada următoare.

În selecționarea și instruirea rețelei informative se pleacă de la poziția de loialitate față de organele de securitate, care a fost verificată și probată la fiecare sursă în parte, precum și de la calitățile și posibilitățile concrete ale surselor de a îndeplini sarcini de mare importanță, cu grad sporit de complexitate, în condiții de acțiune independentă pe perioade de timp variabile, cînd trebuie să se asigure legătura în sistem impersonal.

Totodată, organizarea legăturilor specifice muncii de securitate, în toate situațiile, dar cu atît mai mult în timp de război, indiferent de tipul de sistem (personal sau impersonal) și de calitățile personale între care se folosește, trebuie să asigure realizarea cumulativă a următoarelor condiții : secretizarea deplină a sistemului de legătură folosit ; continuitatea folosirii acestuia ; transmiterea în timp util a comunicărilor ; posibilități de verificare permanentă a rezistenței procedeului utilizat.

Deși războiul modern este purtat în alte condiții decît cel clasic, evenimentele postbelice demonstrează că în unele situații de conflict acesta se desfășoară, în linii mari, la fel ca războaiele clasice, cu respectarea acelorași etape. Astfel, o dată cu declanșarea efectivă a agresiunii începe perioada inițială a războiului, iar țara intră în starea de război, cînd o parte din teritoriul național poate fi vremelnic ocupat, iar cealaltă parte se află sub controlul forțelor proprii.

În aceste condiții, la ordin, înainte de ocuparea de către agresor a zonei sau localității în care își are sediul unitatea, se adoptă o nouă structură organizatorică, fiecare unitate de securitate divizîndu-se în formațiuni de valoare variabilă, în funcție de misiunile ce le au de îndeplinit și condițiile nou create ca urmare a agresiunii, urmînd să intre în acțiune concomitent cu instituirea de către inamic a administrației proprii. Determinantă pentru funcționalitatea întregului sistem de securitate este realizarea legăturii grupelor care poate fi organizată astfel :

a) Între grupa de comandă de bază, conducerea D.S.S. și consiliul local de apărare, prin :
— stații radio emisie-recepție cu ajutorul mesajelor cifrate ;
— ofițer de legătură, cu parolă ;
— telefon propriu și public, cu parolă ;
— legătură impersonală.

b) Între grupa de comandă de bază și grupa de comandă de rezervă, prin :
— ofițer de legătură, cu parolă ;
— telefon propriu sau public, cu parolă ;
— legătură impersonală.

c) Între grupa de comandă de rezervă și grupele operative, prin :
— legătură personală directă, separat, cu fiecare în locurile prestabilite ;
— ofițer de legătură, cu parolă ;
— telefon propriu sau public, cu parolă ;
— legătură impersonală.

d) Între comandantul grupei operative și fiecare component al acesteia, prin :
— legătură personală directă, separat, cu fiecare în locurile prestabilite ;
— telefon public, cu parolă ;
— legătura impersonală.

e) Între ofițerii de securitate și componenții rețelei informative, prin :
— legătură impersonală ;
— legătură personală directă în locuri prestabilite ;
— telefon public, cu parolă.

O bună organizare a legăturii specifice muncii de securitate în condiții de război cere ca modalitățile de legătură să fie în stare de funcționare permanentă, iar recurgerea la una sau alta din aceste căi să se facă în funcție de necesități, de la caz la caz, avîndu-se în vedere avantajele și dezavantajele ce le oferă fiecare. Astfel, dacă legătura radio și cea telefonică asigură o comunicare relativ rapidă, nu putem să neglijăm volumul de muncă pentru codificare, riscurile interceptării și decodificării, cît și existența sistemului de luptă radioelectronică al agresorului, care poate face inoperante asemenea căi de legătură.

În același timp, opțiunea pentru legătura personală directă sau cea impersonală dintre membrii grupelor și în special între ofițeri și componenții rețelei informative trebuie să ia în calcul :

1) **avantajele legăturii personale :** analiza pe loc, la momentul oportun, a muncii desfășurate de sursă ; evaluarea posibilităților de care dispune sursa pentru rezolvarea sarcinii primite ; desfășurarea cu eficiență sporită a muncii de conducere, cunoaștere, verificare și educare a sursei ;

2) **dezavantajul expunerii ofițerului,** cît și a sursei riscului interceptării lor de către organele specializate inamice ;

3) **avantajele legăturii impersonale,** prin aceea că asigură o mai bună conspirativitate legăturii și protecție mai mare față de riscurile desconspirării ;

4) **dezavantajele legăturii impersonale,** în special legate de calitatea muncii cu rețeaua informativă : analiza temeinică a materialului primit este grevată de lipsa detaliilor ; sursa acționează în limitele pregătirii și instrucțiunilor generale primite ; materialul informativ scapă de sub controlul ofițerului și al sursei pentru o perioadă variabilă ; repetabilitatea procedeelor expune la riscul desconspirării ; deținerea de către sursă a unor obiecte și materiale necesare confecționării sau exploatării comunicărilor informative constituie probe compromițătoare.

Aceste avantaje și dezavantaje cer ca cele două forme de legătură, personală și impersonală, să fie utilizate alternativ, alegerea fiind direct influențată de situația operativă existentă.

Fără a intra în alte detalii privind legătura impersonală, apreciem ca oportun să insistăm asupra unor elemente de ordin practic, care pot fi utilizate în situațiile create de ocuparea vremelnică a teritoriului național, avînd în vedere și faptul că, în sistemul de lucru preconizat,

această modalitate își găsește aplicarea la nivelul tuturor grupelor menițonate mai sus.

În funcție de situația concretă pot fi utilizate sisteme de legătură impersonală complicate și relativ mai sigure, precum și altele mai simple, dar rezistente, datorită ingeniozității conceperii lor.

Intre procedeele ce se pot constitui în sisteme de legătură impersonală, menționăm ;

◎ folosirea scrierii invizibile (ascunse) cu ajutorul indigoului alb și al cernelurilor simpatice, confecționate special și aflate în dotarea celor ce le utilizează ;

◎ corespondența convențională, folosindu-se coduri prestabilite în sistem grilă, coduri ale timbrelor, ilustratelor, culorii, plicurilor etc., alcătuite cît mai firesc, pentru a nu trezi suspiciuni cenzurii ;

◎ folosirea anunțurilor de presă, radio ori televiziune, conform celor convenite în prealabil ;

◎ transmiterea conteinerizată a unor microfilme, micropuncte ori filme moi, pe care au fost imprimate mesaje cifrate ;

◎ utilizarea căsuțelor poștale impersonale (ascunzătorilor) pentru depunerea și ridicarea de materiale cu conținut informativ, conteinerizate și deghizate corespunzător ;

◎ comunicări radio cu folosirea unor emițători de mică putere greu de detectat și localizat, utilizabili pe distanțe mici, pentru transmiterea de mesaje cifrate, modulate și comprimate ;

◎ legătura telefonică pentru comunicări codificate, de regulă de scurtă durată ;

◎ utilizarea înregistrărilor magnetice, pentru comunicări deghizate în conținutul unor cîntece, ritualuri etc.

În general, legătura în sistem personal sau impersonal, datorită vulnerabilității ei în munca cu rețeaua informativă, impune întreprinderea de măsuri deosebite de verificare și autoverificare din partea tuturor celor ce participă la realizarea ei.

Cu atît mai imperios necesare sînt măsurile de protejare a ofițerilor, a rețelei informative și a acțiunilor lor care, în condiții de război, trebuie gîndite și analizate cu discernămînt, avînd în vedere că, atît în teritoriul național vremelnic ocupat, cît și în zonele neocupate, agresorul desfășoară intense acțiuni ce vizează identificarea acțiunilor noastre, a cadrelor și rețelei informative.

Datorită implicării în mai mare măsură a posibilităților ce le oferă tehnica, noile descoperiri tehnico-științifice, organizarea legăturilor specifice muncii de securitate asigură cîmp larg de afirmare celor mai ingenioase și inteligente idei ce se pot concretiza în realizări importante, întregind arsenalul de mijloace, în continuă evoluție, aflat la dispoziția cadrelor de securitate.

Lt. colonel **Filip TEODORESCU**
Maior **Ioan IRIMIA**

Organizarea deplasării efectivelor unei unități centrale sau teritoriale de securitate la primirea ordinului de dislocare. Măsuri de siguranță. Documente ce se întocmesc

În teoria și practica militară se consideră că deplasarea este acțiunea desfășurată de unități pentru dislocarea dintr-un raion în altul, intrarea în luptă sau efectuarea unei manevre. Ea se execută întotdeauna la ordinul eșalonului superior, care are în vedere perspectiva acțiunilor viitoare, cu respectarea strictă a cerințelor specifice, astfel încît unitatea să ajungă în raionul ordonat la timp și cu capacitatea de luptă completă, fiind în măsură să îndeplinească noi misiuni.

În funcție de situația în care se găsesc, scopul pentru care se execută deplasarea, distanța de parcurs, timpul avut la dispoziție, starea comunicațiilor, cantitatea de mijloace de transport de care se dispune și valoarea forțelor ce se deplasează, unitățile centrale sau teritoriale de securitate pot adopta pentru deplasare următoare procedee :

— *marșul (pe autovehicule sau pe jos, pe schiuri sau hipo)*
— *transportul (pe comunicațiile feroviare, fluviale și aeriene);*
— *deplasarea combinată (folosirea — concomitent sau succesiv — a marșului și transportului).*

Marșul — procedeu de bază al deplasării

Marșul constă în deplasarea organizată a unităților și subunităților de la sediul de reședință în raionul de dislocare sau dintr-un raion în altul, pe comunicații, în coloană, folosind mijloacele de transport din înzestrare ori pe jos, în scopul ajungerii la locul fixat în timp util și cu întreaga capacitate de luptă.

Pe timpul executării marșului este de așteptat ca inamicul să întrebuințeze pe scară largă rachetele, aviația, desantul aerian, grupurile de cercetare-diversiune și elemente teroriste. De aceea, pe cît posibil, trebuie ca marșurile să se execute pe timp de noapte sau în condiții de vizibilitate redusă și se impun a fi luate o serie de măsuri legate de cercetarea itinerariului de deplasare, siguranța de deplasare a coloanei, mascarea și apărarea antiaeriană a coloanei și a căilor de comunicație.

Cînd marșul se execută pe distanțe mari, atunci se stabilesc etape de marș, halte mari și raioane pentru odihnă. În cadrul acestora se asigură odihna personalului, verificarea stării tehnice a autovehiculelor, ajustarea echipamentului, executarea întreținerilor tehnice și înlăturarea defecțiunilor. Indiferent de distanța de parcurs, este importantă fixarea haltelor mici după fiecare 2—3 ore de marș, cu o durată de 20—

30 minute (prima, după 1—2 ore de marș, cînd acesta se execută pe autovehicule, și după 30 minute, cînd marșul se execută pe jos) și a raioanelor în care se verifică armamentul, echipamentul și starea tehnică a autovehiculelor.

Atunci cînd marșul se limitează la parcuregerea unei distanțe mai mici și care poate fi parcursă într-un timp mai scurt, nu se mai prevăd etape de marș, halte și raioane pentru odihnă.

Dispozitivul de marș

Acesta reprezintă gruparea forțelor și mijloacelor unității, pentru executarea deplasării. El este constituit în funcție de situație, condițiile în care se execută marșul (cu sau fără posibilitatea întîlnirii cu inamicul), misiunea unității, starea drumului și trebuie să asigure :

— deplasarea forțelor și mijloacelor unității la timp și cu întreaga capacitate de luptă, potrivit concepției comandantului ;

— păstrarea capacităților de luptă ale personalului, tehnicii și mijloacelor de transport ;

— conducerea neîntreruptă și fermă a unității ;

— vulnerabilitatea redusă față de loviturile mijloacelor de nimicire în masă, ale mijloacelor incendiare și aviației inamicului ;

— viteza stabilită pentru deplasare.

Dispozitivul de marș se compune, de regulă, din : elemente de cercetare ; elemente de siguranță a marșului și asigurare a deplasării ; coloana forțelor principale ale unității ; formațiunile de servicii și înzestrare.

Pe timpul executării marșului, între elementele de dispozitiv trebuie să se realizeze legătura radio. De asemenea, trebuie să existe legătura atît cu eșalonul superior, cu sediul de reședință al unității, cît și cu detașamentul precursor care se află în raionul de dislocare, în scopul pregătirii condițiilor adecvate pentru desfășurarea unei activități normale.

Măsuri de asigurare a marșului

◉ **Cercetarea** se organizează în toate situațiile pe itinerarul de marș și se execută de către o patrulă de cercetare. Aceasta se trimite în față pînă la distanța de 10—20 km și poate fi alcătuită dintr-o grupă de securitate din cadrul plutonului de luptă antiteroristă existent la fiecare județ sau din efectivul de cadre al unității centrale sau teritoriale de securitate care execută deplasarea. Patrula de cercetare se poate deplasa fie îmbarcată pe un autoturism blindat de intervenție (A.B.I.) existent în dotarea plutonului de luptă antiteroristă, fie cu ajutorul unui autoturism (de preferință ARO) existent în înzestrarea unității.

În situația că nu se dispune de timp sau distanța pînă la raionul de dislocare este mică, cercetarea itinerariului se execută o dată cu deplasarea coloanei, realizîndu-se o strînsă cooperare cu organele de miliție și celelalte formațiuni ale sistemului național de apărare.

◉ **Siguranța de marș** se organizează în toate situațiile cînd se execută marșul, prin pichete mobile (patrule de siguranță) de cap, iar cînd există pericol evident de a fi atacați de inamic, de flanc și de spate, de valoarea unui pluton (grupă) de securitate, care se trimit la distanța de 3—5 km (1,2—2 km) în față, la flancul sau înapoia coloanei ce se deplasează. Pentru îndeplinirea misiunilor este necesar ca aceste elemente să mențină o strînsă cooperare cu organele de miliție, cu trupele Ministerului Apărării Naționale existente în zonă și, de asemenea, cu celelalte formațiuni ale sistemului național de apărare.

Siguranța de marș asigură :

— deplasarea fără întrerupere a coloanei unității ;

— prevenirea efectivului unității asupra atacurilor terestre executate de inamic prin surprindere ;

— zădărnicirea acțiunilor cercetării inamicului ș.a.

Protecția împotriva armelor de nimicire în masă și a mijloacelor incendiare

În situația internațională actuală, această măsură capătă o importanță tot mai mare în toate formele și acțiunile de luptă. Organizarea protecției împotriva armelor de nimicire în masă și a mijloacelor incendiare constă în totalitatea măsurilor ce se iau pentru descoperirea pregătirilor inamicului în vederea folosirii acestora, prevenirea efectivelor unităților, limitarea și, ulterior, lichidarea urmărilor atacului cu astfel de arme.

În cadrul măsurilor de protecție, un rol deosebit de important revine cercetării de radiație — chimice și biologice —, care se execută de către toate elementele de cercetare și de siguranță a marșului. Pentru ca acestea să fie eficiente, este necesar ca înștiințarea despre pericolul folosirii armelor de nimicire în masă să se facă la timp, aceasta realizîndu-se pe parcursul executării marșului, prin semne și semnale stabilite din vreme și pe care trebuie să le cunoască întreg personalul unității de securitate.

Protecția se realizează prin folosirea oportună a mijloacelor individuale (masca contra gazelor și diferite complete de protecție individuală), adăpostirea personalului în mijloacele de transport cu care se execută deplasarea și prin folosirea cu abilitate a proprietăților ce le oferă terenul.

◉ **Apărarea antiaeriană** cuprinde totalitatea măsurilor și acțiunilor întreprinse în scopul acoperirii obiectivelor, personalului și a activităților ce se desfășoară, împotriva cercetării și loviturilor din aer, precum și pentru nimicirea mijloacelor de atac aerian ale inamicului.

Măsurile de apărare antiaeriană pe teritoriul țării noastre se realizează, de regulă, cu mijloacele forțelor specializate din cadrul Ministerului Apărării Naționale, care se dispun în raioane, puncte obligatorii de trecere și de-a lungul principalelor comunicații, tocmai în scopul de a executa misiuni de apărare antiaeriană a coloanelor ce se depla-

sează. De aceea, este necesar ca pe timpul executării marşului să se realizeze o strînsă cooperare şi să se menţină o legătură permanentă cu aceste formaţiuni de apărare antiaeriană, pentru ca unitatea de securitate care se deplasează să beneficieze de sprijinul eficient al acestora.

Cînd marşul se realizează pe timp de zi, trebuie să se stabilească observatori aerieni la fiecare maşină şi armamentul automat care să execute foc asupra ţintelor aeriene inamice, ce zboară la mică înălţime (sub 500 m).

⊙ **Lupta radioelectronică** vizează descoperirea, dezorganizarea sau îngreunarea folosirii pe timpul marşului de către inamic a mijloacelor şi sistemelor radioelectronice şi, respectiv, asigurarea viabilităţii, stabilităţii şi fiabilităţii mijloacelor proprii. Se realizează prin intermediul unor subunităţi specializate ale Ministerului Apărării Naţionale, de al căror sprijin pot beneficia şi unităţile de securitate pe timpul cînd se deplasează dintr-un raion în altul. În cazul în care unitatea ce se deplasează dispune de mijloace adecvate pentru lupta radioelectronică, această măsură de asigurare a marşului se poate executa cu mijloacele proprii, fără a exclude cooperarea cu subunităţile de luptă radioelectronică ale Ministerului Apărării Naţionale aflate pe itinerar.

⊙ **Mascarea** presupune totalitatea măsurilor ce se iau pentru a ascunde inamicului starea şi intenţiile unităţilor proprii şi de a-l induce în eroare, de a-i crea imagini false cu privire la acţiunile prezente şi viitoare.

Pe itinerarul de deplasare a coloanei unităţii centrale sau teritoriale de securitate, mascarea deplasării se poate executa prin :

— măsurile de dezinformare întreprinse cu sprijinul organelor de miliţie din localităţile aflate pe traseu ;

— transmiterea unor informaţii false chiar de personalul unităţii pe timpul unor scurte opriri sau al haltelor mici ;

— măsurile ce se iau pe itinerarele de deplasare de subunităţi specializate pentru asemenea misiuni, din cadrul Ministerului Apărării Naţionale.

Este indicat însă ca deplasarea să se execute pe timp de noapte sau în condiţii de vizibilitate redusă, cu preponderenţă pe itinerare care prezintă acoperiri naturale. Dacă marşul se execută pe timp de noapte, sînt necesare luarea următoarelor măsuri :

— deplasarea maşinilor cu farurile stinse ;

— amenajarea farurilor de la maşini cu dispozitive de mascare a luminilor ;

— folosirea aparatelor de vedere pe timp de noapte ;

— echiparea itinerarelor cu indicatoare de circulaţie vizibile pe timp de noapte ;

— acoperirea materialelor ce se transportă cu prelate sau alte mijloace de mascare.

Pe timpul executării marşului este necesar să se organizeze serviciul de comenduire şi îndrumare a circulaţiei cu sprijinul nemijlocit al formaţiunilor specializate ale miliţiei.

În vederea pregătirii raionului pentru dislocare, se trimite un detaşament precursor, care se deplasează în zona respectivă, imediat ce a primit ordinul de dislocare, şi desfăşoară activităţi care să vină în sprijinul personalului unităţii.

Din compunerea detaşamentului precursor, de regulă, fac parte :

— *un ofiţer din comanda unităţii ;*
— *medicul-şef al unităţii ;*
— *1—2 ofiţeri din compartimentul de asigurare tehnico-materială ;*
— *1—2 ofiţeri sau subofiţeri din compartimentul T.O. ;*
— *o subunitate din trupele de securitate pentru deservire şi pază.*

Detaşamentului precursor, în principiu, îi revin următoarele misiuni :

— *recunoaşterea raionului de dislocare ;*
— *instalarea punctului de comandă al unităţii ;*
— *realizarea legăturii cu consiliul local de apărare pe raza căruia se află raionul de dislocare ;*
— *organizarea cercetării, pazei şi apărării raionului de dislocare ;*
— *luarea măsurilor sanitar — profilactice şi asigurarea aprovizionării cu apă ;*
— *organizarea legăturilor radio şi fir în cadrul raionului de dislocare cu : eşalonul superior ; coloana forţelor principale ale unităţii aflate în deplasare ; sediul de reşedinţă al unităţii ; consiliile locale de apărare din zonă ;*
— *executarea unor lucrări genistice de primă urgenţă şi pregătirea spaţiilor pentru lucru şi odihna personalului, instalarea subunităţilor şi a depozitelor ;*
— *asigurarea aprovizionării din resurse locale.*

DOCUMENTE CE SE ÎNTOCMESC

Pentru executarea marşului în vederea dislocării, la ordinul comandantului unităţii şi pe baza indicaţiilor acestuia, grupa operativă de stat-major întocmeşte următoarele documente :

— *hotărîrea pentru marş (grafic pe hartă) ;*
— *ordinul (dispoziţiunea) de marş ;*
— *ordinul de staţionare ;*
— *planul cu organizarea serviciului de comenduire şi îndrumare a circulaţiei ;*
— *dispoziţiunea pentru organizarea serviciului de comenduire şi îndrumare a circulaţiei.*

Hotărîrea comandantului (şefului unităţii) pentru marş este documentul principal pe baza căruia se organizează marşul şi se elaborează celelate documente de conducere. Are următorul conţinut :

a) Concluzii din analiza situaţiei operative (se evidenţiază influenţele acesteia asupra deplasării) ;

b) Concepţia marşului :

— *itinerarul de marş ;*
— *dispozitivul de marş ;*
— *constituirea coloanei ;*
— *punctul iniţial ;*
— *raioanele haltelor, ale odihnei de zi (noapte) şi durata staţionării în acestea ;*
— *modul de dispunere a efectivelor la terminarea marşului ;*
— *timpul sosirii efectivelor şi misiunile probabile ce urmează a fi executate ;*
— *denumirea formaţiunilor de apărare, a subunităţilor Ministerului Apărării Naţionale şi organelor de miliţie de pe traseu cu care se va coopera ;*

c) Compunerea și misiunile siguranței de marș și de staționare ;
d) Organizarea serviciului de comenduire și îndrumare a circulației ;
e) Organizarea conducerii și locului punctului de comandă în cadrul coloanei unității.

Ordinul de marș cuprinde :

a) Concluzii din situația operativă (natura, valoarea și gruparea forțelor inamicului, concepția probabilă de acțiune și posibilitățile lor în timp și spațiu) ;

b) Misiunea unității și concepția marșului ;

c) Misiunea siguranței de marș :

— *compunerea de luptă ;*
— *itinerarul de marș ;*
— *punctul inițial și aliniamente de coordonare a mișcării raioanelor haltelor și ale odihnei de zi (noapte) și timpul trecerii pe la acestea ;*
— *modul de acțiune în cazul întîlnirii prin surprindere cu elemente ale inamicului ;*
— *raionul de dislocare, misiunile și modul de acțiune după ajungerea în acesta ;*

d) Misiunile și modul de deplasare a forțelor principale ale unității :

— *compunerea coloanei ;*
—*itinerarul de marș ;*
— *punctul inițial și aliniamentele de coordonare ;*
— *raioanele haltelor și ale odihnei de zi (noapte) și durata staționării în acestea ;*
— *raionul de dislocare și timpul sosirii în acesta ;*
— *modul de acțiune în cazul întîlnirii cu inamicul ;*
— *modul de acțiune în raionul de dislocare ;*

e) Organizarea serviciului de comenduire și îndrumare a circulației ;

f) Semnalele de conducere, înștiințare și cooperare ;

g) Locul punctului de comandă în coloană și în cadrul raionului de dislocare ;

h) Termenul cînd unitatea trebuie să fie gata pentru marș.

Ordinul de staționare într-un raion de dislocare cuprinde :

a) Concluzii din analiza situației operative (natura, valoarea și gruparea forțelor inamicului, concepția probabilă de acțiune și posibilitățile lor în timp și spațiu) ;

b) Raionul de staționare (dislocare) al unității și organizarea siguranței de staționare (pazei) și misiunile elementelor de siguranță (pază) ;

c) Activitatea unității în raionul de staționare (dislocare) și organizarea și executarea cartiruirii, lucrului și odihnei ;

d) Organizarea activităților de asigurare de luptă în staționare (dislocare) ;

e) Modul de acțiune al unității pentru respingerea atacurilor prin surprindere și nimicirea desantului aerian, trupelor aeromobile, grupurilor de cercetare-diversiune, elementelor teroriste ale inamicului și a elementelor ostile ;

d) Raionul de staționare (dislocare) de rezervă și modul de ocupare a acestuia ;

g) Organizarea serviciului de comenduire și îndrumare a circulației ;

h) Semnalele de conducere, înștiințare și cooperare ;

i) Locul și termenul de intrare în funcțiune a punctului de comandă și legătura cu consiliile locale de apărare ;

j) Termenul cînd unitatea ocupă raionul de staționare (dislocare) și cînd elementele din siguranța staționării (de pază) trebuie să fie gata de luptă.

PLANUL CU ORGANIZAREA SERVICIULUI DE COMENDUIRE ȘI ÎNDRUMARE A CIRCULAȚIEI

a) Concluzii din situația operativă despre inamicul care poate influența executarea serviciului de comenduire și îndrumare a circulației ;

b) Locul punctului de comandă al unității ;

c) Misiunile serviciului de comenduire și îndrumare a circulației, forțele și mijloacele destinate pentru îndeplinirea acestor misiuni ;

d) Sectorul de comenduire și îndrumare a circulației :

— *limitele sectorului ;*
— *itinerarul de marș pe care se organizează serviciul de comenduire și îndrumare a circulației ;*
— *forțele și mijloacele la dispoziție ;*
— *comandanții sectoarelor ;*
— *compunerea și locul elementelor de comenduire și îndrumare a circulației ;*

e) Sectoarele în care serviciul de comenduire și îndrumare a circulației se organizează de către consiliile locale de apărare ;

f) Asigurarea cu materiale, mijloace de transport și transmisiuni a elementelor de comenduire și îndrumare a circulației ;

g) Modul de folosire a indicatoarelor pentru circulație existente și a celor care se instalează pe itinerarul de marș în sectorul de comenduire și îndrumare a circulației ;

h) Ordinea instalării, data cînd trebuia să fie gata și cînd se ridică serviciul de comenduire și îndrumare a circulației ;

i) Compunerea și locul rezervei de forțe și mijloace a serviciului de comenduire și îndrumare a circulației ;

j) Modul de cooperare cu elementele de comenduire și îndrumare a circulației organizate de celelalte forțe ale sistemului național de apărare ;

k) Măsurile de asigurare de luptă ;

l) Organizarea conducerii serviciului de comenduire și îndrumare a circulației ;

m) Semnale de conducere, inițiere și cooperare.

Dispozițiunea pentru organizarea serviciului de comenduire și îndrumare a circulației se referă la :

a) Concluzii din situația operativă despre inamic ;

b) Sectorul de comenduire și îndrumare a circulației :

— *limita sectorului ;*
— *itinerarii de marș pe care se organizează comenduirea și îndrumarea circulației ;*
— *forțe și mijloace la dispoziție ;*
— *șeful sectorului ;*
— *compunerea și locul elementelor de comenduire și îndrumare a circulației ;*

c) Sectoare în care serviciul de comenduire și îndrumare a circulației este organizat de alte formațiuni ;

d) Porțiunile de teren contaminate radioactiv, cu substanțe toxice de luptă sau agenți patogeni existente în sectorul de comenduire și îndrumare a circulației ;

e) Asigurarea materială a elementelor de comenduire și îndrumare a circulației ;

f) Termenele cînd coloana trece pe la punctul inițial, aliniamentele de coordonare și semnalele de recunoaștere ;

g) Ordinea instalării, data și ora cînd trebuie să fie instalat și termenul de ridicare a serviciului de comenduire și îndrumare a circulației ;

h) Modul de evacuare a autovehiculelor defecte de pe itinerarul de marș, precum și de predare (primire) a sectorului de comenduire și îndrumare a circulației ;

i) Locul celor mai apropiate puncte medicale, spitale și puncte de decontaminare, raioane de adunare și reparare a tehnicii defecte ;

j) Măsuri de asigurare de luptă ;

k) Semne, semnale și indicative de recunoaștere ;

l) Modul de realizare a legăturilor serviciului de comenduire și îndrumare a circulației ;

m) Rapoarte ce se întocmesc și termenul de înaintare a acestora.

*

* *

Pregătirea și executarea deplasării unei unități centrale sau teritoriale de securitate sînt activități care solicită însemnate eforturi, atît din partea comenzii unității, cît și din partea efectivelor unității ce se deplasează. În cadrul pregătirii și executării deplasării nu trebuie omise luarea tuturor măsurilor de asigurare de luptă a marșului și organizarea minuțioasă a cooperării cu celelalte forțe ale sistemului național de apărare care, sub o formă sau alta, pot să-și aducă o contribuție substanțială la buna organizare și desfășurare a acestei însemnate activități.

Maior **Ioan VLAD**

Măsuri ce se impun a fi întreprinse pentru protejarea specialiștilor români din obiectivele economice împotriva oricăror acțiuni întreprinse de serviciile de spionaj

Pornind de la dezvoltarea vertiginoasă a revoluției tehnico-științifice mondiale, de la importanța științei și tehnologiei pentru creșterea accelerată și modernizarea forțelor de producție, în documentele de partid, în cuvîntările tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, se acordă o atenție deosebită atît dezvoltării cercetării științifice proprii, cît și participării țării noastre la cooperarea internațională pe tărîm tehnico-științific.

Pe baza orientărilor adoptate de Congresul al XIII-lea al partidului, cincinalul 1986—1990 va asigura intrarea patriei noastre într-o fază nouă, superioară a progresului său economico-social, marcată puternic de creșterea rolului științei și tehnologiei în toate domeniile de activitate, acestea fiind chemate să contribuie în mod hotărîtor la soluționarea diferitelor probleme legate de dezvoltarea intensivă a economiei naționale. În acest sens și Plenara Consiliului Național al Științei și Învățămîntului a evidențiat necesitatea imperioasă a angajării cu toată capacitatea a întregului potențial tehnico-științific de care dispune țara noastră, pentru realizarea programelor de dezvoltare în continuare a bazei proprii de materii prime și materiale, asigurarea funcționării optime a agregatelor energetice, asimilarea echipamentelor și materialelor necesare energeticii nucleare, aeronauticii, industriei de apărare, ridicarea mai accentuată a productivității muncii și a programului de creștere a nivelului tehnic și calitativ al produselor, pe baza căruia să se asigure competitivitatea tehnico-economică a industriei românești, sporirea contribuției sale la realizarea exporturilor.

În organizarea și desfășurarea muncii specifice de securitate pe linia științei și tehnologiei *în obiectivele economice, unde se experimentează și implementează tehnologii noi, trebuie să avem prioritar în atenție prevederile documentelor de partid în acest domeniu, precum și condițiile complexe și contradictorii ale vieții economice și politice internaționale.*

După cum se cunoaște, în economia mondială, în schimburile economice internaționale, se manifestă mai mult ca oricînd serioase contradicții, continuă să se accentueze criza de materii prime, energetică și financiară, se impun tot felul de bariere și restricții în calea dezvoltării libere a economiilor naționale, tot mai multe produse sînt supuse embargoului, crește necontenit dificultatea participării cu produse și servicii la diviziunea internațională, precum și la cîștigarea și menținerea unor piețe de desfacere.

Ca urmare, se poate aprecia că *situația operativă externă se caracterizează printr-o mare complexitate de forțe și factori ostili*, care, și în ce privește țara noastră, recurg la cele mai perfide metode și mijloace vizînd împiedicarea dezvoltării libere, nestînjenite a economiei românești pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii mondiale.

Din totalitatea căilor şi mijloacelor de acţiune ale serviciilor de spionaj, ale firmelor şi altor organizaţii străine, prin care acestea pot aduce serioase prejudicii ţării noastre, o cale deosebit de periculoasă o constituie *racolarea specialiştilor români pentru subminarea cercetării şi progresului tehnic propriu şi antrenarea acestora la activităţi ostile*, cu consecinţe grave pentru securitatea statului.

Avînd în vedere aceste considerente şi acţionînd potrivit ordinelor conducerii Departamentului Securităţii Statului, aparatul de securitate cu atribuţii contrainformative în obiectivele economice este chemat să se implice cu toată răspunderea în *asigurarea dispozitivelor de securitate necesare apărării şi protejării cercetătorilor, specialiştilor şi inventatorilor români*, împotriva oricăror acţiuni ostile organizate şi desfăşurate din exterior. Măsurile specifice întreprinse în acest domeniu trebuie să asigure un sistem informativ-operativ capabil, eficient şi ofensiv, care să permită depistarea şi contracararea din fază incipientă a acţiunilor serviciilor de spionaj, ale firmelor şi organizaţiilor din străinătate, iniţiate împotriva specialiştilor de valoare din ţara noastră.

În scopul menţionat, este necesar să se acţioneze permanent pe criteriile muncii de contraspionaj, să *se lucreze cît mai calificat persoanele, în legătură cu care se ridică suspiciuni de culegere şi transmitere de date şi informaţii secrete de stat*. Măsurile specifice să urmărească prioritar depistarea şi apoi lucrarea activă, permanentă, ofensivă şi sistematic organizată a tuturor elementelor suspecte de acţiuni de spionaj-trădare, atît la locul de muncă, cît şi în afară, acţionîndu-se în baza unor planuri comune de cooperare cu unitatea sau compartimentele de contraspionaj.

În iniţierea şi desfăşurarea măsurilor specifice *trebuie avute în vedere, prioritar, acele categorii de specialişti care prezintă un interes major pentru serviciile de spionaj*, în funcţie de importanţa sectoarelor unde îşi desfăşoară activitatea, de concluziile operative de securitate desprinse din munca anterioară, precum *şi cei asupra cărora, în decursul timpului, serviciile de informaţii au avut posibilităţi de acţiune*. Din aceste considerente, se impune verificarea — folosind judicios şi diversificat toate mijloacele şi metodele specifice muncii de securitate — a specialiştilor care au fost la post, au efectuat specializări ori se deplasează frecvent în străinătate, după înapoierea lor în ţară, pînă la clarificarea deplină a faptului dacă au intrat într-un fel sau altul în atenţia organelor duşmane ori dacă desfăşoară activităţi ostile.

Se impune să se acţioneze pentru *cunoaşterea aprofundată şi multilaterală de securitate a specialiştilor deţinători de secrete*, a celor care, în diferite împrejurări — în ţară sau în străinătate — intră în contact oficial cu cetăţeni, firme sau organizaţii străine, dar, mai ales, pentru lucrarea activă a celor cu rude sau relaţii neoficiale îni străinătate ori care întreţin asemenea relaţii cu personalul reprezentanţelor şi organismelor acreditate în ţara noastră.

Cunoaşterea completă şi multilaterală de securitate a specialiştilor de valoare ce se impun a fi apăraţi trebuie realizată în baza unor planuri de măsuri concepute ştiinţific, în funcţie de particularităţile fiecărui caz în parte.

O latură importantă a muncii specifice în domeniu o constituie şi

prevenirea actelor de trădare prin refuzul înapoierii în ţară, din partea unor specialişti români ce se deplasează în exterior, ca urmare a acţiunilor nocive întreprinse asupra lor de serviciile de informaţii imperialiste, firme sau organizaţii reacţionare străine, determinîndu-i să-şi continuie cercetările în folosul lor. Măsurile specifice trebuie să asigure cunoaşterea de securitate sub toate aspectele a specialiştilor ce urmează să se deplaseze în exterior, să stabilească profilul lor moral, dar, mai ales, puterea de a rezista acţiunilor ce ar urma să se întreprindă asupra acestora de către organele autohtone de informaţii, alte organizaţii reacţionare, în scopul de a-i determina să refuze înapoierea în patrie. Pe această linie trebuie acţionat cu toată răspunderea, cu multă maturitate şi profunzime profesională de către toţi ofiţerii de securitate, în vederea prevenirii oricărui act de trădare din rîndul specialiştilor români, pentru a ridica munca în acest domeniu la nivelul cerinţelor şi exigenţelor ordonate de conducerea Departamentului Securităţi Statului.

În acelaşi timp, atunci cînd măsurile de prevenire nu au fost eficiente şi, ca urmare, s-au înregistrat astfel de cazuri, este imperios necesar ca, în conformitate cu ordinele de muncă în problemă, să se întreprindă analize complexe, măsuri specifice de clarificare a împrejurărilor în care au avut loc astfel de evenimente, pentru aputea trage concluzii şi învăţăminte operative cu caracter mai larg despre modul cum acţionează serviciile de spionaj, şi a înarma aparatul de securitate cu metode şi mijloace adecvate de contracarare pe viitor a acţiunilor respective.

O măsură de securitate a cărei eficienţă este necesar să vizeze două scopuri prioritare, respectiv creşterea capacităţii specialiştilor români de a sesiza din faza de început acţiunile camuflate ale serviciilor de spionaj iniţiate asupra lor, dar şi riposta fermă ce trebuie dată încercărilor unor organizaţii ori persoane din străinătate de a-i atrage în alte activităţi ostile, o constituie *pregătirea contrainformativă individuală a acestora*, care trebuie bine gîndită, să aibă un conţinut variat, atractiv, cu date şi exemple concrete, fără a desconspira însă acţiunile specifice, şi să prezinte forme şi mijloace prin care serviciile de spionaj şi contraspionaj străine acţionează în exterior. Pregătirea contrainformativă a specialiştilor trebuie să se facă diferenţiat, în funcţie de spaţiul pe care urmează să se deplaseze, de particularităţile psihice şi de comportament ale acestora.

Acţionînd permanent, în strînsă concordanţă cu prevederile documentelor de partid, cu ordinele şi indicaţiile conducerii Departamentului Securităţii Statului, organele de securitate cu atribuţii specifice în obiectivele economice îşi pot aduce o contribuţie sporită la prevenirea oricăror acţiuni întreprinse de serviciile de spionaj asupra specialiştilor români, la creşterea rolului şi locului progresului tehnic în economia naţională, în condiţiile consolidării climatului favorabil României socialiste peste hotare, la apărarea şi promovarea intereselor economice, politice şi de altă natură ale ţării, în orice împrejurare şi în orice loc.

Căpitan **Dumitru BADESCU**

Pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației. Forme, mijloace, eficiență

În acest număr, dialogul pe tema menționată îl continuăm cu **maior GHEORGHE LUPEȘ, șeful Securității județului ALBA**:

În concepția partidului nostru, activitatea de prevenire și combatere a infracțiunilor, a celorlalte fapte cu caracter antisocial este o problemă a întregului popor. Sistemul democrației noastre socialiste în totalitate este chemat să contribuie activ, pe toate căile specifice, la respectarea legilor țării, a normelor de conviețuire socială, a disciplinei și ordinii de drept, pentru combaterea oricăror fapte și fenomene antisociale. În acest sens, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, sublinia că organele și organizațiile de partid și de stat, toate unitățile socialiste, organizațiile sindicale, de tineret, femei, celelalte organizații obștești trebuie să pună pe prim plan activitatea politico-educativă, de convingere a fiecărui cetățean asupra răspunderii ce-i revine de a respecta neabătut legile țării, normele de conviețuire socială, disciplina și ordinea societății noastre. Trebuie făcut totul ca cetățenii, tineretul patriei noastre, în special, să cunoască bine legile țării și principiile de conviețuire și să le respecte, să trăiască și să muncească în concordanță cu acestea.

Înțelegînd pe deplin sarcinile ce ne revin în etapa actuală de dezvoltare a societății noastre, de aplicare neabătută a politicii partidului și statului în domeniul apărării orînduirii socialiste, a cuceririlor revoluționare ale poporului român, cadrele de securitate ale județului Alba au situat în centrul preocupărilor munca de prevenire ca element principal, esențial și prioritar al asigurării climatului de ordine și disciplină, legalității socialiste și de combatere a oricăror manifestări cu caracter antisocial.

În vederea prevenirii și combaterii unor asemenea fenomene au fost luate o serie de măsuri organizatorice care să ducă la cunoașterea în profunzime a situației operative din obiectivele economice, de construcții, comerciale, transporturi, instituții de învățămînt și cultură, alte locuri și medii, folosindu-se o gamă largă de forme și mijloace menite să contribuie la educarea populației în scop antiinfracțional.

Un accent deosebit s-a pus pe **pregătirea contrainformativă individuală** a persoanelor aflate în legături oficiale cu cetățeni străini care ne vizitează județul în interes de serviciu ori personal, precum și a celor ce fac deplasări în special în țările occidentale. În acest sens, dăm o atenție deosebită deținătorilor de secrete de stat cu care, înainte de a se deplasa în străinătate, purtăm discuții individuale, cultivînd la aceștia spiritul patriotic, al demnității și datoriei față de interesele statului nostru în străinătate, vigilența față de acțiunile elementelor dușmănoase din exterior de a nu răspunde provocărilor și șantajului la care ar putea fi supuse. Contactul direct și instruirea concretă a unor astfel de persoane pe linia conduitei lor și a promovării intereselor statului în exterior se dovedesc a fi cele mai eficiente metode. Iată un exemplu: „CLEMENT", persoană cu funcție de conducere într-o unitate economică din municipiul Alba Iulia ce întreținea relații comerciale cu mai multe firme din străinătate, s-a deplasat la un moment dat în interes de serviciu în exterior și nu a respectat programul stabilit. Ba mai mult, a dat posibilitatea să se ridice o serie de suspiciuni asupra sa. Stabilindu-se că nu a acționat și nu a avut o comportare care să lezeze interesele statului nostru, la a doua plecare în exterior a fost pregătit contrainformativ în mod concret și detaliat. Rezultatul acestei pregătiri s-a concretizat în adoptarea de către acesta a unei poziții corecte față de partenerii străini, reușind să obțină unele avantaje economice pentru unitatea pe care a reprezentat-o, iar la întoarecere să informeze organele noastre cu unele date de interes operativ.

Semnificativ este și cazul „BELDEANU", specialist de mare valoare, care, deși făcea dese deplasări în străinătate, nu manifesta tot interesul pentru îndeplinirea corectă a misiunilor ce-i erau încredințate. Organizînd o discuție — bine pregătită — cu cel în cauză, acesta, la următoarea plecare, a adoptat o poziție mai activă în relațiile cu partenerii străini, a promovat mai bine interesele unității, iar, în plus, din proprie inițiativă și spirit patriotic, a reușit să aducă în țară o documentație de mare valoare economică.

O atitudine fermă, partinică și patriotică a adoptat și „BARBU", medic specialist din Alba Iulia, care, în urma pregătirii contrainformative efectuate cu ocazia plecării în străinătate, nu a mai adoptat o po-

ziție de acceptare pasivă a denigrărilor aduse la adresa țării noastre de către transfugii din R.F.G. Înțelegînd mai bine menirea și situația de care se bucură în patrie, a refuzat categoric propunerea acestora de a rămîne ilegal în străinătate.

Atenție sporită se acordă și **pregătirii colective a oamenilor muncii** în scopul prevenirii unor acte infracționale sau fapte antisociale. Astfel, obținîndu-se informații că unele cadre medicale de la Spitalul județean colportează știrile posturilor de radio străine și fac afirmații necontrolate în fața pacienților, pe care-i pot influența negativ, împreună cu conducerea unității s-a organizat o pregătire antiinfracțională colectivă, la care s-au luat măsuri să fie prezente și persoanele vizate. În urma expunerii făcute de ofițerul de securitate și conducerea spitalului, s-a constatat că asemenea fenomene nu mai au loc, persoanele vizate au renunțat la astfel de preocupări, adoptînd o poziție corespunzătoare.

De asemenea, avertizarea unor elevi de la Liceul industrial nr. 1 din orașul Cugir, care aveau legături cu postul de radio „Europa liberă“, precum și pregătirea contrainformativă colectivă organizată cu toți elevii din liceu au făcut ca în prezent să fie lichidate asemenea preocupări în rîndul acestora.

Unele cadre didactice din zona Munților Apuseni erau cunoscute că se intîlneau, colportau și comentau știrile posturilor de radio străine, trimiteau scrisori la „Europa liberă“ și denigrau învățămîntul din țara noastră. Pregătirea antiinfracțională la care a participat un număr mare de cadre didactice din zonă a avut ca efect destrămarea acestor anturaje și încetarea comentariilor negative și colportărilor de pînă atunci.

Prezentarea în fața oamenilor muncii a unor documentare antiinfracționale pe linia apărării secretului de stat, a stabilirii relațiilor cu străinii, a prevederilor Decretului nr. 400/1981 și altor acte normative au condus la prevenirea comiterii de infracțiuni îndreptate împotriva securității statului, a proprietății socialiste și obștești.

Prezența ofițerilor de securitate în obiectivele economice, în zonele lor de responsabilitate și participarea acestora la adunările generale, la ședințele consiliilor oamenilor muncii, conlucrarea strînsă cu organele de partid și conducerile acestora se înscriu în practica statuată ca metode cu bune rezultate pe linia pregătirii contrainformative și antiinfracționale.

Elocvent în acest sens este cazul în care un ofițer de securitate, aflat în misiune într-o comună, a obținut o informație potrivit căreia cetățeanul F.G., cu șase copii, avea trei dintre ei neșcolarizați, întrucît preceptele sectei „Martorii lui Iehova“, al cărei adept fanatic era, îi cereau să nu-i lase să învețe carte. Mai mult, F.G. s-a opus categoric și la punerea în executare a hotărîrii Comisiei județene pentru internarea unui copil la Școala specială din orașul Abrud.

Informîndu-se organul județean de partid în legătură cu pericolul existenței unui asemenea exemplu negativ pentru locuitorii comunei, s-a dipus ca imediat Consiliul popular să pună în executare hotărîrea Comisiei județene. Acest fapt l-a determinat pe F.G. să renunțe la atitudinea lui fanatică, dîndu-i și pe ceilalți doi copii să urmeze cursurile școlare.

Redarea celor trei copii societății se datorează unei bune conlucrări cu organele de partid și de stat locale.

Prezentarea unor filme cu caracter educativ, folosirea stațiilor de radioficare din unitățile economice, publicarea în presa locală a unor materiale pe teme educative, antiinfracționale au contribuit la îmbunătățirea climatului de legalitate.

Apreciem că activitățile desfășurate pînă în prezent au avut o influență pozitivă și de prevenire a unor fapte antiinfracționale. Eficiența acestora se concretizează printr-o scădere substanțială a cazurilor de cetățeni români care au rămas ilegal în străinătate, a celor cu preocupări de a se adresa posturilor de radio străine, de a colporta știrile oficinei reacționare „Europa liberă“, ori de a se constitui în anturaje cu preocupări antisociale și retrograde.

Experiența a relevat însă că n-au fost epuizate toate posibilitățile oferite, în special de sistemul democrației socialiste revoluționare, pentru a realiza o mai mare eficiență pe linia pregătirii contrainformative și antiinfracționale a populației. Se poate, de pildă, conlucra mai intens cu conducerile colective ale unităților socialiste, cu organele de partid, U.T.C. și sindicat. De asemenea, o pîrghie importantă o constituie celelalte organe cu sarcini de asigurare a legalității socialiste, respectiv : jurisconsulții din organizațiile socialiste, membrii asociației juriștilor, organele de justiție și procuratură, inclusiv cadrele din rezerva Ministerului de Interne.

Securitatea județului COVASNA

Ca urmare a înfăptuirii politicii partidului și statului nostru, și în județul Covasna s-au produs importante mutații pe tărîm economico-social și cultural, fapt care asigură tuturor oamenilor muncii — indiferent de naționalitate — exercitarea în condiții egale a drepturilor garantate prin Constituție și legile țării.

Cu toate acestea, dușmanii socialismului, mizînd pe învrăjbirea dintre naționalități, încearcă — prin minciună și denaturarea realității — să submineze orînduirea socialistă din țara noastră.

„Să nu uităm nici un moment — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Raportul prezentat la cel de-al XIII-lea Congres al

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ

EFICIENȚA MĂSURILOR DE PREVENIRE ÎN COMBATEREA ȘI CONTRACARAREA ACȚIUNILOR DE NATURĂ OSTILĂ

Partidului Comunist Român — că mai continuă să se manifeste diferite concepții străine, mentalități ale vechii societăți burghezo-moșierești..., că din afară continuă încă să pătrundă tot felul de influențe străine concepției noastre revoluționare despre lume și viață. Se mai manifestă sub diferite forme concepții naționaliste, șoviniste... De aceea trebuie să luăm poziție hotărîtă și să respingem cu hotărîre toate încercările făcute de unele cercuri reacționare, imperialiste de a denigra măreţele realizări ale poporului nostru, politica națională justă a partidului și statului nostru muncitoresc-revoluționar...".

Acționînd în conformitate cu principiile politicii partidului, orientările, ordinele și indicațiile comandantului nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, pe baza prevederilor Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului, a altor ordine pe diferite linii de muncă, organele de securitate ale județului Covasna au întreprins măsuri diversificate, în concordanță cu caracteristicile situației operative, care au asigurat cunoașterea și stăpînirea oricăror manifestări ostile statului nostru, în special a celor naționalist-șovine și iredentiste, măsuri care au asigurat o eficiență sporită activității de prevenire, contracarare și neutralizare a acestora.

Experiența acumulată pînă în prezent a dovedit cu puterea faptelor că, pentru desfășurarea unei activități eficiente de prevenire, esențială este realizarea unei cît mai bune asigurări și controlări informative a locurilor, mediilor și persoanelor aflate în atenție, în funcție de mutațiile survenite în situația operativă și de compoziția bazei de lucru, stabilindu-se sfera priorităților, știindu-se că manifestările ostile cu care ne confruntăm sînt diferite ca intensitate și virulență.

Analiza cazurilor finalizate în ultimii doi ani prin măsuri preventive de securitate în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 000875/1976 evidențiază că persoanele asupra cărora s-a acționat au fost, în majoritatea lor, semnalate cu intenții de a se constitui în anturaje ale căror preocupări inițiale prezentau pericolul degenerării în acte sau fapte cu caracter naționalist-iredentist. Multe dintre acestea sînt elemente tinere (între 19—30 de ani), fără antecedente politice ori penale reacționare, cu studii medii, unele neîncadrate în muncă.

La baza inițierii unor astfel de anturaje a stat, pe de o parte, influența exercitată de unele curente decadente din exterior, iar pe de altă parte, accesul tinerilor la diferite publicații cu conținut nociv, unele editate în perioada anilor 1940—1944.

În urma documentării operative a încercărilor de acest fel, pe baza informărilor prezentate organelor locale de partid s-au dispus măsuri diversificate, constînd, de regulă, în chemarea, de către factorii politico-administrativi competenți, a părinților tinerilor în cauză, a secretarilor organizațiilor de partid și U.T.C. de la locurile unde aceștia își desfășoară activitatea, a altor factori educaționali din școlile ai căror elevi au fost implicați. Cu aceste prilejuri a fost subliniată necesitatea sporirii preocupării acestora în supravegherea și educarea elementelor respective, înțelegînd în acest fel mai bine menirea pe care o are fiecare, în calitate de părinte, de educator etc. Așa s-a procedat în cazurile „EX-85", „DARAU", „TINERII-OZUN", „RECRUTUL", „DIDA" și altele.

Spre exemplu, „DIDA", în vîrstă de 22 de ani, neîncadrată în cîmpul muncii, cu un mod de viață parazitar și imoral, stăpînită de idei și concepții naționalist-iredentiste, a reușit să antreneze alți patru tineri — de vîrstă apropiată — la împărtășirea ideilor și concepțiilor

sale. Pentru prevenirea constituirii în anturaj, în urma măsurilor combinative întreprinse împreună cu organele de miliție, „DIDA" a fost condamnată, în baza Decretului nr. 153/1970, la 3 luni închisoare contravențională. În perioada executării pedepsei, respectiva a fost anchetată informativ, apoi și ceilalți patru tineri din grup, acestora creîndu-li-se impresia că toate datele referitoare la faptele lor antisociale au fost obținute de la „DIDA", fiind astfel determinați să-și recunoască faptele în întregime. Despre abaterile acestor tineri au fost informate organele municipale ale U.T.C., care au dispus punerea în discuția organizației de tineret din care fac parte și sancționarea lor. În același timp, au fost informați factorii de răspundere din întreprinderile unde lucrează, pentru a se lua măsuri de supraveghere și educare.

Prin aplicarea complexului de măsuri menționat, „DIDA" a fost discreditată față de tinerii din grup, iar prin cercetarea și avertizarea celorlalte elemente s-a reușit determinarea lor să renunțe la activitățile ostile.

Printr-o conlucrare eficientă cu organele de miliție, procuratură și justiție, au fost aplicate cu fermitate prevederile normelor dreptului comun și în alte cazuri, contribuind astfel la menținerea unui climat de muncă sănătos, la apărarea ordinii și liniștii publice, fără a se crea implicații de natură politică. Așa a fost cazul preotului romano-catolic „FURUS", care, într-o împrejurare, s-a dedat la manifestări naționalist-șovine și iredentiste în fața a peste 30 de persoane, incitîndu-le la acțiuni de aceeași factură. Fiind semnalat că a comis acte de ultraj asupra unui subofițer de miliție, a fost cercetat sub stare de arest și condamnat în baza Decretului nr. 153/1970, motivele de drept comun ale arestării sale fiind difuzate în rîndul cetățenilor din localitatea unde își exercita profesia, precum și în cel al clerului romano-catolic din zonă. Prin folosirea acestor metode, s-a realizat discreditarea preotului „FURUS", atitudinea sa fiind dezavuată de un cerc larg de persoane în mediul cărora, anterior, se bucura de influență.

Un alt caz, care a necesitat desfășurarea unor măsuri preventive complexe, este „BONE" — pensionar din municipiul Sfîntu Gheorghe, reclamagiu recalcitrant, stăpînit de idei și concepții naționalist-iredentiste. Acesta a fost semnalat că era preocupat, de mai mulți ani, de scrierea unei așa-zise monografii a localității Vîrghiș, județul Covasna, pentru „documentare" luînd legătura cu diverse persoane din țară și străinătate. După terminarea lucrării, s-a stabilit că autorul intenționa să o publice într-o altă țară, sens în care vroia să o scoată din România pe căi ilegale. Întrucît la acea dată conținutul lucrării nu era cunoscut în întregime organelor de securitate, din datele existente rezultînd doar

că trata în mod voit deformat unele probleme de istorie, în manieră naționalist-iredentistă, manuscrisul și alte „materiale bibliografice" folosite — editate în anii 1922—1942 în Ungaria horthystă — au fost ridicate printr-o combinație de la domiciliul respectivului (cu ocazia efectuării unei percheziții, cu consimțămîntul scris al lui „BONE"). Constatîndu-se că „monografia" avea un pronunțat caracter naționalist-șovin, pe baza unei analize efectuate de experți ai Filialei județene Covasna a Arhivelor Statului, a fost luată măsura confiscării manuscrisului prin organele de procuratură.

Ca urmare a măsurilor de mai sus și datorită firii sale, „BONE" și-a exprimat intenția de a face unele demersuri pe lîngă ambasadele Austriei, R.F.G. și S.U.A. din București, în scopul redobîndirii manuscrisului și a celorlalte materiale, intenție care i-a fost stopată la timp prin influențarea sa de către mai multe surse informative și persoane de încredere dirijate pe lîngă el. Ele au avut putere de convingere asupra lui „BONE", astfel că acesta nu a mai fost semnalat cu manifestări sau atitudini necorespunzătoare.

Întrucît ponderea manifestărilor dușmănoase pe raza județului nostru o dețin cele de natură naționalist-șovină și iredentistă, măsura avertizării a fost luată fie numai față de făptuitor, fie în prezența unui număr redus de persoane cu prestanță morală și profesională, care să acționeze în direcția temperării și influențării pozitive a celor în cauză.

De asemenea, asupra unui număr de persoane predispuse a cădea sub influența unor elemente stăpînite de concepții ostile de aceeași factură, s-a acționat, după caz, prin atenționarea sau influențarea lor pozitivă — prin rețeaua informativă, persoane de încredere ori alți factori —, în acest fel fiind protejate de pericolul comiterii unor fapte antisociale.

Avînd în vedere specificul problematicii județului, sîntem convinși că paleta largă a metodelor și mijloacelor de realizare a dezideratului preventiv poate fi mereu diversificată, îmbogățită cu noi experiențe, determinate de complexitatea situației informativ-operative a fiecărui caz, ceea ce presupune o cunoaștere temeinică a tuturor locurilor și mediilor date în competență, a preocupărilor elementelor aflate în atenție sau a celor predispuse la comiterea unor fapte ori acte necorespunzătoare, astfel încît riposta dată celor cu manifestări ostile statului român să fie pe măsura intențiilor și acțiunilor preconizate de acestea, cu aplicarea fermă a legilor statului, a ordinelor de linie și a altor acte normative care reglementează întreaga noastră activitate.

Maior Sever **MOLDOVAN**

documentar

UNELE ASPECTE ALE ACTIVITĂȚII OSTILE DESFĂȘURATE DE ORGANIZAȚIA FRANCMASONICĂ ÎN ROMÂNIA

În anul 1937, în urma unor atacuri repetate în presa din România, Jean Pangal — suveran, mare comandor al francmasoneriei — a luat hotărîrea să dizolve organizația, în schimbul unei însemnate recompense materiale primite de la guvern și a unui pașaport cu care a părăsit țara. Cu toată opoziția unor francmasoni, această autodizolvare a fost primită de cea mai mare parte a membrilor ei cu satisfacție, înțelegînd că ea nu constituia decît o manevră subtilă care va asigura desfășurarea unei activități mai bine conspirate și păstrarea cadrelor de bază.

După autodizolvarea amintită, cea mai mare parte din loji s-au închis. Unii masoni cu funcții de conducere în stat au dat declarații de desolidarizare ori au întocmit memorii explicative, arătînd că ar fi intrat în francmasonerie din ordin.

Regimul antonescian a luat unele măsuri împotriva francmasonilor, înlăturînd din armată ofițerii superiori care nu au dat declarații de desolidarizare. Nici un francmason nu a fost însă reținut.

▲ Activitatea contrarevoluționară desfășurată de organizația francmasonică în țara noastră după 23 August 1944

În perioada frămîntărilor politice care au urmat victoriei revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, francmasoneria a început să acționeze în interesul burgheziei și împotriva maselor muncitoare.

Prima acțiune a fost reorganizarea lojilor masonice și lărgirea ariei de cuprindere prin atragerea în mai mare măsură a intelectualilor, indiferent de originea socială, avere, funcția în aparatul de stat etc., urmărind, printre altele, și sustragerea acestora de la lupta revoluționară a maselor conduse de Partidul Comunist Român.

Dacă înainte de război francmasoneria era o „elită", oarecum restrînsă ca număr și temeinic verificată în privința calității membrilor ei,

după 23 August 1944 ea s-a transformat într-o organizație care cuprindea în rîndurile sale orice element, oricît de descompus, cu condiția să se identifice cu interesele burgheziei.

Reorganizarea francmasoneriei în toamna anului 1944 s-a făcut sub directa conducere a serviciului de spionaj englez reprezentat în francmasonerie prin Noradunghian Mihail și Ciupercescu Mircea. Au încercat să obțină de la Prefectura Poliției Capitalei o autorizație de funcționare sub o titulatură fictivă. Cererea a fost însă respinsă.

Mihail Noradunghian, de origine armeană, a fost recrutat de Intelligence Service înainte de primul război mondial și dirijat în rîndul tineretului revoluționar. Ulterior, a fost introdus în francmasonerie cu scop informativ și folosit ca atare. A obținut cetățenia engleză, apoi, cînd interesele Intelligence Service-ului au cerut-o, s-a naturalizat francez. În 1921 s-a stabilit în România, unde a desfășurat cea mai importantă parte a activității sale de spion.

Noradunghian a fost ajutat în acțiunea de reorganizare a francmasoneriei de inginerul Ciupercescu Mircea, trădător, pus de asemenea în slujba intereselor Intelligence Service-ului. El a fost recrutat în 1943 de Ted Masterson, în timp ce se afla în Turcia pentru unele tratative comerciale. A fost instruit asupra modului de transmitere a informațiilor, folosind cerneală simpatică și un cifru. Informațiile erau inserate în ziare românești care erau trimise la o adresă în Turcia. Pe această cale i-a furnizat lui Masterson informații din domeniile economic și social-politic. Ulterior, el a fost dotat cu un aparat de radio emisie-recepție pentru a-l folosi în transmiterea de informații.

Ciupercescu Mircea a continuat legăturile de spionaj și după 23 August 1944, cînd Masterson a apărut în România în uniformă de colonel al armatei engleze la Misiunea militară britanică.

În 1946, Masterson a plecat din țară, nu înainte însă de a-l preda pe Ciupercescu în legătura unui alt cadru al serviciului de spionaj englez. El a furnizat informații și unei spioane americane care venise în România în calitate de ziaristă, dar care avea o recomandare scrisă din partea lui Cowles, suveranul mare comandor al francmasoneriei americane.

Noradunghian și Ciupercescu au reconstituit Supremul Consiliu și Suveranul Sanctuar, au deschis lucrările Marii Loji Naționale Române și, treptat, fără aprobarea autorităților au pus în funcțiune, în secret, lojile ce au existat și înainte de 23 August 1944.

Pentru vîrfurile burgheze din România, printre care Max Auschnit, Nicolae Malaxa, Carniol, Aristide Blank și alții, au format loja strict secretă „Lanțul de Unire" pe care, din motive de conspirativitate, nu au înregistrat-o în evidențele Marii Loji Naționale Române. Toate lucrările lojii se țineau în casele membrilor ei.

Loja „Lanțul de Unire" a fost creierul întregii francmasonerii române care dicta actele de diversiune și sabotaj comise imediat după 23 August 1944. Francmasonul Auschnit a subvenționat în acea perioadă comandamentul clandestin legionar care acționa împotriva noului regim democratic.

La cererea diplomaților țărilor capitaliste, Supremul Consiliu masonic a organizat loja „Les freres écossais" (Frații scoțieni), pentru diplomații acreditați la București, în care intrau însă și francmasonii români,

cunoscători de limbi străine. Venerabilul acestei loji a fost numit Hiottu, care trăise mulți ani în străinătate. Scopul real al constituirii lojii „Les freres écossais“ a fost, de fapt, crearea de posibilități pentru diplomații străini de a face punctări, studii și recrutări de agenți.

În același scop, unii diplomați au cerut să fie inițiați și înscriși în lojile autohtone. Astfel, Mihail Artareanu, venerabilul lojii „Iubirea de Patrie“, a inițiat și introdus în această lojă pe americanii Barnes și Anderson ofițeri superiori în cadrul misiunii militare americane și pe George Marton de la legația engleză.

Unele din ședințele lojii „Les freres écossais“ s-au ținut chiar în clădirile legațiilor engleză, americană sau franceză.

Sub conducerea lui Noradunghian și Ciupercescu, precum și a altor francmasoni de frunte, ca Mihail Artareanu, Grigoriu George, Bellu Constantin, Brătășanu Paul, s-au „redeșteptat“ 31 de loji, dintre care cele mai mari și mai bine organizate au fost: „România Unită“, „Iubirea de Patrie“, „Patria“, „Meșterul Manole”, „Zamfir Arbore” și altele. Neavînd sedii proprii, aceste loji țineau ședințele în localul Marii Loji Naționale Române.

După reorganizarea conducerii francmasoneriei, în 1945, și reluarea activității lor, Supremul Consiliu și conducerea Marii Loji Naționale Române au început o campanie susținută de recrutări de noi membri.

Multe dintre elementele noi recrutate au reușit să obțină funcții importante de conducere în aparatul de stat, armată, în instituțiile de știință, artă și cultură. În această perioadă au apărut însă și unele fricțiuni, în Supremul Consiliu formîndu-se, în principal, două grupări : una care reprezenta de fapt interesele imperialismului englez și alta pe cele ale imperialismului american.

Situația a durat pînă în 1950, cînd Bellu Constantin a reconstituit Supremul Consiliu cu oameni de încredere.

Francmasoneria a intervenit direct și activ în treburile politice, cu scopul de a da ajutor partidelor burgheze care căutau să acapareze conducerea politică a statului.

După fuga din țară a generalului Rădescu, s-a format o grupare politică reacționară compusă din Tătărăscu, Constantin Argetoianu (patronul francmasoneriei), Al. Vaida Voievod, mason de gradul 33, Anton Dimitrie, francmason și fruntaș al Partidului Socialist Independent ș.a. Această grupare, avînd sprijinul S.U.A. și Angliei, urmărea răsturnarea guvernului democrat instaurat la 6 Martie 1945 și readucerea pe tron a lui Carol al II-lea. În acest sens, Jean Pangal, suveranul mare comandor al francmasoneriei române, aflat la Lisabona, luase contact cu cercurile politice imperialiste și cu Vaticanul, de la care primise toate asigurările de sprijin.

Bellu Constantin, pe atunci locotenent suveran mare comandor, a adunat suma de 50 milioane lei pe care a dat-o unui alt francmason în vederea plecării acestuia în străinătate, unde trebuia să ia legătura cu Pangal și cercurile interesate în schimbarea regimului democrat din România.

În anul 1947, Bellu Constantin a luat legătura cu colonelul Anderson de la Misiunea militară americană, căruia i-a cerut sprijin armat în vederea răsturnării regimului democrat, prin intrarea trupelor americane în România și instaurarea unui guvern format din francmasoni devotați.

Împotriva activității antidemocratice desfășurate de francmasonerie imediat după 23 August 1944, autoritățile nu au luat măsuri nici măcar atunci cînd, trecîndu-se la reținerea unor elemente din organizația contrarevoluționară „Mișcarea Națională de Rezistență“, s-a stabilit precis amestecul francmasoneriei.

De altfel, după alungarea fasciștilor din România, a fost readus la Siguranță în funcția de inspector general francmasonul Voinescu Romulus, care nu avea interes și nu putea să ia măsuri represive împotriva „fraților“ săi. Pe lîngă faptul că a permis francmasoneriei să activeze nestingherită, el a sustras din arhiva Siguranței dosarele privind această problemă.

Pentru a nu atrage atenția asupra acțiunilor sale anticomuniste, în 1948, Supremul Consiliu a semnat un act de „punere în adormire“ a lojilor, care nu a fost însă o lichidare a masoneriei, ci un act de înșelare a vigilenței autorităților, cu scopul de a trece la activitate masonică pe baze noi, mai conspirative.

Bellu Constantin declara ulterior în cursul anchetei că, „în perioada anilor 1948—1950, francmasoneria nu a mai ținut ședințe în loji, însă francmasonii se întîlneau și discutau probleme masonice, întrucît masoneria, ca formă de organizare, nu fusese desființată“.

Francmasoneria a constituit o permanentă sursă de informații pentru serviciile de spionaj străine, fiind un mediu prielnic pentru recrutarea de agenți.

În perioada cît aceasta a avut o activitate pseudolegală (1944—1948), cînd era tolerată de autorități, cadrele și agenții serviciilor de informații străine au cules direct informații prin intermediul lojilor în care erau inițiați. Această activitate se desfășura „prin discuții amicale“ de pretinsă informare reciprocă. De multe ori, cadrele și agenții spionajului străin foloseau poziția lor superioară în organizație, cerînd informații care îi interesau de la masonii cu grade mai mici. Respectînd „disciplina“ masonică ce îi obliga pe membrii organizației să se supună orbește ordinelor masonilor cu grade și funcții mai mari, masonii le furnizau informații, oricît de secrete ar fi fost acestea.

După ce francmasoneria „s-a pus în adormire“, acest lucru nu mai era posibil, fiind necesare folosirea agenturii din rîndul membrilor francmasoneriei și recrutarea de noi agenți.

În 1947, doi diplomați-spioni de la legația S.U.A. din București au recrutat pe fostul avocat Munteanu Nicolae. La rîndul său, acesta l-a recrutat pe legionarul Stănciulescu Vasile, fost funcționar la Banca de Stat, care după 23 August 1944 a intrat în francmasonerie.

5

Stănciulescu a furnizat informații secrete din sectorul său de activitate, apoi, cînd valoarea informațiilor lui a început să scadă, a intrat în legătură cu fostul magistrat Tomescu Alexandru, venerabil al lojii „Zamolxis".

Stănciulescu și Tomescu, pentru a-și înlesni activitatea de culegere de informații și de noi recrutări, au reorganizat loja „Zamolxis" și au cerut membrilor lojii să depună jurămînt de credință fostului rege. În pauzele ședințelor se purtau discuții cu caracter ostil și se desfășura activitatea de culegere de informații.

Ancheta asupra grupului de trădători Stănciulescu—Tomescu, în 1949, a concluzionat că : „... masoneria este o organizație clandestină bazată pe principii conspirative. Conspirativitatea este păzită de masoni sub pedeapsa cu moartea. Masoneria menține trează iluzia reintoarcerii regimului trecut".

În anii 1949—1950 nu s-au mai ținut ședințe de loji, iar masonii nu s-au mai întîlnit decît în grupuri restrînse sub pretextul unor „partide de șah" sau al unor „reuniuni familiale". Era un mod de a păstra legătura între ei. În aprilie 1951, în urma morții lui Noradunghian Mihail, inginerul Bellu Constantin a luat inițiativa reconstituirii Supremului Consiliu, intenționînd să „redeștepte" lojile și să reia activitățile masonice obișnuite.

Bellu Constantin a fost membru în P.S.D. și a activat multă vreme în francmasonerie. El a fost recrutat ca agent în 1946 de colonelul Anderson din cadrul Misiunii militare americane, căruia i-a furnizat informații amănunțite despre : uzinele metalurgice de la Hunedoara, o uzină de armament, situația unor mine de aur, a industriei lemnului ș.a. El a permis colonelului Anderson, îmbrăcat civil, să viziteze o fabrică de armament unde funcționa ca director. Bellu a fost ajutat în acțiunea de reluare a activității masonice de francmasonul Artareanu Mihai, avocat, fost director general al Societății „Creditul minier" și ulterior al „Sovrompetrol".

▲ Unele concluzii rezultate din aplicarea programului de măsuri pentru cunoașterea și contracararea acțiunilor ostile țării noastre preconizate de francmasonerie

1. *Principalele direcții de acțiune ale organizațiilor francmasonice din străinătate în ce privește R. S. România.*

Informațiile obținute de organele de securitate relevă că organizațiile francmasonice din străinătate — naționale sau mondiale — și-au intensificat activitatea, folosindu-se și de sprijinul unor francmasoni din

guverne, partide politice, precum și din serviciile de informații și contrainformații din Anglia, S.U.A., Israel, Italia, Franța, R. F. Germania și Austria.

În ce privește R. S. România, principalele direcții în care acționează organizațiile francmasonice din străinătate sînt următoarele :

— creșterea influenței francmasoneriei în cadrul emigrației originare din România, în scopul manevrării ei împotriva țării noastre ;

— „redeșteptarea" la activitate a foștilor membri ai lojilor francmasonice din România ;

— împrospătarea cadrelor francmasoneriei în R. S. România, prin atragerea de noi adepți din rîndul oamenilor de cultură și artă, specialiștilor, îndeosebi din mediul tineretului ;

— crearea în țară de nuclee francmasonice acoperite și folosirea lor în contextul altor activități dușmănoase ;

— determinarea unor personalități din domeniile științei, artei și culturii din România să se stabilească în străinătate sub pretextul „realizării" lor pe un plan superior ;

— identificarea și scoaterea din țară de documente de arhivă francmasonică.

2. *Aspecte rezultate din informațiile și datele obținute de unitățile centrale și teritoriale de securitate pe linia Programului de măsuri în problema „OCULTA".*

Din măsurile informativ-operative întreprinse pentru depistarea, prevenirea, controlarea și neutralizarea activității ostile desfășurate de această categorie de elemente au rezultat următoarele :

☐ Unele servicii de spionaj au stabilit relații de conlucrare cu organizațiile francmasonice și acționează sub masca acestora pentru atragerea unor cetățeni români la activități informative.

Concludent în acest sens este cazul lui „Willy", semnalat ca agent de spionaj, conducătorul organizației francmasonice dintr-o țară occidentală, vizitator frecvent al țării noastre sub acoperirea de om de afaceri. Întrucît s-a stabilit că acesta acționează pentru punctarea, studierea și chiar îndoctrinarea cu idei și concepte masonice a unor cetățeni români, s-au luat măsuri de îngrădire a relațiilor sale, în strictă conformitate cu prevederile Decretului nr. 408/1985.

☐ Organizații francmasonice din exterior, în care unii emigranți români dețin funcții importante, desfășoară o intensă activitate prin care urmăresc să mențină trează ideea continuității masoneriei în România. Semnificative pe această linie sînt preocupările lui Marcel Schapira, ma-

rele suveran comandor al Supremului Consiliu Român de la Paris, de a acorda ajutoare materiale francmasonilor vîrstnici din România, precum și de a incita la reorganizare pe cei care călătoresc în Franța.

Astfel, sînt frecvente cazurile cînd, aflați temporar în Franța, vechii francmasoni sînt invitați și participă la întîlniri ale lojilor, prezintă rapoarte de activitate și sînt promovați în grade masonice.

☐ Sînt date certe că unii străini aflați la studii în centrele universitare Bacău, Craiova, Iași și Timișoara sînt membri ai organizației francmansonice „Ordinul Rosicrucienilor", întrețin relații cu aceasta, introduc în țară diverse materiale de inițiere în ideile filozofice ale acestui ordin, pe care le discută cu alți studenți, străini sau români.

☐ S-au obținut date verificate că și unii cetățeni români au aderat la „Ordinul Rosicrucienilor", sînt în posesia unor lucrări cu conținut francmasonic și au preocupări de atragere a noi membri.

☐ Unii cetățeni români, îndeosebi din rîndul intelectualilor, au fost depistați cu preocupări de răspîndire a unor idei teozofice ori de creare a unor grupări organizate pe principiul francmasoneriei. De exemplu „Gina", cercetătoare într-un institut, a fost semnalată că a difuzat în anturaj lucrări despre vechile religii orientale și manifestă interes pentru influențarea unor legături să studieze în comun asemenea materiale.

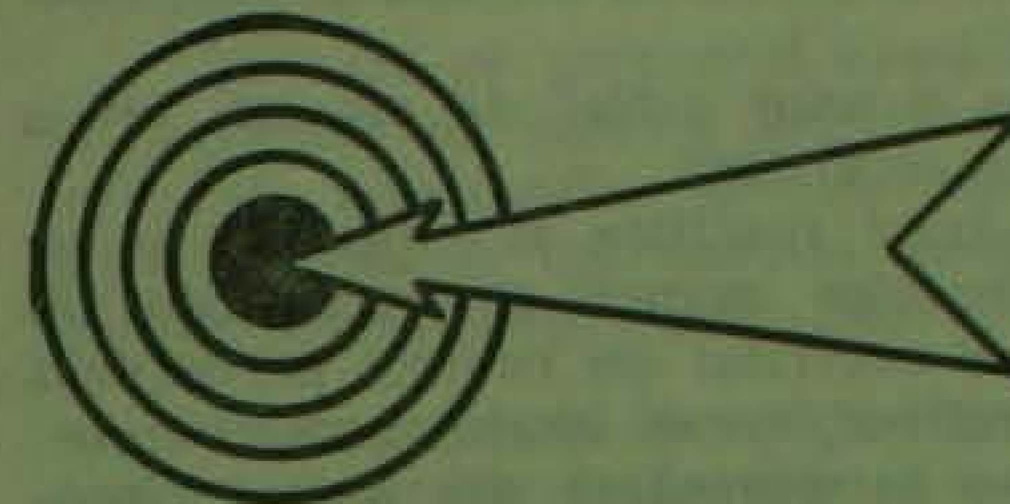
Într-un alt caz, „Scriitorul", sub influența unor idei filozofice oculte, a încercat să creeze o grupare la care reușise deja să atragă mai multe elemente ostile. Sistemul de organizare în triunghi avea în vedere constituirea, în perspectivă, a unei organizații clandestine cu program anticomunist, însă intențiile celui în cauză au fost contracarate.

☐ Unii descendenți ai foștilor francmasoni au preluat ideile și preocupările părinților lor. Spre exemplu, „Marian", al cărui tată a fost condamnat pentru propagarea de idei antropozofice, este semnalat că se află în mediul unor elemente cu preocupări masonice.

„Micloș", cercetător științific, a fost depistat cu preocupări masonice și că întreține relații foarte strînse cu un element care a aderat la mai multe organizații masonice din Elveția.

Avînd în vedere periculozitatea scopurilor urmărite de francmasonerie, faptul că activitatea acesteia se desfășoară în condiții de deplină conspirativitate, după reguli specifice muncii secrete, iar legăturile cu servicii de spionaj străine sînt evidente, se impune cu acuitate ca întregul aparat de securitate să acționeze cu toată răspunderea și fermitatea pentru executarea sarcinilor ce decurg din Programul de măsuri în problema „Oculta".

Maior **Dumitru OPROIU**

„AVENTURIERII" — un anturaj destrămat la timp

Șapte membri ai unui anturaj din județul Olt, aflați sub influența nocivă a unor străini din Occident, a propagandei postului de radio autointitulat „Europa liberă" și a unor elemente cu concepții politice retrograde, intenționau și făceau pregătiri în vederea plecării ilegale din țară.

Dejucarea acestor planuri și destrămarea anturajului în cauză au avut loc în procesul urmăririi informative a numitului P.M., începută pe baza informațiilor furnizate de o sursă a organelor de securitate, confirmate și pe alte linii.

Astfel, sursa „ALEXANDRU" a informat că în timp ce aștepta la o stație PECO să-și alimenteze autoturismul, numitul P.M. l-a rugat „să-i spună lui F.B. — coleg de-al sursei — să nu întreprindă nimic pînă nu vorbește cu el". Arătîndu-se surprins de caracterul „oracular" al acestei comunicări, „ALEXANDRU" a reușit să afle de la P.M. că, în urmă cu 30 de zile, F.B. s-a deplasat la Drobeta-Turnu Severin și, în timp ce încerca să treacă frontiera, fusese surprins de grănicerii români, iar, ca urmare, trimis în fața organelor de procuratură. P.M. ținea să-l pună în gardă pe F.B. și despre faptul că o altă persoană fusese prinsă de grănicerii iugoslavi, internată într-un lagăr, apoi predată autorităților române. Totodată, vroia să-i sugereze ca, în situația în care va încerca să plece ilegal din țară, să ocolească satele din zona în care acționaseră grănicerii sîrbi.

În nota menționată, „ALEXANDRU" a furnizat date și despre anturajul lui F.B., alcătuit, în cea mai mare parte, din elemente cu comportament dubios ori pretabile la acte ostile.

Pentru verificarea și completarea informațiilor primite, a fost deschis dosar de urmărire informativă asupra lui P.M., avînd ca obiective:

a) identificarea și verificarea tuturor persoanelor din anturajul lui P.M., concomitent cu clarificarea faptului dacă acesta s-a constituit în scopul săvîrșirii infracțiunii de trecere frauduloasă a frontierei, iar în

caz afirmativ, modul de organizare, metodele și mijloacele preconizate să fie folosite pentru realizarea intențiilor respective;

b) să se stabilească dacă ideea evaziunii era inoculată de persoane cunoscute în evidențele de securitate ori de elemente aparținînd unor organizații reacționare din străinătate;

c) prevenirea punerii în aplicare a unor astfel de planuri ori a săvîrșirii altor infracțiuni de competența securității.

Aplicîndu-se o diversitate de măsuri specifice și folosindu-se pe momente operative majoritatea mijloacelor muncii de securitate, au fost obținute informații complexe și s-a exercitat un control permanent asupra fiecărui element în parte, rezultînd, între altele, următoarele:

— P.M., personal muncitor într-o întreprindere din orșaul Corabia, student la A.S.E. — curs fără frecvență, căsătorit, intenționa să ajungă cu orice preț în Occident, admirînd modul de viață din țările capitaliste. În acest scop, s-a edificat asupra diverselor modalități de a părăsi ilegal România, fiind dispus să ofere celor care l-ar putea ajuta să treacă frontiera ascuns în mijloace de transport suma de 10—15 mii lei. Asculta și colporta zvonuri și știri transmise de posturile de radio reacționare;

— F.B., descedent legionar, fost student la agronomie, exmatriculat, încadrat la o schelă petrolieră din județul Dîmbovița, deși căsătorit, nu a renunțat la ideea de a pleca din țară pe căi ilegale, studiind în acest scop anumite posibilități. Avea relații cu un cetățean din S.U.A. originar din România și a instigat unele elemente din anturaj la acțiuni ostile;

— U.M., un tînăr inginer agronom, a intrat în relații strînse cu F.B. și P.M., apelînd la o sursă a organelor noastre să-i înlesnească ascunderea într-un autocamion străin pentru a trece ilegal frontiera de stat;

— N.T., inginer electronist, vizitator al bibliotecilor franceză și americană din București, descendent al unei persoane care se afla în legătură cu elemente ostile din rîndul emigrației române din Occident, și-a exprimat în mai multe rînduri intenția de a se stabili într-o țară capitalistă;

— B.D., fost student, întreținea legături strînse cu F.B.; fire nestatornică, capabil de acte antisociale; aderent la ideea plecării ilegale din țară;

— M.C., personal muncitor, student la cursul seral, la îndemnul lui P.M. era preocupat de exploatarea mai multor posibilități de plecare ilegală din țară;

— S.P., inginer agronom, a satisfăcut stagiul militar la trupele de grăniceri în municipiul Drobeta-Turnu Severin. Element ușor influențabil; era pretabil la acțiuni ostile.

Toate aceste date și alte detalii de cunoaștere au constituit obiectul analizei de caz la nivelul șefului securității județene, prilej cu care s-au stabilit noi măsuri de completare și adîncire a informațiilor, precum și de documentare a fiecărui aspect în parte.

Faptul că anturajul era compus din persoane care proveneau din localități, obiective și medii diferite a făcut necesară implicarea în caz și a unor ofițeri din alte compartimente, ca de altfel și cooperarea cu unitățile teritoriale de securitate competente.

Întrucît pe parcursul urmăririi informative a rezultat că, în afară de intențiile de plecare ilegală din țară, atît P.M., cît și F.B. erau sub influența emisiunilor postului de radio „Europa liberă" și a unor cetățeni străini, se antrenau la comentarii politice negative și calomnii, s-a hotărît destrămarea anturajului prin:

☐ *avertizarea în cadru lărgit a numitului P.M., respectiv cu participarea membrilor de familie și a conducerii întreprinderii în care lucra;*

☐ *avertizarea numiților F.B., S.P. și B.D. în prezența membrilor lor de familie;*

☐ *atenționarea numiților U.M., M.C. și N.T.*

De menționat că, în vederea clarificării suspiciunilor existente în legătură cu fiecare element al anturajului, cu aprobarea șefului securității județene s-a trecut mai întîi la cercetarea concomitentă a numiților P.M., F.B., U.M., S.P. și B.D. pe baza unei sesizări „anonime" din care rezulta că au intrat în relații cu un cetățean de origine română din S.U.A. în scopul realizării intențiilor de a pleca ilegal din țară.

În timpul cercetărilor efectuate, elementele în cauză au recunoscut învinuirile puse în sarcină, dînd declarații în acest sens și angajîndu-se ca în viitor să nu mai comită astfel de fapte. De asemenea, pentru conspirarea surselor de informare, fiecăruia în parte i s-a sugerat că ceilalți, pentru a se disculpa într-o anumită măsură, îl fac răspunzător pe el de conceperea acțiunilor pe care le preconizau.

Toate acestea au constituit temeiul desfășurării în bune condiții și cu eficiența scontată a avertizărilor și atenționărilor amintite, a destrămării în fapt a anturajului.

Prin caracterul ferm, clar și la obiect al măsurilor aplicate, membrii anturajului „AVENTURIERII" au fost determinați să înțeleagă că trebuie să se încadreze în rigorile legii, disciplinei și moralei noastre socialiste, renunțînd la idei și preocupări ce puteau degenera în infracțiuni de competența securității ori a altor organe de stat.

Continuîndu-se activitatea de control și influențare a conduitei respectivilor, s-a constatat că aceștia nu au mai luat legătura unul cu altul, iar la domicilii și locurile de muncă nu au mai recidivat cu manifestări ostile.

Căpitan **Dumitru MIU**
Lt. col. **Gheorghe CALOTESCU**

MARTORI LA DESTRĂMAREA... „MARTORILOR LUI IEHOVA"

Caracterul deosebit de nociv și ostil, precum și dogmele, fanatismul și metodele rafinate de acțiune pe care le folosesc membrii sectei ilegale „Martorii lui Iehova" sînt bine cunoscute de ofițerii ce lucrează în problema culte-secte. În cele ce urmează prezentăm cazul ADRIAN VASILE, finalizat de Securitatea județului Bihor.

Din informațiile existente în problemă rezulta că în rîndul membrilor sectei în cauză circulau o serie de materiale de propagandă iehovistă, multiplicate, aduse din zona Timișoara prin curieri necunoscuți.

Exploatînd operativ datele obținute din urmărirea informativă a lui ADRIAN VASILE, membru în conducerea pe țară a sectei, precum și a altor elemente de vîrf, s-a trecut la reținerea în stația C.F.R. Oradea a numitului V.S., curier iehovist, asupra căruia a fost găsită o cantitate însemnată de materiale iehoviste cu conținut dușmănos pe care le transporta de la Timișoara cu destinația ADRIAN VASILE.

Trecîndu-se la cercetarea cazului, sub acoperirea organelor de miliție și împreună cu organele procuraturii locale, au fost efectuate zece percheziții domiciliare la elementele de vîrf ale sectei, descoperindu-se însemnate cantități de materiale de propagandă iehovistă, ca : diafilme, matrițe, cerneală tipografică, radio-casetofoane și înregistrări magnetice folosite pentru îndoctrinarea membrilor sectei.

Concomitent, din ancheta informativă asupra principalelor elemente implicate au rezultat următoarele :

— ADRIAN VASILE, element cu o bogată experiență clandestină pe linia sectei, om echilibrat, bun psiholog, a reușit să atragă la activitate clandestină iehovistă pe numiții P.L. și V.S., firi nestabile, fără ocupație, cu o slabă pregătire de cultură generală ;

— P.L., în decursul anilor, a făcut parte din cultele : baptist, penticostal, ortodox, dar peste tot nu și-a găsit „liniștea sufletească", pe care „a descoperit-o" după ce l-a cunoscut pe ADRIAN VASILE, cel care a știut să-i exploateze instabilitatea psihică și să-l îndoctrineze pînă la fanatism ;

— pe lîngă îndoctrinarea religioasă, numitul V.S. i-a pus la dispoziție o casă de locuit, pe care obiectivul o cumpărase prin intermediul și pe numele altui membru pentru a fi folosită în interesul sectei.

După o perioadă de patru luni, timp în care ADRIAN VASILE a verificat pe P.L. și V.S. și s-a convins de loialitatea și fanatismul acestora, a început să-i folosească în activitatea de curierat. Cei în cauză transportau materialele iehoviste de la IMBRE din Timișoara la Oradea, precum și materialele pe care ADRIAN VASILE le repartiza iehoviștilor din Oradea, Harghita și Cluj-Napoca. Respectivii nu cunoșteau persoanele de la care primeau sau cărora le predau materialele, recunoașterea făcîndu-se prin parole, ce se schimbau după o anumită perioadă. Transportul materialelor se efectua cu trenul, de regulă, pe timp de noapte, curierii verificîndu-se în permanență dacă sînt urmăriți sau nu.

Evidența persoanelor ce aparțineau grupărilor iehoviste din zonă se ținea codificat și numai de elementele cu rol de conducere în cadrul sectei.

În cooperare cu Securitatea Județeană Timiș, pe baza datelor rezultate din ancheta informativă s-a descoperit o tipografie clandestină iehovistă la domiciliul lui M.E. din Timișoara, unde funcționa de mai mult timp.

Ca urmare a faptelor comise, ADRIAN VASILE și curierii P.L. și V.S. au fost deferiți justiției pentru : asociere în scopul săvîrșirii de infracțiuni, prevăzută de art. 323 C.p. ; tipărirea și difuzarea fără autorizație de materiale grafice, faptă penală prevăzută de art. 94 din Legea nr. 3/1974 — fiind condamnați la 2 ani și 6 luni, 2 ani și 8 luni și, respectiv, 3 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar.

Din analiza modului de acțiune în administrarea probelor și cercetarea informativă asupra membrilor acestei secte — deosebit de active pe raza județului nostru —, precum și din cooperarea cu securitățile din județele vecine s-au tras concluzii utile, îmbogățindu-ne experiența referitoare la eficiența unei munci ofensive în cazul menționat, precum și în activitatea de stăpînire a situației informativ-operative în cadrul celorlalte secte de pe raza de competență.

Intre altele, au fost reținute următoarele aspecte caracteristice :

◆ Membrii sectei sînt organizați pe „grupe de studiu", fiecare grupă avînd un conducător. Intrunirile se țin la adrese, zile și ore ce se schimbă săptămînal, pentru a nu fi depistați de organele de stat. Legătura între grupe, localități și județe se realizează prin curieri, deplasările făcîndu-se, de regulă, pe timp de noapte, cu mijloace de transport în comun ;

◆ Secta dispune de mijloace materiale și literatură străine introduse în țară clandestin, prin diverse canale. Acestea sînt păstrate în ascunzători, amenajate în locuri diferite, bine conspirate, despre care au cunoștință doar unii dintre conducători. De remarcat este faptul că secta dispune și de aparatură tehnică modernă, ca : aparate de proiecție, casetofoane, diapozitive, filme și casete magnetice, cuprinzînd predici și cîntece specifice. Prin rotație, pe grupe, se organizează audieri și vizionări, în zile și ore ce se schimbă periodic ;

◆ Curierii dețin la domicilii așa-zise ascunzători de tranzit, ce sînt folosite pentru depozitarea materialelor, de la primire pînă la difuzarea acestora în rîndul membrilor sectei ;

◆ Persoanele din conducerea sectei nu dețin la domiciliile lor nici un fel de materiale specifice de propagandă din care s-ar putea trage concluzia că fac parte din sectă ;

◆ Cercetarea informativă este îngreunată de fanatismul membrilor sectei care îi determină să nu recunoască faptele comise, chiar și în situația prinderii lor în flagrant, precum și de deplina conspirativitate în care își desfășoară activitatea, elementele iehoviste cunoscîndu-se între ele, de regulă, după nume conspirative și diminutive.

Căpitan **Corneliu MOGA**

C. I. A.: OPERAŢIUNI SPECIALE

...Despre C.I.A. s-au spus multe lucruri, uneori atît de multe, încît nu mai ştii unde sfîrşeşte legenda şi începe adevărul. Trebuie precizate însă următoarele: 1) pentru Congres, singura cerinţă impusă C.I.A. este de a-şi justifica banii, cheltuirea sumelor alocate, în sensul ca operaţiunile în care este amestecată să fie eficiente, mai ales din punct de vedere politic; 2) se afirmă că tema constantă a şedinţelor C.I.A. este că aceasta nu face politică, scopul ei fiind doar furnizarea de date şi informaţii utilizate de preşedintele ţării şi alte autorităţi cu putere de decizie, dar 3) încă de la crearea sa, în anul 1948, amintita organizaţie devenea deja cunoscută drept un instrument eficient folosit de imperialismul nord-american pentru garantarea intereselor sale în lume.

Corupînd, cumpărînd, şantajînd şi asasinînd, ea a demonstrat că, pentru a-şi atinge scopurile propuse, nu se dă înapoi de la nici o metodă. Agenţii şi colaboratorii săi formează o reţea specializată în subversiune şi destabilizare, fără a ţine seama că sînt în joc vieţi omeneşti. Astfel că, în cele din urmă, amestecată fiind în tot felul de afaceri murdare pe toate continentele Terrei, C.I.A. nu este, în ultimă analiză, decît o organizaţie... curat murdară, aşa cum o dovedesc şi genurile de operaţiuni pe care le promovează...

Operaţiuni de propagandă

Potrivit definiţiei compartimentului specializat, propaganda nord-americană constă din trei categorii diferite: ALBĂ, CENUŞIE şi NEAGRĂ. Propaganda albă *este cea oficială, provenită de la guvernul S.U.A.* Propaganda cenuşie *este, în mod ostentativ, atribuită unor persoane sau organizaţii care, ascunzînd faptul că sursa materialului este însuşi guvernul, îl prezintă, totuşi, în numele său.*

Propagandei negre *nu-i este recunoscută sursa de origine, atribuindu-i-se una inexistentă sau falsă, deşi ea este, pînă la urmă, reală, pentru că C.I.A. este singurul organ de decizie guvernamentală din S.U.A. autorizat să se ocupe cu operaţiuni de propagandă neagră. În acelaşi timp, ea împarte şi responsabilităţile de propagandă cenuşie cu alte instituţii, cum este, de exemplu, Agenţia de Informaţii a S.U.A. (U.S.I.A.). Deci, potrivit „legii cenuşii" a Consiliului Securităţii Naţionale, alte organizaţii trebuie să obţină autorizaţia prealabilă de la C.I.A., înainte de a se ocupa de propaganda cenuşie. Uneori, cei care fac propaganda cenuşie şi neagră nu recunosc patronajul C.I.A. sau al guvernului S.U.A., pe de o parte, pentru a fi mai eficace, iar pe de altă parte pentru ca numărul persoanelor care cunosc aceste aspecte să fie mic, reducînd astfel riscul de a expune adevăratul responsabil. În acest mod, editorialele, politicienii, oamenii de afaceri şi alţii pot face propagandă şi chiar vor fi plătiţi pentru aceasta, fără a se şti cine îi manevrează.*

În operaţiunile de propagandă, ca în toate activităţile speciale, se interzice ca serviciile prestate să fie plătite de un agent al C.I.A. care lucrează sub acoperire oficială (ca funcţionar al Departamentului de Stat, de exemplu), aceasta pentru a menţine o dezminţire plauzibilă şi a minimaliza pericolele pentru ambasada locală, în cazul în care s-ar descoperi ceva de guvernul ţării respective. Plata este făcută de agenţii C.I.A. care nu au acoperire oficială, simulînd, de exemplu, că sînt comercianţi, studenţi sau pensionari.

Agenţii care lucrează cu acoperire neoficială pot, de asemenea, manevra procesul contactelor cu agenţii recrutaţi, pentru a-l proteja pe cel cu acoperire oficială. Din aceeaşi cauză întîlnirile între cele două feluri de agenţi vor fi absolut secrete. Scopul acestor manevre este acela de a proteja ambasada şi uneori să-i facă pe agenţii de propagandă să creadă că sînt plătiţi de comercianţi particulari.

Cum se poate face o operaţiune de propagandă? *De exemplu, rezidenţa C.I.A. de la Caracas transmite spre cea din Bogota informaţii cu privire la o aşa-zisă conspiraţie comunistă în Venezuela, ce pot fi prezentate publicului prin intermediul unui agent de propagandă locală, care, la rîndul său, le va atribui unei personalităţi neindentificate a guvernului venezuelean. Extrase din articolul despre această problemă vor fi reluate, la rîndul ei, de presa columbiană şi retransmise rezidenţelor C.I.A. din Quito, Lima, La Paz, Santiago şi poate chiar în Brazilia. La puţin timp vor apărea articole în ziarele din aceste oraşe şi va creşte presiunea asupra guvernului venezuelean, pentru ca acesta să ia măsuri represive împotriva comuniştilor.*

Este evident că există multe alte forme de a face propagandă, atît neagră, cît şi cenuşie, folosindu-se cărţi, reviste, emisiuni de radio şi T.V., picturi murale, hărţi, reproduceri, ceremonii religioase, discursuri politice, precum şi presa cotidiană. În ţările în care hărţile şi picturile murale sînt importante mijloace de propagandă, rezidenţele trebuie să aibă tipografii clandestine şi să aranjeze unele facilităţi de distribuire a lor, precum şi unele echipe pentru a picta diferite sloganuri pe pereţi.

Este lucru arhicunoscut că posturile de radio „Europa liberă" şi „Libertatea" se ocupă constant cu operaţiuni de propagandă cenuşie împotriva ţărilor socialiste, sub îndrumarea directă a C.I.A.

Operaţiuni de influenţare şi menţinerea sub control a tineretului

La sfîrşitul celui de-al doilea război mondial, Uniunea Sovietică a iniţiat un mare program de propagandă prin constituirea Uniunii Internaţionale a Studenţilor (U.I.S.) şi a Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat (F.M.T.D.), ambele avînd filiale în toate ţările în care au avut priză la mase. Aceste organizaţii au făcut cunoscute obiectivele şi politica P.C.U.S. prin intermediul unor campanii de propagandă unitare, cum ar fi: anticolonialismul, lupta împotriva armamentului nuclear, crearea grupurilor pentru pace etc., în care sens, organizaţiile respective primeau sprijin atît în ţările capitaliste, cît şi din ţările socialiste.

La puţină vreme după aceea, guvernul S.U.A., folosind C.I.A., a început să atragă atenţia că aceste acţiuni erau sprijinite de P.C.U.S., încercînd să descurajeze participarea la aceste organizaţii a celor care nu erau comunişti. În afară de aceasta, C.I.A. a lansat mai multe operaţiuni cu scopul de a opri afilierea grupurilor locale la organismele internaţionale menţionate. Recrutînd şefii grupurilor locale şi infiltrînd agenţi, C.I.A. a încercat să obţină controlul asupra unui număr cît mai mare de mem-

bri, astfel încît chiar anumite grupuri afiliate la U.I.S. sau F.M.T.D. să fie constrînse sau convinse să abandoneze aceste organisme internaţionale.

În schimb, C.I.A. a început să constituie ca organizaţii de tineri şi studenţi la nivel local şi internaţional, creînd două organisme internaţionale, respectiv Secretariatului de Coordonare a Uniunii Naţionale a Studenţilor (C.O.S.E.C.) cu sediul la Leyden şi Adunarea Mondială a Tineretului (W.A.Y.) cu sediul la Bruxelles. Planificarea, orientările şi funcţiile operaţionale ale tinerilor şi studenţilor sînt centralizate în Divizia Organizaţiilor Internaţionale.

C.O.S.E.C. şi W.A.Y. promovează călătoriile şi activităţile culturale, dar lucrează şi ca agenţi de propagandă pentru C.I.A., în special în ţările subdezvoltate. Aceste organisme posedă statut consultativ de instituţii neguvernamentale afiliate inclusiv la unele organisme ale O.N.U.

O direcţie importantă a operaţiunilor C.I.A. cu privire la tineret şi studenţi o constituie localizarea, contactarea şi recrutarea liderilor organizaţiilor studenţeşti sau de tineret ca agenţi pe termen lung. Organizaţiile patronate sau afectate C.I.A. sînt, evident, mijloace bune pentru recrutare şi realizarea altor operaţiuni ale acesteia. În mod special în ţările subdezvoltate, atît programul C.O.S.E.C., cît şi W.A.Y. conduc la recrutarea de agenţi pentru a se da continuitate politicii promovate de C.I.A. în acest sens, menţinînd în permanenţă sub controlul lor pe aceşti tineri, mult timp după ce au fost iniţiaţi în viaţa politică sau profesională.

În afara celor două organisme internaţionale de tineret, C.I.A. organizează operaţiuni specifice prin intermediul organismelor naţionale şi internaţionale catolice de studenţi şi tineri (Pax Romana şi Federaţia Internaţională a Tinerimii Catolice), precum şi prin intermediul organizaţiilor creştin-democratice şi socialiste, necomuniste.

În cîteva ţări, în special cele care au grupuri cu puternică conducere comunistă sau radicală, organizaţiile de studenţi şi tineret creştin-democrat sînt principalele forţe spre care se orientează C.I.A.

Agenţii controlaţi de o rezidenţă dintr-o anumită ţară, în afară de operaţiunile cu tineri şi studenţi, pot recruta alţi agenţi sau oameni politici din filialele naţionale. În acest mod, controlul se aseamănă unui curent alternativ, respectiv între nivelul naţional şi internaţional.

În 1951, ca urmare a operaţiunilor dirijate de C.I.A., F.M.T.D. a fost expulzată din Franţa, unde îşi avea sediul. Pe de altă parte, sediul U.I.S. nu a fost niciodată autorizat, de la fondarea sa la Praga, în anul 1946. Eforturile acestor două organisme internaţionale de a ţine conferinţe şi seminarii în afara ţărilor comuniste au fost slăbite de W.A.Y. şi C.O.S.E.C. F.M.T.D., de exemplu, a reuşit să realizeze numai un Festival Mondial al Tineretului în afara ţărilor socialiste, în anul 1959, la Viena, dar şi acesta a fost sabotat de C.I.A. prin organizaţiile de tineri şi studenţi pe care le controlează.

(Va urma)

Căpitan **Iliarie FILIP**

TERORISMUL DE STAT AL S.U.A.

Încă din iulie 1985, patru foşti directori ai Agenţiei Centrale de Informaţii (C.I.A.) au anticipat, ba chiar au criticat terorismul de stat promovat de SU.A., respectiv :

— **RICHARD HELMS (director între 1966—1973):** „Este foarte important să ai în vedere aceste incidente teroriste, dar să nu devii obsedat de ele. Terorismul este, desigur, o serioasă provocare şi trebuie să-i facem faţă cu toate forţele. Dar să declari „război terorismului“ înseamnă să hiperbolizezi şi să nu rezolvi problema. O atitudine mai calmă, echilibrată e mult mai indicată. Nu sînt pentru răspunsul violent, care ridică numeroase semne de întrebare. Să zicem că trimitem, incognito, forţe militare într-o ţară unde teroriştii ne-au atacat cetăţenii sau interesele. Asta ar însemna violarea suveranităţii ţării respective şi uciderea cu sînge rece a multor oameni. Dar sînt toţi terorişti ?...

Ar trebui să ne obişnuim cu neplăcuta realitate că nu există de fapt o metodă stas de tratare a terorismului. Avem într-adevăr nevoie de o muncă informativă de calitate împotriva grupărilor teroriste, penetrarea acestora poate determina cunoaşterea şi dejucarea proiectatelor atentate. În perioada cînd am condus C.I.A., am reuşit, astfel, să prevenim cîteva atentate, între altele, o tentativă de asasinare a fostului prim-ministru Golda Meir.

Totodată, se impune ameliorarea cooperării între serviciile de spionaj occidentale...“.

— **JAMES SCHLESINGER (director în 1973 şi apoi ministru al apărării pînă în 1975):**

„S.U.A. trebuie să-şi creeze capacitatea de a sabota organizaţiile teroriste. Lumea trebuie să se aştepte că vom pedepsi autorii unui atac terorist. Nu cum vor fi pedepsiţi e important, ci siguranţa că vor fi pedepsiţi. Să evităm a ameninţa şi apoi să dăm înapoi. Dacă ameninţi şi nu îţi concretizezi ameninţarea, nu vei face decît să ridici moralul teroriştilor şi mandatarilor lor şi să le măreşti apetitul de noi atentate...“.

— **WILLIAM COLBY (director între 1973—1976):**

„...Replica la terorism nu trebuie în nici un caz să fie asasinarea unor lideri. Eliminarea unei persoane nu înseamnă neapărat schimbarea cursului evenimentelor în sensul dorit. Orice acţiune am întreprinde, important este să fie considerată rezonabilă. Nu vrem să ne arate cineva cu degetul că am fi alte „escadroane ale morţii“...

— **STANSFIELD TURNER (director intre 1977—1981):**

„...Un antiterorism justificat nu e, de fapt, decit tot terorism. Cred că nici un american nu vrea ca S.U.A. să fie văzute ca o ţară sălbatică, pornită să-şi facă singură dreptate. Nu sînt convins că replica prin asasinate, chiar dacă pare justificată, rezolvă în mod real problema terorismului. Ea ar înrăutăţi lucrurile, invitînd la teroare pe adepţii de toate culorile ai violenţei, pe motive naţionaliste, religioase, rasiale etc.".

READAPTAREA UNOR VECHI PROCEDEE ÎN ATENTATELE CU BOMBE

Unele organe antiteroriste occidentale susţin, pe bază de date concludente, că teroriştii eludează controlul specific de pe aeroporturi, utilizînd o variantă perfecţionată a bombei cu plastic.

Noutatea constă în aceea că teroriştii folosesc acum bombe miniaturizate, în scopul ascunderii lor cu uşurinţă la bordul avionului. Plasticul nu se vede pe ecranele cu raze „X", iar mecanismul de armare poate fi disimulat într-un casetofon sau în minerul metalic al unei umbrele. Bombele pot fi plasate sub pernele scaunelor sau în alte locuri. Explozivul cu plastic poate fi pliat spre a fi ascuns într-un obiect, de exemplu într-o oglindă de buzunar. Detectorul cu raze „X" va depista oglinda, dar nu şi plasticul, acesta putînd rămîne neobservat, inclusiv la controlul manual. O cantitate mică de exploziv cu plastic este de ajuns să provoace o spărtură în fuselaj, depresurizarea şi prăbuşirea avionului.

În această categorie intră şi grenadele de mînă din plastic şi pistolul automat „Glock-17", fabricat în Austria (80% din plastic).

Pentru contracararea acţiunilor de acest gen, organele de securitate aeroportuară occidentale au în vedere utilizarea „computerului olfactiv" al „British Aerospace", care „adulmecă" explozivii, şi a aparatului cu raze „X", model Z, produs în S.U.A., ce proiectează imagini de obiecte din plastic pe ecran T.V., filtrînd imaginile obiectelor mai dense care le-ar putea acoperi.

ELVEŢIA: securitatea aeroporturilor

Aeroportul din Kloten este cel mai mare din această ţară (25.000 pasageri zilnic). De securitatea acestuia răspund 250 poliţişti, al căror şef afirmă că, întrucît, practic, nu poate fi asigurată 100% siguranţa călătoriilor aeriene, se vizează garantarea unui „optim rezonabil" printr-o serie de măsuri, respectiv:

1. Eliminarea obiectelor abandonate. La Kloten, ca şi la aeroportul Cointrin, personalului i se impune o stare de permanentă vigilenţă, fiecare avînd obligaţia ca, în patrulările sau deplasările prin obiectiv să

repereze şi controleze orice obiect oricît de neînsemnat ar părea (pungi din plastic, sticle, mici bagaje etc.) uitate sau lăsate intenţionat în vreun colţ.

2. Detectarea armelor înainte de îmbarcare. Pe lîngă suspicionarea oricărui obiect izolat, poliţia aeroportuară are în vedere să identifice, mai ales, obiectele ascunse. Fiecare pasager e percheziţionat individual împreună cu bagajul său de mînă şi trecut prin detectorul de metale. Personalul de supraveghere — care lucrează în echipe (cîte doi) şi se schimbă unul pe celălalt la fiecare jumătate de oră — nu lasă nesupravegheat nici o secundă monitorul de televiziune. De îndată ce pe ecran apare o pată neagră (semnificînd un obiect metalic), bagajul respectiv e controlat manual de supraveghetor, asistat de un poliţist specialist în dispozitive infernale.

3. Controlarea controlorilor. Aproape în fiecare lună, un inspector de poliţie încearcă să treacă prin toate sistemele de control cu un pistolet asupra sa. Dacă reuşeşte, funcţionarul vinovat de neatenţie va fi concediat imediat.

În fiecare an, circa 3.000 de „obiecte suspecte" sînt găsite cu prilejul unor astfel de controale: arme adevărate (în general proprietarii lor posedă autorizaţii de export), arme false din plastic, grenade suvenir, săbii, cuţite, topoare. Majoritatea acestor funeste instrumente de şantaj vor călători în buncăre şi nu vor fi restituite decît la sosire. Desigur, sînt descoperite şi arme mai periculoase, numărul acestora rămînînd însă secret

Pentru protecţia pasagerilor în zbor, compania „Swissair" dispune de 80 poliţişti, aceştia asigurînd, doi cîte doi, liniile de risc. Aşezaţi, în civil, în locuri strategice şi înarmaţi cu pistolete avînd gloanţe speciale, care cruţă carlinga, ei ţin sub observaţie orice deplasare şi intervin la orice mişcare suspectă.

„Obişnuinţa este cel mai mare inamic al nostru" — afirmă şeful securităţii acestei companii. Adică — în rîndul personalului de supraveghere se instalează uşor ideea că dramele nu se întîmplă decît altora.

La primirea unor informaţii despre posibilele atentate la bordul avioanelor elveţiene, se întăresc controalele pe liniile aeriene „sensibile".

Traduceri prelucrate de
maior **Ion PÎRVU**

BIBLIOGRAFIE

la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor din organele de securitate (pentru convocările pe anul 1987)

1. Tema: **Organizarea legăturilor specifice muncii de securitate în condițiile războiului de apărare a patriei dus de către întregul popor.**
   - Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. politică, pag. 125—127;
   - Directiva Comandantului Suprem al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România privind pregătirea militară și politică a armatei în perioada 1986—1990;
   - NICOLAE CEAUȘESCU — Raport la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român;
   - NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la convocarea-bilanț a activului de bază de comandă și de partid din armată, 17.XII.1985;
   - Legea nr. 14/1972 privind organizarea apărării naționale a Republicii Socialiste România;
   - Decretul Consiliului de stat nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.
   - În avanposturi informative, traducere de Gheorghe Sablici, Serviciul editorial, 1969;
   - Publicația „Securitatea" nr. 1/1986, pag. 17 și nr. 2/1986, pag. 16.

2. Tema: **Gărzile patriotice, formațiunile de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei și celelalte formațiuni populare. Rolul și misiunile în situații deosebite și pe timpul ducerii războiului de apărare a patriei.**
   - Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. politică, 1975;
   - NICOLAE CEAUȘESCU: România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. V, Ed. politică, 1971, și vol. XX, Ed. politică, 1981;
   - Directiva Comandantului Suprem al Forțelor Armate ale R.S.R. privind pregătirea militară și politică a armatei în perioada 1986—1990;
   - Legea nr. 33/1968 privind pregătirea tineretului pentru apărarea patriei;
   - A.N. 1 — Regulamentul operațiilor trupelor de uscat, București 1986;
   - Publicația „Securitatea" nr. 1/1986, pag. 17 și nr. 2/1986, pag. 16.